

תדפיס מתוך

ספר

פרדס אליהו

שו"ת בקיאות

ופסוקים מקבילים

לחז"דון התנ"ך

העולמי

לנוער ולמבוגרים

תדפיס מתוך

ספר

פרדס אליהו

שו"ת בקיאות

ופסוקים מקבילים

לזה"דון התנ"ך

העולמי

לנוער ולמבוגרים

בלוג "תורת אברהם"

toratavraham.blogspot.co.il

עשרות קונטרסים ומאמרים
למעלה מ-2000 שיצורי אודיו
בכל חלקי התורה הקדושה

י"ל ע"י

מוסדות "תורת אברהם"

נצרת עילית ת.ד. 846, מיקוד 17108

טלפון: 077-3204030, נייד: 052-6004052

או 077-3204031, פקס: 050-8993098/9

דואר אלקטרוני: torat_avraham@inn.co.il

שו"ת בקיאות ופסוקים מקבילים

בספר בראשית

פרקי הלימוד לחידון התנ"ך העולמי לנוער יהודי

תשנ"ח - תש"ס:

תורה: בראשית (להוציא פרקים: י' - י"א), שמות (פרקים: א' - כ"ד, ל"א - ל"ד), ויקרא (פרקים: י"ט, כ"ה), במדבר (פרקים: י' - י"ז, כ' - כ"ה, ל"ב), דברים (פרקים: י"ט - כ"ו, ל' - ל"ד).

נביאים ראשונים: יהושע (פרקים: א' - י"א, י"ד, י"ז - י"ח, כ"ב - כ"ד), שופטים, שמואל א, שמואל ב, מלכים א (להוציא פרקים: ו' - ז'), מלכים ב.

נביאים אחרונים: ישעיה (פרקים: א' - ב', ה' - י"ב, מ' - מ"ה, מ"ט - נ"ו, ס' - ס"ב, ס"ה - ס"ו), ירמיה (פרקים: א' - ב', י"ג - י"ז, כ"ט - מ"ב), יחזקאל (פרקים: ל"ו - ל"ט).

תרי עשר: הושע (פרקים: א' - ב', ו', י"א - י"ב, י"ד), עמוס, זכריה (פרקים: א' - ד', ח' - י'), מלאכי.

כתובים: תהלים (פרקים: ח', ט"ו, י"ט, כ', כ"ג - כ"ד, מ"ח, ע"ב, קי"ב, קכ"ב, קכ"ו, קכ"ח, קל"ב), משלי (פרקים: י"ז - ל"א), איוב (פרקים: א' - ב', כ"ח - ל', ל"ח - מ"ב), שיר השירים, רות, עזרא (פרקים: א' - ד', ט' - י'), נחמיה (פרקים: א' - ו', ח', י"ג).

1. הביטוי - "על פני המים", נאמר על:
 - א. "ורוח א-לוהים מרחפת על פני המים".
 - ב. "ותלך התבה על פני המים".
2. "זהו לאותות ולמועדים ולימים ולשנים", נאמר על: המאורות אשר ברקיע השמים.
3. הביטוי - "על פני כל הארץ", נאמר על:
 - א. הזרע (בראשית א', כ"ט).
 - ב. העוף (בראשית ז', ג').
 - ג. המים (בראשית ח', ט').
 - ד. מלחמת אבשלום את דוד - "ותהי שם המלחמה נפוצת על פני כל הארץ".
4. הביטוי - "על כל פני הארץ", נאמר על: הרעב, אשר היה בימי יוסף.
5. מנה שתי סיבות, מדוע - "וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח":
 - א. "כי לא המטיר ה' א-לוהים על הארץ".
 - ב. "ואדם אין לעבוד את האדמה".
6. הביטוי - "זיטע", נאמר על:
 - א. ה' א-לוהים (מה נטע?: גן, בעדן).
 - ב. נח (מה נטע?: כרם).
 - ג. אברהם (מה נטע?: אשל, בבאר שבע).
7. "זישם שם", נאמר על: ה' א-לוהים, ששם את האדם בגן עדן.
8. "הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב", נאמר על: נהר פישון.
9. "הוא הסובב את כל ארץ כוש", נאמר על: נהר גיחון.
10. "הוא ההולך קדמת אשור", נאמר על: נהר חידקל.
11. "זזהב הארץ ההיא טוב, שם הבדולח ואבן השוהם", הארץ היא: חוילה.
12. השלם: "זהנהר הרביעי הוא _____": פרת.

13. השלם: "וישכן מקדם לעדן את _____ ואת _____ _____ _____":
הכרובים, להט, החרב, המתהפכת.
14. מי נקרא "עובד אדמה"?: קין.
15. מי נקרא "איש האדמה"?: נח.
16. הביטוי – "ויהי מקץ ימים ..." נזכר פעמיים, היכן?:
א. "ויבא קין מפרי האדמה מנחה לה".
ב. "וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ" נבעת שאליהו היה בנחל כרית (בימי אחאב מלך ישראל).
17. הביטוי – "ויהי מקץ ... ימים ..." נזכר פעמיים, היכן?:
א. "שנתיים ימים" – "ופרעה חולם חלום".
ב. "עשרת ימים" – "ויהי דבר ה' אל ירמיה" (מ"ב, ז') נ"ויהי כעשרת ימים ...", נזכר בקשר ל: "ויגף ה' את נבל וימות".
18. היכן נזכר הביטוי – "ויהי מקץ ימים רבים"?: "ויאמר ה' אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור" – דברי ירמיה הנביא.
19. היכן נזכר הביטוי – "והיה מקץ ימים לימים"?: יגלח אבשלום שערות ראשו.
20. היכן נזכר הביטוי – "ויהי מקץ שלוש שנים"?: ביציאתו של שמעי בן גרא מירושלים.
21. מי אמר למי – "למה חרה לך ולמה נפלו פניך"?: ה' אל קין.
22. מי אמר למי – "למה זה אתה נופל על פניך"?: ה' אל יהושע.
23. "ויצא ... מלפני ה'", נאמר על: קין ("ויצא מלפני ...", נאמר על: יעקב, שיצא מלפני פרעה).
24. "עודנו עומד לפני ה'", נאמר על: אברהם.
25. "ויהי בונה עיר", נאמר על: קין.
26. השלם: "ויקרא שם העיר כשם בנו _____": חנוך (נאמר על: קין).
27. "הוא היה יושב אהל ומקנה", נאמר על: יבל.

28. "אבי כל תופש כינור ועוגב", נאמר על: יובל.
29. "לטש כל חרש נחושת וברזל", נאמר על: תובל קין.
30. מה היה שמה של אחותו של תובל קין? נעמה.
31. מתי נאמר – "אז הוחל לקרוא בשם ה'": בעת שנולד אנוש בן שת.
32. "ויתהלך ... את הא-לוהים", נאמר על: חנוך בן ירד.
33. השלם: "את הא-לוהים התהלך ___": נח.
34. "ואיננו כי לקח אותנו א-לוהים", נאמר על: חנוך בן ירד.
35. מי הם שכוננו – "אנשי שם"? 250 נשיאי העדה (עדת קרח).
36. מי הם שכוננו – "אנשי השם"? הנפילים אשר היו בארץ.
37. "היושב בחצצן תמר", נאמר על: האמורי.
38. "ויתעצב אל לבו", נאמר על: ה'.
39. "אשר תחת כל השמים", נאמר על: ההרים הגבוהים, בזמן המבול.
40. "היו על הארץ", נאמר על: מי המבול.
41. "וישובו ... מעל הארץ", נאמר על: המים, בזמן המבול.
42. "ויקומו ... האנשים", נאמר על: האנשים שבאו על אברהם כחם היום.
43. "ויפנו ... האנשים", נאמר על: האנשים שבאו אל אברהם כחם היום.
44. "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט", נאמר על: אברהם.
45. מי אמר למי – "האף תספה צדיק עם רשע"? אברהם אל ה'.
46. מי אמר למי – "השופט כל הארץ לא יעשה משפט"? אברהם אל ה'.

51 - 47: "אתה ובניך (...):"

47. מא"ל – "אתה ובניך"? ה' אל ישראל ("ושבת עד ה' ...") נמא"ל – "... ומחר אתה ובניך עמי ..."? שמואל לשאול (באוב).
48. מי אמר למי – "אתה ובניך ובני בניך ... וכל אשר לך"? יוסף אל אחיו, שכך יאמרו ליעקב אביו.
49. מי אמר למי – "אתה ובניך ואשתך ונשי בניך ..."? ה' אל נח.

50. מי אמר למי – "אתה ובניך ועבדיך ...": דוד אל ציבא.

51. מי אמר למי – "אתה ובניך ובית אביך ...": ה' אל אהרן.

61 – 52: הבטחת קיום הברית, אות ברית וכד' (עין שאלות 632 – 573):

52. "והקימותי את בריתי אתך", נאמר אל: נח ("אני הנה בריתי אתך ...", נאמר אל: אברהם).

53. מי אמר למי – "והקימותי את בריתי אתו"? ה' אל אברהם על יצחק.

54. "והקימותי את בריתי אתכם", נאמר אל: נח ובניו.

55. "ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם", נאמר אל: נח ובניו.

56. "וגם הקימותי את בריתי אתם", נאמר אל: משה.

57. "ואתנה בריתי ביני וביןך וארבה אותך במאד מאד", נאמר אל: אברהם.

58. "והקימותי את בריתי ביני וביןך ובין זרעך אחריך לדורותם לברית עולם להיות לך לא-לוהים ולזרעך אחריך", נאמר אל: אברהם.

59. "זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביןכם ובין זרעך אחריך", נאמר אל: אברהם
("וזאתה את בריתי תשמור אתה וזרעך אחריך לדורותם", נ"א: אברהם.)

60. "זאת אות הברית אשר אני נותן ביני וביןכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורות עולם", נאמר אל: נח ובניו.

61. "זאת אות הברית אשר הקימותי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ", נאמר אל: נח.

68 – 62: עשיית ציווי ה':

62. "... כאשר צוה אותו א-לוהים", נאמר על: אברהם ("וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר ...").

63. "ויעש ... כאשר צוה ה' אותו כן עשה", נאמר על: משה (מה עשה?: השיב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת).

64. "ויעש ... ככל אשר צוהו ה'", נאמר על: נח.

65. "ויעש ... ככל אשר צוה אותו א-לוהים כן עשה", נאמר על: נח.
66. "ויעש ... כאשר צוה ה' אותם כן עשו", נאמר על: משה ואהרן (מה עשו?: דברו אל פרעה).
67. "ויעשו ... כאשר צוה ה' ... כן עשו", נאמר על++: כל בני ישראל (מה עשו?: זבח פסח).
68. "ויעשו כן כאשר צוה ה' ...", נאמר על: משה ואהרן (מה עשו?: את מופת התנין).

71 - 69: "מקץ ארבעים יום (וארבעים לילה)":

69. הביטוי - "ארבעים יום" נזכר שלושה פעמים, היכן?:
- א. כעבור ארבעים יום מהסתלקותו, מלאו ימי החנוטים ליעקב.
- ב. "ויתיצב ארבעים יום", נאמר על: גלית הפלשתי, במלחמה עם ישראל בעמק האלה.
- ג. "ויהי... ארבעים יום על הארץ", נאמר על: המבול.
70. הביטוי - "מקץ ארבעים יום" נזכר פעמיים, היכן?:
- א. כששבו המרגלים מתור את הארץ.
- ב. כשפתח נח את חלון התיבה.
71. הביטוי - "ארבעים יום וארבעים לילה" נזכר שלושה פעמים, היכן?:
- א. כשמושה היה עם ה' בהר.
- ב. כשהיה הגשם על הארץ, בזמן המבול.
- ג. כשהלך אליהו, עד הר הא-לוהים חורב.

74 - 72: "כי/בעצם היום הזה":

72. הביטוי - "בעצם היום הזה" נזכר חמשה פעמים, היכן?:
- א. "בא נח, ושם וחס ויפת בני נח, ואשת נח, ושלושת נשי בניו אתם אל התיבה".

ב. מל אברהם את ישמעל בנו, את כל מקנת כספו וכל זכר באנשי בית אברהם.

ג. נמלו אברהם וישמעל בנו.

ד. "ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי ...", נזכר בימי: יהושע (לאחר שעשו את הפסח בגלגל).

ה. דבר ה' אל משה: "עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל לאחוזתה": "ומות בהר אשר אתה עולה שמה והאסף אל עמידך כאשר מת אהרן אחיך ...".

73. היכן נזכר הביטוי – "כי בעצם היום הזה"?: "ושמרתם את המצות כי בעצם ... הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ...".

74. הביטוי – "ויהי בעצם היום הזה" נזכר פעמיים, היכן?:

א. "ויהי מקץ שלושים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם ... יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים".

ב. "... הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם".

75. מי אמר למי – "אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם"?: אברהם אל ה'.

76. מי אמר למי – "אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם"?: גדעון אל ה'.

77. "וילך ה'", מתי?: כאשר כלה לדבר אל אברהם, על הפיכת סדום.

78. "ויפצור במ מאד", נאמר על: לוט, בשני המלאכים שבאו אליו (עין שאלות 998 – 999).

79. מי אמר למי – "חלילה לי מעשות זאת"?: יוסף אל אחיו.

80. הביטוי – "מאד מאד" נזכר חמשה פעמים, היכן?:

א. "והמים גברו מאד מאד על הארץ", נאמר על: המבול.

ב. "חיל גדול מאד מאד", נאמר על: העצמות שקרמו עור וכו' בחזונו של יחזקאל (ל"ז, י').

ג. "ויפרץ האיש מאד מאד", נאמר על: יעקב.

ד. "טובה הארץ מאד מאד" – הם דברי: יהושע וכלב, אל כל עדת בני ישראל.

ה. "ויראו מאד מאד", נאמר על: "שרי יזרעל הזקנים והאמנים אחאב אשר בשומרון".

81. היכן נזכר הביטוי – "ארובות השמים"?: בדברי הנביא מלאכי.

82. היכן נזכר הביטוי – "וארובות השמים"?: בזמן המבול.

83. היכן נזכר הביטוי – "ארובות בשמים"?: בדברי השליש של יהורם מלך ישראל אל אלישע הנביא.

84. "ויחל עוד שבעת ימים ...", נאמר על: נח.

85. "ויחל עוד שבעת ימים אחרים", נאמר על: נח.

86. "ויחל שבעת ימים אחרים", נאמר על: שאול.

87. "פרו ורבו ומלאו את הארץ", נאמר אל: נח.

88. "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה", נאמר אל: אדם.

89. "ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו בה", נאמר אל: נח.

94 – 90: "וישלח (...) ידו (...)" / "לא שלח ידו":

הערה: ישנם עוד ביטויים מקבילים שלא נכתבו (לדוגמא: הביטוי: "ושלח ידו", נאמר על: אבשלום).

90. הביטוי – "וישלח ידו", נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. אחד מבני הנביאים שהיה עם אלישע בירדן.

ב. המלאך, בירושלים (במגפה על ספירת העם שנעשה ע"י יואב ואנשיו בשליחותו של דוד).

91. הביטוי – "וישלח ... את ידו", נאמר על שלושה דמויות מקראיות, מי הם?:

א. ירבעם בן נבט.

ב. ה', "ששלח את ידו" אל ירמיהו.

ג. אברהם, בעקידת יצחק.

ד. דוד, אל הכלי (שמואל א י"ז, מ"ט).

92. הביטוי – "וישלח ידו ... ויקחהו", נאמר על: משה.

93. הביטוי – "וישלח ידו ... ויקחהו" נאמר על שני אנשים, מיהם?:

- א. נח, כשלקח את היונה.
- ב. שמשון, כשלקח את לחי החמור.
94. הביטוי – "לא שלח ידו", נאמר על: ה', שלא שלח ידו אל אצילי בני ישראל.
95. הביטוי – "לעת ערב" נזכר פעמיים, היכן?:
- א. כשבאה היונה אל נח ועלה זית טרף בפיה.
- ב. "ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לאת צאת השאבות", נאמר על: אליעזר, עבד אברהם.
96. היכן נזכר הביטוי – "לעת הערב"?: כשדוד ראה את בת שבע רוחצת על הגג.

110 – 97: "ויזבח/ו זבח(ים)" / "ויעלו(ו) עולות (...):"

97. "ויזבחו זבחים ביום ההוא לה", נאמר על: אנשי בית שמש.
98. "ויזבחו שם זבחים לה", נאמר על: בני ישראל, בבוכים.
99. "ויזבחו שם זבחים שלמים לפני ה'", נאמר על: האנשים שהיו בהמלכת שאול בגלגל.
100. "ויזבח זבח", נאמר על: יעקב.
101. "ויזבח זבחים", נאמר על: יעקב.
102. "ויעלו עולות ויגישו שלמים", נאמר על: העם, במעשה העגל.
103. "ויעלו עולות ויזבחו זבחים שלמים לה' ...", נאמר על: נערי בני, כשמושה בנה את המזבח מתחת להר סיני (... = "פרים").
104. "ויעלו עולות ושלמים", נאמר על: בני ישראל, במצפה (במלחמת פלגש בגבעה).
105. "ויעלו עולות ושלמים לפני ה'", נאמר על: בני ישראל, בבית אל (במלחמת פלגש בגבעה).

106. "ויעלו ... עולות לה' ויזבחו שלמים", נאמר על: בני ישראל (... = "עליו",

נאמר על: המזבח שבנה יהושע).

107. "ויעל עולות במזבח", נאמר על: נח.

108. "ויעל עולות ושלמים", נאמר על: דוד.

109. "ויעל עולות ויעש שלמים", נאמר על: שלמה.

110. "ויעל עולות לפני ה' ושלמים", נאמר על: דוד.

*. "ויזבח ... את זבח השלמים אשר זבח לה' ...", נאמר על: שלמה, בחנוכת המוקדש.

*. "ויזבח צאן ובקר ומריא ...", נאמר על: אדוניה בן חגית.

111. "וכל זרעו אתו", נאמר על: יעקב.

112. הביטוי – "על שפת היאור" נזכר פעמיים, היכן?:

א. נזכר בדברי פרעה אל יוסף על דבר החלום.

ב. יוכבד שמה את משה על שפת היאור.

113. הביטוי – "ויתן לפניהם" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. אברהם, לפני שלושת האנשים שבאו אליו.

ב. משרת אלישע, לפני "בני הנביאים".

114. "ויתמהמה", נאמר על: לוט.

115. "בחמלת ה' עליו", נאמר על: לוט.

122 – 116: "ויצב/ויבן (...) מזבח (...)":

116. הביטוי – "ויבן מזבח לה'" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. נח.

ב. שאול.

117. הביטוי – "ויבן שם מזבח" נאמר על ארבעה אנשים, מי הם?:

א. אברם, בשכם (אלון מורה).

ב. יצחק, בבאר שבע.

ג. יעקב, בבית אל.

ד. משה, ברפדים (מהו שמו של המזבח?: "ה' נְסִי").

118. הביטוי - ויבן שם ... את המזבח, נאמר על: אברהם, בהר המוריה.

119. הביטוי - "ויבן שם מזבח לה" נאמר על ארבעה אנשים, מי הם?:

א. אברם, בחברון (אלוני ממרא) ומקדם לבית אל.

ב. שמואל, ברמה.

ג. גדעון, בעפרה (מהו שמו של המזבח?: "ה' שלום").

ד. דוד, בגורן ארונה.

120. הביטוי - "ויבן מזבח לפניו", נאמר על: אהרן.

121. הביטוי - "ויבן את המזבח", נאמר על: אוריה הכהן (בימי אחז מלך

יהודה).

122. הביטוי - "ויצב שם מזבח", נאמר על: יעקב, בשכם (מהו שמו של

המזבח?: "אל א-לוהי ישראל").

123. שניים אמרו - "כאשר עשיתי", מי הם?:

א. "וירח ... את ריח הניחוח ויאמר ... אל לבו ... ולא אוסיף עוד להכות את כל

חי כאשר עשיתי", הם דברי: ה', לאחר שהריח את ריח הניחוח מעלותיו של

נח.

ב. "כאשר עשיתי כן שלם לי א-לוהים", הם דברי: אדוני בזק.

124. השלם: "עוד כל ימי הארץ _____

לא ישבתו": זרע, וקציר, וקר, וחס, וקין, וחורף, ויום, ולילה.

125. "הוא אבי כנען", נאמר על: חם.

126. השלם: "וימת _____ על פני _____ אביו": הרן, תרח.

127. מהם שמות ילדיו של הרן?: לוט, מלכה ויסכה.

128. מהם שמות ילדיו של תרח?: אברם, נחור והרן.

129. "כגן ה' כארץ מצרים", נאמר על: ככר הירדן.

130. "ותהי ... עקרה אין לה ולד", נאמר על: שרי, אשת אברם.

131. "ואשתו עקרה ולא ילדה", נאמר על: אשת מנוח.
132. "לא ילדה לו", נאמר על: שרי, אשת אברם.
133. מתי נזכר הביטוי - "והכנעני אז בארץ"?: כשנאמר "ויעבור אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה".
134. מתי נזכר הביטוי - "והכנעני והפריזי אז יושב בארץ"?: כשנאמר "ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט".
135. הביטוי - "ויקרא בשם ה" נאמר על שני אנשים, מי הם?:
א. אברם, מקדם לבית אל.
ב. יצחק, בבאר שבע.
136. הביטוי - "ויקרא שם בשם ה", נאמר על: אברם, בבית אל (לאחר שחזר ממצריים).
137. הביטוי - "ויקרא שם בשם ה' אל עולם", נאמר על: אברהם, בבאר שבע (לאחר שנטע שם את האשל).
138. מי אמר למי - "אל נא אדני"?: לוט אל המלאכים.
139. ציין ארבעה תפקידי שרות שהיו בבית פרעה?:
א. שר המשקים.
ב. שר האופים.
ג. שר הטבחים (פוטפר) "רב טבחים", נאמר על: נבוזראדן.
ד. שר בית הסוהר.
- 140 - 149: יופי:**
140. "יפה", נאמר על: תמר אחות אבשלום.
141. "כי יפה היא מאד", נאמר על: שרה.
142. "והנערה יפה עד מאד", נאמר על: אבישג השונמית.
143. שתיים כונו בתואר - "אשה יפת מראה", מי הן?:
א. שרי, אשת אברם.

ב. תמר בת אבשלום.

144. "והנערה טובת מראה מאד", נאמר על: רבקה.

145. "והאשה טובת מראה מאד", נאמר על: בת שבע.

146. "טובת שכל ויפת תואר", נאמר על: אביגיל, אשת נבל הכרמלי.

147. "ויפת תואר ויפת מראה", נאמר על: רחל.

148. "יפה תואר ויפה מראה", נאמר על: יוסף.

149. "... לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד", נאמר על: אבשלום.

* "וגם הוא טוב תואר מאוד ...", נאמר על: אדוניה בן חגית.

159 – 150: "מה (...) עשית(ה)" / "מה זאת עשית (...)":

150. שלושה אמרו – "מה עשית", מי הם? ולמי אמרו?:

א. לבן אל ליעקב.

ב. יהושע אל עכן.

ג. שמואל אל שאול.

151. מי אמר למי – "מה עשיתה"? יואב אל דוד.

152. מי אמר למי – "מה עשית לנו"? אבימלך אל אברהם.

153. מי אמר למי – "מה זאת עשית"? ה' אל חוה.

154. שניים אמרו – "מה זאת עשית לי", מי הם? ולמי אמרו?:

א. פרעה אל אברם.

ב. יעקב אל לבן.

155. שניים אמרו – "מה זאת עשית לנו", מי הם? ולמי אמרו?:

א. אבימלך אל יצחק.

ב. בני ישראל אל משה.

156. מי אמר למי – "ומה זאת עשית לנו"? 3000 איש מיהודה לשמשון

(בסלע עיטם).

157. "מה זאת עשה א-לוהים לנו", הם דברי: אחי יוסף, איש אל אחיו.

158. "מה זאת עשינו", הם דברי: פרעה ועבדיו.
159. "מה זאת עשיתם", הם דברי: מלאך ה', בבוכים.
160. שניים אמרו – "קח ולך", מי הם? ולמי אמרו?:
- א. פרעה אל אברם.
- ב. לבן ובתואל אל עבד אברהם.
161. "ויצן עליו ... אנשים", נאמר על: פרעה שצוה על אברם אנשים.
162. "ויצן ... את כל העם", נאמר על: אבימלך.
163. השלם: "וילך למסעיו ___ ועד ___ ___ ...":
- מנגב, בית, אל (נאמר על: אברם).
164. "ולא נשא אותם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו", נאמר על: אברם ולוט.
165. "כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקניהם", נאמר על: יעקב ועשו.
166. השלם: "ויהי ריב בין ___ ___ ___ ובין ___ ___ ___":
- רועי, מקנה, אברם, רועי, מקנה, לוט.
167. השלם: "ויריבו ___ ___ עם ___ ___":
- רועי, גרר, רועי, יצחק.
168. "ויסע ... מקדם", נאמר על: לוט.
169. מי אמר למי – "שא נא עיניך וראה"? ה' אל אברם.
170. "ויאמר שא נא עיניך וראה ...", הם דברי: יעקב אל נשיו, שכך אמר לו מלאך ה'.
171. הביטוי – "צפונה ונגבה וקדמה וימה", נזכר בברכת ה' אל: אברם.
172. הביטוי – "ימה וקדמה וצפונה ונגבה", נזכר בברכת ה' אל: יעקב.
173. "עמק השדים", הוא: ים המלח.
174. "עמק שוה", הוא: עמק המלך ("ויצב לו בחייו את מצבת אשר בעמק המלך", נאמר על: אבשלום).

175. "עין משפט", היא: קדש.

176. הביטוי – "שב למקומו" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. אברהם (בראשית י"ח, ל"ו).

ב. שאול (שמואל א כ"ו, כ"ה).

177. הביטוי – "וישב למקומו" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. בלעם (במדבר כ"ד, כ"ה).

ב. ברזילי הגלעדי (שמואל ב י"ט, כ"ה).

178. הביטוי – "וישב ... למקומו", נאמר על: לבן (בראשית ל"א, נ"ה).

179. שניים הוכו "בסנוורים", מי הם?:

א. אנשי סדום, ע"י המלאכים שבאו אל לוט.

ב. גדוד ארם, ע"י אלישע הנביא.

186 – 180: ".../ויעש (...)/משתה/..."

180. "ויעש משתה", נאמר על: לבן (למי עשה?: לכל אנשי מקומו, ביום שנתן את לאה ליעקב).

181. "ויעש ... משתה", נאמר על: דוד (למי עשה?: לאבנר ואנשיו).

182. "ויעש שם ... משתה", נאמר על: שמשון (למי עשה?: למשתתפים בחתונתו עם האשה מתמנה).

183. "ויעש ... משתה גדול", נאמר על: אברהם: (מתי עשה?: "ביום הגמל את יצחק").

184. הביטוי – "ויעש להם משתה ..." נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. לוט – ... = "זמחות אפה ויאכלו" (למי עשה?: למלאכים שבאו אליו).

ב. יצחק – ... = "ויאכלו וישתו" (למי עשה?: לאבימלך ופיכל שר צבאו).

185. הביטוי – "ויעש משתה לכל עבדיו" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. פרעה, מלך מצריים (מתי עשה?: ביום הולדתו).

ב. שלמה (מתי עשה?: לאחר שחלם חלום בגבעון).

186. "והנה לו משתה בביתו", נאמר על: נבל הכרמלי.

222 - 187: מציאת חן:

187. מי אמר למי - "אם מצאתי חן בעיניך ...": משה אל ה', לאחר בקשת העם לבשר.

188. "מדוע מצאתי חן בעיניך ...", הם דברי: רות אל בועז.

189. מי אמר למי - "כי מצאתי חן בעיניך ...": דוד אל יהונתן.

190. מי אמר למי - "ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך ...": משה אל ה', לאחר חטא העגל.

191. מי אמר למי - "ועתה אם מצאתי חן בעיניך": דוד אל יהונתן.

192. מי אמר למי - "ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך ...": משה אל ה', לאחר חטא העגל.

193. מי אמר למי - "ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך ...": משה אל ה', לאחר שפסל שני לוחות אבנים בפעם השניה.

194. שניים אמרו - "ויאמר ... אם נא מצאתי חן בעיניך ...": מי הם? ולמי אמרו?:

א. אברהם אל שלושת האנשים שבאו אליו.

ב. דוד אל אכיש מלך גת.

195. מי אמר למי - "ויאמר אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ...": יעקב אל עשו.

196. מי אמר למי - "ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך ...": יעקב אל יוסף.

197. מי אמר למי - "ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ...": גדעון אל ה'.

198. מי אמר למי - "ויאמר אליו ... אם נא מצאתי חן בעיניך ...": לבן אל יעקב.

199. מי אמר למי - "ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך ...": בני ראובן ובני גד אל משה.

200. מי אמר למי - "ולמה לא מצאתי חן בעיניך": משה אל ה', לאחר בקשת העם לבשר.

201. מי אמר למי – "הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל את חסדך אשר עשית עמדי..."?: לוט אל המלאכים.
202. מי אמר למי – "למצא חן בעיניך"?: יעקב למלאכים ששלח לפניו עשו שכך יאמרו אל עשו אחיו (עיין שאלה 112).
203. מי אמר למי – "ויאמר ... אמצא חן בעיניך"?: ציבא אל דוד (... = "השתחוויתי").
204. "ותאמר אמצא חן בעיניך", הם דברי: רות אל בועז.
205. מי אמר למי – "למען אמצא חן בעיניך"?: משה אל ה', לאחר חטא העגל.
206. "ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך", הם דברי: חנה אל עלי הכהן.
207. מי אמר למי – "וימצאו הנערים חן בעיניך"?: דוד לנערים ששלח אל נבל הכרמלי שכך יאמרו לנבל.
208. מי אמר למי – "החיתנו נמצא חן בעיני אדוני"?: המצרים אל יוסף.
209. "... מצא חן בעיני ה'", נאמר על: נח.
210. "כה אמר ה' מצא חן במדבר ...", הם דברי: ירמיה (ל"א, א').
211. מי אמר למי – "למצא חן בעיני אדוני"?: יעקב אל עשו (עיין שאלה 202).
212. מי אמר למי – "למה זה אמצא חן בעיניך"?: יעקב אל עשו.
213. מי אמר למי – "אמצא חן בעינכם"?: שכם בן חמור אל יעקב ובניו.
214. "וימצא ... חן בעיניו ...", נאמר על: יוסף, שמצא חן בעיני פוטיפר.
215. מי אמר למי – "אם נא מצאתי חן בעינכם"?: יוסף אל בית פרעה.
216. מי אמר למי – "וגם מצאת חן בעיני"?: משה אל ה' שכך הוא (ה') אומר לו, לאחר חטא העגל.
217. מי אמר למי – "כי מצאת חן בעיני"?: ה' אל משה, לאחר חטא העגל.
218. מי אמר למי – "כי מצא חן בעיני"?: שאול אל ישי על דוד.
219. מי אמר למי – "היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך"?: יואב אל דוד.
220. מי אמר למי – "אם אמצא חן בעיני ה' ..."?: דוד אל צדוק הכהן.
221. "וימצא ... חן בעיני ... מאוד ...", נאמר על: הדד, שמצא חן בעיני פרעה.

222. "ותאמר ... אלכה נא ... אחר אשר אמצא חן בעיניו ...", הם דברי: רות אל נעמי.

227 - 223: "(ל)מקטן(ם)/מן הקטן ועד (ה)גדול(ם)":

223. הביטוי - "מקטן ועד גדול" נזכר בחמשה הקשרים, היכן?:

א. כשהכו המלאכים (שבאו אל לוט) באנשי סדום.

ב. כשה' הכה באנשי גת, על שלקחו את ארון ה'.

ג. "מקטן ועד גדול", שבו עמלק מצקלג - מקום מושבם של דוד ואנשיו.

ד. "מקטן ועד גדול", ברחו שארית הפליטה מצרימה מפני הכשדים.

ה. "מקטן ועד גדול", בקשו שארית הפליטה מירמיה שיתפלל בעדם (ירמיה מ"ב, א').

224. "מן הקטן ועד הגדול", נזכר בקשר לכך ש: לא נעדר לדוד ואנשיו "מן הקטן ועד הגדול" ע"י עמלק.

225. "וכל העם למקטן ועד גדול", נזכר בקשר ל: עלייתם של יאשיהו מלך יהודה וכל העם, לבית ה' (לְמָה?: לשמוע את דברי ספר הברית).

226. "ולכל העם למקטן ועד גדול", נזכר בקשר לכך ש: ירמיה קרא "לכל העם ... ואמר להם את דבר ה' (מ"ב, ח').

227. "למקטנם ועד גדולם", נאמר על: עם ישראל, שכולם יִדְעוּ את ה' "למקטנם ועד גדולם" (ירמיה ל"א, ל"ג).

228. "ואעשך לגוי גדול", נאמר אל: אברם.

229. "ואעשה אותך לגוי גדול", נאמר אל: משה.

230. "וכמו השחר עלה" - "ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר".

231. "גפרית ואש", נזכר בקשר לכך ש: ה' המטיר על סדום ועמורה.

232. "אש וגפרית", נזכר בקשר לכך ש: ה' ימטיר על גוג ואגפיו (יחזקאל ל"ח, כ"ב).

233. "מאת ה' מן השמים", נאמר על: "גפרית ואש", בהפיכת בסדום.

* הביטוי: "מן השמים", נזכר בקשר לארוע: המטרת אבנים גדולות מן השמים – במורד בית חורון, על מלכי האמורי.

234. היכן נזכר "צמח האדמה"? בהפיכת סדום.

277 – 235: "מלך ..."

235. מיהו, "מלך שנער"? אמרפל.

236. מיהו, "מלך אלסר"? אריוד.

237. מיהו, "מלך עילם"? כדרלעמר.

238. מיהו, "מלך גוים"? תדעל.

239. מיהו, "מלך סדום"? ברע.

240. מיהו, "מלך עמורה"? ברשע.

241. מיהו, "מלך אדמה"? שנאב.

242. מיהו, "מלך צבואים"? שמאבר.

243. מיהו, "מלך שלם"? מלכי צדק.

244. מיהו, "מלך גרר"? אבימלך.

245. מיהו, "מלך פלשתים"? אבימלך.

246. מיהו, "מלך האמורי"? סיחון.

247. מיהו, "מלך חשבון"? סיחון.

248. מיהו, "מלך הבשן"? עוג.

249. שניים נקראו – "מלך מואב", מי הם?

א. בלק בן ציפור.

ב. עגלון

250. מיהו, "מלך ירושלים"? אדוני צדק.

251. מיהו, "מלך חברון"? הוהם.

252. מיהו, "מלך ירמות"? פראם.

253. מיהו, "מלך לכיש"? יפיע.

254. מיהו, "מלך עגלון"? דביר.

255. מיהו, "מלך גזר"? הורם.
256. מיהו, "מלך חצור"? יבין.
257. מיהו, "מלך כנען"? יבין.
258. מיהו, "מלך מדון"? יובב.
259. מיהו, "מלך ארם נהריים"? כושן רשעתיים.
260. מיהו, "מלך עמלק"? אגג.
261. מיהו, "מלך גת"? אכיש.
262. מיהו, "מלך גשור"? תלמי.
263. מיהו, "מלך צר"? חירם.
264. מיהו, "מלך צובא"? הדדעזר.
265. מיהו, "מלך חמת"? תעי.
266. שלושה נקראו – "מלך ארם", מי הם?
א. בן הדד.
ב. חזאל.
ג. רצין.
267. מיהו, "מלך צידונים"? אתבעל.
268. שניים נקראו – "מלך שומרון"?
א. אחאב.
ב. אחזיהו בן אחאב.
269. ארבעה נקראו – "מלך מצרים", מי הם?
א. פרעה.
ב. שישק.
ג. סוא.
ד. פרעה נכה.
270. חמישה נקראו – "מלך אשור", מי הם?
א. פול.

ב. תגלת פלאסר.

ג. שלמנאסר.

ד. סנחריב.

ה. אֶסֶר חֲדָן.

271. מיהו, "מלך כוש"? תרהקה.

272. שלושה נקראו – "מלך בבל", מי הם?:

א. בראדך בלאדן בן בלאדן.

ב. אויל מרדך.

ג. נבוכדנאצר.

273. מי נקרא – "מלך הארץ"? דוד.

274. מי כינה את ה' – "מלך יעקב"? ישעיה (מ"א, כ"א).

275. מי כינה את ה' – "מלך ישראל"? ישעיה (מ"ד, ו').

276. מיהו, "מלך בני עמון"? בעליס (ירמיה מ', י"ד).

277. ארבעה נקראו – "מלך פרס"?:

א. כורש.

ב. דריוש.

ג. אחשורוש.

ד. ארתחששתא.

278. "נקיטור הכבשן", נאמר על: "זהנה עלה קיטור הארץ ..." (הארץ היא:

סדום).

279. "וישב בהר", נאמר על: לוט.

280. "וישב במערה", נאמר על: לוט.

281. מי אמר למי – "כדרך כל הארץ"? בתו הבכירה של לוט לאחותה

הצעירה.

282. הביטוי – "בדרך כל הארץ" נאמר ע"י שני אנשים, מי הם?:

א. יהושע אל העם, בנאומו האחרון.

ב. דוד אל שלמה, בצוואתו.

283. "ויבא א-לוהים אל ... בחלום הלילה ...", נאמר על: אבימלך.

284. "ויבא א-לוהים אל ... בחלום הלילה ...", נאמר על: לבן.

285. "... נראה ה' אל ... בחלום הלילה ...", נאמר על: שלמה, בגבעון.

286. מי אמר למי – "הגוי גם צדיק תהרוג"? אבימלך מלך גרר אל ה'.

287. מי אמר למי – "בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת"? אבימלך מלך גרר

אל ה'.

293 – 288: "כי נביא/הנביא ..."

288. "כי נביא הוא", נאמר על: אברהם (נזכר בדברי: ה' אל אבימלך).

289. "הנביא מירושלים", נאמר על: ירמיה (כ"ט, א').

290. "הנביא הזקן", נאמר על: הנביא מבית אל (מלכים א י"ג, כ"ט).

291. "הנביא אשר בישראל", נאמר על: אלישע (נזכר בדברי: אחד מעבדיו של

בן הדד מלך ארם אל מלכו).

292. "הנביא אשר בא משמרון", נאמר על: הנביא מבית אל (מלכים ב כ"ג,

י"ח).

293. "הנביא אשר מגת החפר", נאמר על: יונה בן אמת.

* "נביא לה", נאמר על: אליהו.

* "נביא לגויים", נאמר על: ירמיהו.

294. השלם: "ויקח אברהם _____ ויתן לאבימלך": צאן, ובקר.

295. השלם: "ויקח אבימלך _____ ויתן לאברהם":

צאן, ובקר, ועבדים, ושפחות.

311 – 296: "וישכם/וישכימו (...) בבקר/ממחרת/...) כעלות השחר ..."

296. הביטוי – "וישכם בבקר ..." נאמר על שני אנשים, מי הם? ולמה

השכימו?:

א. משה, לבנות מזבח תחת ההר.

ב. האיש הלוי, ללכת לביתו (ביום החמישי אצל חתנו).

297. הביטוי - "וישכם ... בבקר ..." נאמר על שמונה אנשים, מי הם?, למה או מתי השכימו?:

א. אברהם:

1. להשקיף על מהפכת סדום ועמורה.

2. לעקוד את יצחק.

3. לשלח את הגר (לאן הלכה?: לבאר שבע).

ב. יהושע:

1. ביום השני לכיבוש יריחו.

2. למצוא את המועל בחרם (מיהו זה שמעל בחרם?: עכן).

3. לפקוד את העם ולהלחם בעי.

4. "ויסעו מן השטים עד הירדן".

ג. לבן, לנשק לבניו ובנותיו ולהפרד מהם (היכן?: בגלעד).

ד. אבימלך, לספר לכל עבדיו על דבר שרה.

ה. יעקב, לשים את האבן מראשתיו.

ו. משה, לעלות אל הר סיני.

ז. דוד:

1. לנטוש את הצאן על השומר ולצאת לאחיו במלחמה עם פלשתים בעמק האלה.

2. לשוב אל ארץ פלשתים (שמואל א כ"ט, י"א).

ח. שמואל, לקראת שאול.

298. הביטוי - "וישכמו בבקר ..." נזכר פעמיים, היכן?:

א. כשבנ"י השכמו להלחם עם הכנעני ועמלקי (במדבר י"ד, מ').

ב. נאמר על: אלקנה וחסנה אשתו.

299. הביטוי - "וישכימו בבקר ..." נזכר ארבעה פעמים, היכן?:

- א. נאמר על: יצחק ואבימלך.
 ב. נאמר על: האיש הלוי ופלגשו (ביום הרביעי אצל חתנו).
 ג. נאמר על: מואב (מלכים ב ג', כ"ב).
 ד. נאמר על: סנחריב והמעט שנשארו חיים (מצודת דוד – מלכים ב י"ט, ל"ה ד"ה "וישכימו בבקר").

300. "וישכימו ... בבקר ...", נאמר על: אנשי העיר עפרה.
 301. "וישכימו בבקר ממחרת ...", נאמר על: פלשתים, בבית דגון.
 302. "וישכם ממחרת ...", נאמר על: גדעון.
 303. "וישכימו ממחרת ...", נאמר על: העם (בנ"י) במעשה העגל.
 304. "וישכימו כעלות השחר ...", נאמר על: יהושע והעם, ביום השביעי לכיבוש יריחו.

305. "וישכימו ויהי כעלות השחר ...", נאמר על: שמואל ושאל.
 306. מי אמר למי – "השכם בבקר ..."? ה' אל משה במכת ערוב ובמכת הברד.
 307. מי אמר למי – "ועתה השכם בבקר ..."? אכיש מלך גת אל דוד.
 308. "... והשכים בבקר ...", נאמר על: איוב.
 309. מי אמר למי – "השכמתם בבקר ..."? אכיש מלך גת אל דוד.
 310. "הוי משכימי בבקר ...", הם דברי: ישעיה (ה', י"א).
 311. השלם: "_____ בבקר השכים קללה תחשב לו:"
 מברך, רעהו, בקול, גדול (משלי כ"ז, י"ד).

316 – 312: " (...) וירא/ו (...) מאד (מאד)":

* הביטוי – "וירא ... מאוד" נזכר פעמיים, היכן?

- א. נאמר על: יעקב, כששמע שעשו בא עם 400 איש.
 ב. נאמר על: כל העם, את ה' (מותי?: לאחר דברי שמואל במצפה).
 312. הביטוי – "וירא מאד" נזכר פעמיים, היכן?

א. נאמר על: דוד, מפני אכיש מלך גת.

- ב. נאמר על: שאול, כששמע את דברי שמואל (באוב).
- 3 13. הביטוי – "ויראו מאד" נזכר שלושה פעמים, היכן?:
- א. נאמר על: בני ישראל, לפני ים סוף.
- ב. נאמר על: מלכי האמורי, מפני יהושע.
- ג. נאמר על: בני ישראל (בימי שאול), מפני גלית.
- 3 14. "ויראו האנשים מאד", נאמר על: עבדי אבימלך, כששמעו את דבר מלכם על דבר שרה אשת אברהם.
- 3 15. "ויראו מאד מאד", נאמר על: שרי יזרעל הזקנים ו"האמנים אחאב", כשראו את הספר שיהוא שלח להם על דבר בני אחאב.
- 3 16. "ויחתו ויראו מאד", נאמר על: שאול וכל איש ישראל, מפני גלית.
- 3 17. "ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם", נאמר על: אבימלך מלך גרר.
- 3 18. מי אמר למי – "מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי"? אבימלך אל אברהם.
- 3 19. מי אמר למי – "מה ראית כי עשית את הדבר הזה"? אבימלך אל אברהם.

320 – 338: תאריכים:

320. מה קרה – "בחודש השני בשבעה עשר יום לחודש ..."? "ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו".
321. מה קרה – "בחודש השביעי בשבעה עשר יום לחודש ..."? "ותנח התיבה ... על הרי אררט" (נאמר על: תיבת נח).
322. באיזה הקשר נזכר התאריך – "... החודש העשירי בעשירי באחד לחודש ..."? "והמים היו הלוך וחסור עד ... נראו ראשי ההרים".
323. מה קרה – "בראשון באחד לחודש ..."? "חרבו המים על הארץ, ויסר נח את מכסה התיבה וירא והנה חרבו פני האדמה" (נאמר על: מי המבול).

324. באיזה הקשר נזכר התאריך - "ובחודש השני בשבעה ועשרים יום לחודש...": "יבשה הארץ" (לאחר המבול).

325. מה קרה - "בשנים עשר חודש בעשרים ושבעה לחודש...": נשא אויל מרִדֶךְ מלך בבל (בשנת מלכותו) את ראש יהויכין מלך יהודה מבית הכלא.

326. מה קרה - "ביום עשרים וארבע לעשתי עשר חודש...": היתה נבואת זכריה, על הסוסים האדומים, השרוקים והלבנים ... (= "הוא חודש שבט ...").

327. באיזה הקשר נזכר התאריך - "הוא החודש התשיעי בעשרים בחודש...": כשנתקבצו כל בית ישראל ויהודה על דבר מעל הגולה והנשים הנכריות.

328. מה קרה - "בחודש השני בעשרים בחודש...": נעלה הענן מעל משכן העדות.

329. מה קרה - "בחמישה עשר יום בחודש השמיני...": "ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר" נאמר על: ירבעם בן נבט נלפני כן נאמר (באותו עניין) - "בחודש השמיני בחמישה עשר יום לחודש"{{.

330. מה קרה - "בחודש העשירי בעשור לחודש...": בא נבוכדנצאר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים - "ויחן עליה ויבנו עליה דייק סביב".

331. מה קרה - "בחודש הרביעי בתשעה לחודש...": הִבְקְעָה העיר ירושלים ע"י נבוכדנצאר מלך בבל.

332. באיזה הקשר נזכר התאריך - "ובחודש החמישי בשבעה לחודש...": בבא נבוזראדן רב הטבחים עבד מלך בבל לירושלים.

333. מה קרה - "מיום אחד לחודש השביעי...": החלו להעלות עולות לה' והיכל ה' לא יוסד (נזכר בימי: עזרא).

334. מה קרה - "... ביום אחד לחודש העשירי...": "ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי אבות לבית אבותם וכולם בשמות וישבו ביום אחד לחודש העשירי" (על דבר מעל הגולה והנשים הנכריות).

335. באיזה הקשר נזכר התאריך – "יום אחד לחודש הראשון"? כשנאמר "ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחודש הראשון" (נאמר על: עזרא הכהן וראשי האבות לבית אבותם).

336. באיזה הקשר נזכר התאריך – "בראשון בארבעה עשר יום לחודש"? מיום זה נצטוו בני – "בערב, תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחודש בערב" (נזכר בקשר לחג ה: פסח).

337. מה קרה – "בחמישה עשר יום לחודש השני"? "ויסעו מאילים ויבואו כל עדת בני ישראל מדבר סין אשר בין אילים ובין סיני".

338. באיזה הקשר נזכר התאריך – "בחודש השביעי בעשור לחודש" – "והעברת שופר תרועה ... ביום הכיפורים" (מתי?: בשנת היובל).

339. מי אמר למי – "הנה ארצי לפניך ..."? אבימלך לאברהם (... = "בטוב בעיניך שב).

340. מי אמר למי – "דאה כל הארץ לפניך"? נבוזראדן אל ירמיה.

341. הביטוי – "אלף כסף" נזכר בארבעה הקשרים, מהם?:

א. "אלף כסף" נתן אבימלך לאברהם בעבור שרה אשתו.

ב. "והיה ביום ההוא כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף, לשמיר ולשית יהיה", הם דברי: ישעיה (ז', כ"ג).

ג. "כרם היה ... בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף", נאמר על שלמה (ש"ה"ש ח', י"א).

ד. מי אמר למי – "ולו אנכי שוקל על כפי אלף כסף ..."? האיש שראה את אבשלום תלוי על האלה, אל יואב (... = "ולא אשלח ידי אל בן המלך").

342. "וירא את המקום מרחוק", נאמר על: אברהם, שראה את הר המוריה.

343. "בארות בארות חמר", נאמר על: עמק השדים.

344. "ויפלו שמה", נאמר על: מלך סדום ועמורה.

345. הביטוי – "עד דן" נזכר פעמיים, היכן?:

א. "וירדף עד דן", נאמר על: אברהם 181 חניכיו ילידי ביתו.

ב. "וילכו ... לפני האחד עד דן", נאמר על: בנ"י, שהלכו אחר אחד מעגלי הזהב שעשה ירבעם בן נבט מלך ישראל.

346. "אשר משמאל לדמשק", המקום הוא: חובה.

347. "וישב את כל הרכוש ... וגם את הנשים ואת העם", נאמר על: אברם.

348. "והוא כהן לאל עליון", נאמר על: מלכי צדק מלך שלם (שים לב: בברכותיו לאברם נזכר גם כן הביטוי "אל עליון").

349. "ויתן לו מעשר מכל", נאמר על: אברם, שנתן למלכי צדק מלך שלם.

350. מי אמר למי - "אל עליון קנה שמים וארץ"?: אברם למלך סדום.

351. מי אמר למי - "לאל עליון קנה שמים וארץ"?: מלכי צדק (מלך שלם) לאברם.

352. שניים אמרו - "מה תתן לי", מי הם? ולמי אמרו?:

א. אברם אל ה'.

ב. תמר אל יהודה.

353. שניים אמרו - "מה אתן לך", מי הם? ולמי אמרו?:

א. ה' אל שלמה.

ב. לבן אל יעקב.

354. מי אמר למי - "מה ... אתן לך"?: יהודה אל תמר.

355. היכן נזכרו - "תנור עשן ולפיד אש"?: בברית בין הבתרים.

356. "והאמין בה' ויחשבה לו צדקה", נאמר על: אברם, בברית בין הבתרים.

357. ציין שלושה בע"ח, שנזכרו בברית בין הבתרים:

א. עגלה.

ב. עז.

ג. איל.

358. ציין ארבעה עופות, שנזכרו בברית בין הבתרים:

א. עיט.

ב. ציפור.

ג. תר.

ד. גוזל.

359. "ודור רביעי ישובו הנה ...", הבטחה זו הובטחה ל: אברם (... = "כי לא שלם עון האמורי עד הנה").

360. "שנים עשר נשיאים יוליד", נאמר על: ישמעל.

361. באיזה הקשר נזכר הביטוי - "מקץ עשר שנים"? "מקץ 10 שנים לשבת אברם בארץ כנען נתנה שרי את הגר שפחתה לאברם אישה לאשה".

362. מי אמר למי - "אולי אבנה ממנה"?: שרי אל אברם.

363. מי אמר למי - "ואבנה גם אנכי ממנה"?: רחל אל יעקב.

364. מי אמר למי - "ישפט ה' ביני ובינד"? דוד אל שאול.

365. מי אמר למי - "ישפט ה' ביני ובינד"? שרי אל אברם.

366. מי אמר למי - "הנד הרה וילדת בן"?: מלאך ה' אל הגר.

367. מי אמר למי - "הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן"?: מלאך ה' אל אשת מנוח (אם שמשון).

368. מי אמר למי - "למועד הזה כעת חיה את חובקת בן"? אלישע אל האשה השונמית.

369. מי אמר למי - "למועד אשוב אליך כעת חיה"?: ה' אל אברהם.

370. מי אמר למי - "שוב אשוב אליך כעת חיה ..."? ה' אל אברהם.

371. "בין קדש ובין ברד", המקום הוא: באר לחי ראי.

372. "בין קדש ובין שור", המקום הוא: גרר.

373. השלם: "ויעל א-לוהים מעל _____":

אברהם (עיין שאלה 1036).

374 - 388: ביטויים המציינים ריבוי:

374. "אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים ...", מהו הדימוי?: "כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אותי",

הם דברי: ירמיה (ל"ג, כ"ב).

375. "כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים ..." , הם דברי: ישעיה [נ... = "שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה" (י', כ"ב)].

376. "ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב", הם דברי: יעקב, בתפילתו אל ה' [נלפני המפגש עם עשו אחיו (בראשית ל"ב, י"ב)] עיין שאלה 386.

377. "כחול הים הרבה מאד, עד כי חדל לספור כי אין מספר", נאמר על: התבואה שאסף יוסף במצריים.

378. "כחול הים אשר לא ימד ולא יספר", מהו הדימוי?: "והיה מספר בני ישראל ...", לפני קיבוץ הגלויות. [נהם דברי: הנביא הושע (ב', א')].

379. הביטוי - "כחול אשר על הים לרב" נזכר פעמיים, היכן?: א. "האסוף יאסף עליך כל ישראל מִדֵּן ועד באר שבע ...", הם דברי: חושי, בעצתו לאבשלום.

ב. "יהודה וישראל רבים ...", נאמר בימי: שלמה.

380. "... כחול אשר על שפת הים", מהו הדימוי?: רוחב לבו של שלמה.

381. הביטוי - "ככובי השמים" נזכר שלושה פעמים, היכן?:

א. "והרבה ארבה את זרעך ככובי השמים ..." , נאמר אל: אברהם, לאחר עקידת יצחק (מי אמר למי - והרבה ארבה את זרעך? מלאך ה' אל הגר).

ב. "והרביתי את זרעך ככובי השמים", נאמר אל: יצחק.

ג. "ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככובי השמים", הם דברי: משה, בתפילתו אל ה' לאחר חטא העגל.

382. "... ככובי השמים וכחול אשר על שפת הים", נאמר אל: אברהם, לאחר עקידת יצחק (... = "והרבה ארבה את זרעך").

383. הביטוי - "כחול אשר על שפת הים לרב" נזכר פעמיים, היכן?:

א. "עם רב, כחול אשר על שפת הים לרב", נאמר על: מלכי הצפון.

ב. "ועם, כחול אשר על שפת הים לרב", נאמר על: פלשתים, במלחמת מכמש.

384. "אין מספר, כחול שעל שפת הים לרֹב", נאמר על: גְּמִלְיָהּם של מדין, עמלק וכל בני קדם (שופטים ז', י"ב).

385. "כארבה לרֹב", נאמר על: מדין, עמלק ובני קדם (שופטים ז', י"ב).

386. מי אמר למי - "... ולא יספר מרֹב"? מלאך ה' אל הגר (עיין שאלה 376).

387. הביטוי - "במאד מאד" נזכר ארבעה פעמים, היכן?:

א. "ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד", נאמר אל: אברהם.

ב. "והפריתי אותך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו", נאמר אל: אברהם.

ג. "והפריתי אותך והרביתי אותך במאד מאד", נאמר אל: אברהם, על ישמעל.

ד. "וירבו ויעצמו במאד מאד", נאמר על: בני ישראל, במצריים.

388. הביטוי - "כעפר הארץ" נזכר פעמיים, היכן?:

א. "ושמתי את זרעך כעפר הארץ...", נאמר אל: אברם.

ב. "והיה זרעך כעפר הארץ...", נאמר אל: יעקב.

*. "עם רב אשר לא ימנא ולא יספר מרֹב", נזכר בדברי: שלמה, אל ה' (מלכים א ג', ח').

*. "... אשר לא יספרו ולא ימנו מרֹב", נאמר על: הצאן והבקר אשר הקריב שלמה וכל עדת ישראל בעת העלאת ארון ה' מעיר דוד לבית המקדש.

417 - 389: "(ו)קום(ו) ..." / "(...)קום _____ / (____)"/ "קום כי ...":

389. הביטוי - "קום" נזכר פעמיים, היכן?:

א. בלק, במשלו.

ב. בשירת דבורה.

390. מי אמר למי - "קומו...?": גדעון לאנשיו, במלחמה עם מדין.

391. מי אמר למי - "קום התהלך...?": ה' אל אברהם.

392. מי אמר למי - "קום קח...?": המלאכים אל לוט.

393. מי אמר למי - "קום נא...?": יעקב אל יצחק.

*. מי אמר למי – "קום לך"? ה' אל יהושע.

394. הביטוי – "... קום לך ..." נזכר ארבעה פעמים, היכן?

א. בדברי יצחק אל יעקב.

ב. בדברי ה' אל בלעם.

ג. בדברי ה' אל אליהו.

ד. בדברי ה' אל ירמיה.

395. הביטוי – "... וקום לך ..." נזכר פעמיים, היכן?

א. בדברי שמואל אל שאול. ב. בדברי ה' אל ירמיה.

396. מי אמר למי – "קום צא ..."? יעקב אל נשיו, שכך אמר לו מלאך ה'.

397. מי אמר למי – "ועתה, קום צא ..."? יואב אל דוד.

398. הביטוי – "קומו צאו ..." נזכר פעמיים, היכן?

א. בדברי לוט אל חתניו.

ב. בדברי פרעה אל משה ואהרן.

399. הביטוי – "קום עלה ..." נזכר פעמיים, היכן?

א. בדברי ה' אל יעקב.

ב. בדברי מלאך ה' אל אליהו, שיעלה לקראת מלאכי אחזיהו מלך שומרון.

400. מי אמר למי – "וקום עלה ..."? ה' אל יהושע.

401. מי יאמר – "קומו ונעלה ..."? נוצרים, בהר אפריים (ירמיה ל"א, ה').

402. הביטוי – "קום רד ..." נזכר שלושה פעמים?

א. בדברי ה' אל גדעון, שירד למחנה מדין.

ב. בדברי ה' אל דוד, שירד לקעילה.

ג. בדברי ה' אל אליהו, שירד לקראת אחאב.

403. מי אמר למי – "קום רדף ..."? יוסף לאשר על ביתו.

404. מי אמר למי – "וקום ברח ..."? רבקה אל יעקב.

405. מי אמר למי – "קומו ונברחה ..."? דוד אל כל עבדיו ואשר אתו בירושלים.

406. מי אמר למי – "קום עשה ..."? העם אל אהרן.

407. מי אמר למי – “ועתה, קום עבר ...”: ה' אל יהושע.
408. מי אמר למי – “קומו ועברו ...”: אחימעץ ויהונתן אל דוד.
409. מי אמר למי – “קום הרג ...”: גדעון אל יתר בכורו.
410. “קום אתה ...”, הם דברי: זבח וצלמונע אל גדעון.
411. מי אמר למי – “קום לילה ...”: זבול אל אבימלך.
412. מי אמר למי – “קום משחהו ...”: ה' אל שמואל.
413. מי אמר למי – “קום אכל ...”: המלאך אל אליהו.
414. מי אמר למי – “... קום אכל”: המלאך אל אליהו.
415. מי אמר למי – “קום אכל לחם ...”: איזבל אל אחאב.
416. מי אמר למי – “קום רש ...”: איזבל אל אחאב.
417. הביטוי – “קום כי ...” נזכר פעמיים, היכן?
 א. בדברי דבורה אל ברק.
 ב. בדברי שכניה בן יחיאל מבני עילם אל עזרא.
418. הביטוי – “ידע תדע ...” נזכר ארבעה פעמים, היכן?
 א. בדברי ה' אל אברם, בברית בין הבתרים (... = “כי גר יהיה זרעך ...”).
 ב. בדברי אכיש אל דוד, לפני מלחמת שאול-פלשתים בגלבוע (... = “כי אתי תצא למלחמה”).
 ג. בדברי שלמה אל שמעי, כשאסר עליו לעבור את נחל קדרון (... = “כי מות תמות ...”).
 ד. השלם: “ידע תדע פני צאנך _____”:
 שית, לבד, לעדרים (משלי כ"ז, כ"ג).
419. מי אמר למי – “אבל ... אשתך יולדת לך בן”: ה' אל אברהם.

429 – 420: גבולות ארץ ישראל:

420. “מנהר מצריים עד הנהר הגדול נהר פרת”, נאמר אל: אברם, בברית בין הבתרים.

421. "מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת, כל ארץ החתים, ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם", נאמר אל: יהושע.
422. "מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר", נאמר אל: משה, בפרשת משפטים.
423. "מלבוא חמת עד ים הערבה", נזכר בימי: ירבעם השני (מלכים ב, י"ד).
424. "מלבוא חמת עד נחל מצריים", נזכר בקשר ל: חוגגי חנוכת בית ראשון בימי שלמה.
425. "חמשת סרני פלשתים, וכל הכנעני והצידוני והחוי יושב הר הלבנון, מהר בעל חרמון עד לבוא חמת", נזכר בקשר ל: ארץ הנשארית (שופטים ג, ג').
426. "מתפסח ועד עזה", נזכר בקשר ל: תחום שלטנו של שלמה.
427. "מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצריים", נזכר בקשר ל: תחום שלטנו של שלמה.
428. "מן הירדן, וכל הגויים ... והים הגדול מבוא השמש", נזכר בקשר ל: ארץ שכבש יהושע.
429. "את הגלעד עד דן, ואת כל נפתלי, ואת ארץ אפרים ומנשה, ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון, ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער", נזכר בקשר ל: מה שראה משה לפני מותו (דברים ל"ד).
430. מי אמר למי – "לא ידעתי יום מותי"? יצחק אל עשו.
431. השלם: "ועתה שא נא _____ וצא השדה":
כליך, תליך וקשתך (הם דברי: יצחק אל עשו).
432. "והיה ה' לי לא-לוהים", הם דברי: יעקב.
433. מי אמר למי – "וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך"? יעקב אל ה':
434. "וישא ... רגליו", נאמר על: יעקב (לאן הלך?: "ארצה בני קדם").
435. "... הן עוד הים גדול ...", הם דברי: יעקב.
436. "ויביאהו לביתו", נאמר על: הזקן מגבעת בנימין (את מי הביא?: את האיש הלוי ופלגשו).

437. "ויביאהו אל ביתו", נאמר על: לבן (את מי הביא?: את יעקב).

438. "וישב ... חודש ימים", נאמר על: יעקב, אצל לבן.

439. "ועיני ... רכות", נאמר על: לאה.

440 - 445: ".../ויגדל הילד/הנער (ויגמל) ...":

440. "ויגדל הילד", נאמר על: בנה של האשה השונמית.

441. "ויגדל הילד", נאמר על: משה.

442. "ויגדל הילד ויגמל", נאמר על: יצחק.

443. "ויגדל הנער", נאמר על: שמואל.

444. "ויגדל הנער ויברכהו ה'", נאמר על: שמשון.

445. "ויהי א-לוהים את הנער ויגדל ...", נאמר על: ישמעל.

446. "ויהי רובה קשת", נאמר על: ישמעל.

447. "וישב במדבר פארן", נאמר על: ישמעל.

448. מי אמר למי - "א-לוהים עמך בכל אשר אתה עושה"?: אבימלך מלך גרר

ופיכל שר צבאו אל אברהם.

449. "המושל בכל אשר לו", נאמר על: אליעזר, עבד אברהם.

450 - 462: "... השדה ...":

450. "... אלכה נא השדה ...", הם דברי: רות אל נעמי.

451. מי אמר למי - "... לכה ונצא השדה ..."?: יהונתן אל דוד.

452. מי אמר למי - "לכה ... נצא השדה ..."?: הרעיה אל הדוד (שיה"ש ז', י"ב).

453. "וילך ... השדה", נאמר על: עשו.

* "ויבא ... מן השדה", נאמר על: עשו.

454. "ויבא ... מן השדה בערב", נאמר על: יעקב.

455. "בא ... מן השדה בערב", נאמר על: הזקן מגבעת בנימין.

456. "... באו מן השדה ...", נאמר על: בני יעקב.

457. "ויצא ... השדה ...", נאמר על: יהונתן.

458. "ויצא ... אל השדה ...", נאמר על: אחד מבני הנביאים, בימי אלישע.

459. "ויצאו השדה", נאמר על: בעלי שכם, געל בן עבד ואחיו.

460. הביטוי - "ויצאו ... השדה" נזכר פעמיים, היכן?:

א. נאמר על: יהונתן ודוד.

ב. נאמר על: בני עמון (נזכר בדברי: המלאך ששלח יואב לדוד אל דוד).

461. הביטוי - "ויצא העם השדה" נזכר פעמיים, היכן?:

א. נאמר על: אנשי שכם, להלחם באבימלך.

ב. נאמר על: האנשים שהיו עם אבשלום.

462. "אם יצאתי השדה ...", הם דברי: ירמיה (י"ד, י"ח).

463 - 467: "... עצמי/עצמך(ם)/עצמנו ובשרי/ובשרך(ם) ..."

463. מי אמר למי - "אך עצמי ובשרי אתה"?: לבן אל יעקב.

464. מי אמר למי - "הלוא עצמי ובשרי אתה"?: דוד אל צדוק ואביתר שיאמרו זאת לעמשה בן יתר.

465. מי אמר למי - "כי עצמכם ובשרכם אני"?: אבימלך אל אחי אמו, בשכם.

466. מי אמר למי - "אחי אתם עצמי ובשרי אתם"?: דוד אל צדוק ואביתר שיאמרו זאת לזקני יהודה.

467. מי אמר למי - "הננו עצמך ובשרך אנחנו"?: כל שבטי ישראל אל דוד, בחברון.

472 - 468: "... ותכהין עיניו מראות/ו(ל)א יוכל לראות (...)"

468. "ויהי כי זקן ... ותכהין עיניו מראות", נאמר על: יצחק.

469. "ועיני ... כבדו מזוקן, לא יוכל לראות", נאמר על: יעקב.

470. "ועיניו החלו כהות, לא יוכל לראות", נאמר על: עלי.

471. "ועיניו קמה ולא יכול לראות", נאמר על: עלי.

472. "... לא יכול לראות כי קמו עיניו משבו", נאמר על: אחיה השילני.

473. ציין, את שמותן של ששת נשותיו של עשו:

א. יהודית בת בארי החתי.

ב. בשמת בת אילון החתי.

ג. עדה בת אילון החתי.

ד. מחלת בת ישמעל, אחות נביות.

ה. בשמת בת ישמעל, אחות נביות.

ו. אהליבמה בת ענה החזי.

474. מי אמר למי – "למה רמתני"? בעלת האוב אל שאול.

475. מי אמר למי – "ולמה רמתני"? יעקב אל לבן

476. מי אמר למי – "למה ככה רמיתני"? שאול אל מיכל בתו.

477. השלם: "על כן קרא שמו ____": לוי.

478. מי אמר למי – "שלחני ואלך אל מקומי ולארצי"? יעקב אל לבן, לאחר

שילדה רחל את יוסף.

479. מי אמר למי – "שלחני ואלך אל ארצי"? הדד האדומי אל פרעה.

529 – 480: ".../ותקד/ויקד) וישתחו(ו)/ותשתחו ... / "ויפל(ו)/נפל ...":

480. "ותקד ... ותשתחו למלך ...", נאמר על: בת שבע, לפני דוד.

481. "ותקד ... אפיים ארץ ותשתחו למלך ...", נאמר על: בת שבע, לפני דוד.

482. "ותפל על פניה ותשתחו ארצה ...", נאמר על: רות, לפני בועז.

483. "ותקם ותשתחו אפיים ארצה ...", נאמר על: אביגיל, לפני דוד.

484. "... ותפל על פניה ... ותשתחו ארץ", נאמר על: אביגיל, לפני דוד.

485. "ותפל על רגליו ...", נאמר על: אביגיל, לפני דוד.

486. "ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ...", נאמר על: האשה השונמית, לפני

אלישע הנביא.

487. "ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ...", נאמר על: האשה התקועית.

488. "וירץ לקראתם ... וישתחו ארצה ...", נאמר על: אברהם, לפני האנשים שבאו אליו "כחם היום".

489. "ויקם ... וישתחו אפיים ארצה ...", נאמר על: לוט, לפני המלאכים.

490. "ויקם ... וישתחו לעם הארץ ...", נאמר על: אברהם, לפני בני חת.

491. "וישתחו ... לפני עם הארץ ...", נאמר על: אברהם, לפני בני חת.

492. "ויקד האיש וישתחו לה", נאמר על: עבד אברהם, לאחר שפגש את רבקה ונודע לו (מדבריה) שהיא ממשפחתו של אברהם.

493. "... וישתחו ארצה לה", נאמר על: עבד אברהם, לאחר ששמע את דבריהם של לבן ובתואל ("הנה רבקה לפניך קח ולך").

494. "... וישתחו ארצה שבע פעמים ...", נאמר על: יעקב, לפני עשו אחיו.

495. "... ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים ...", נאמר על: דוד לפני יהונתן.

496. "... וישתחו ... על המשכב", נאמר על: דוד (נזכר בדברי: יהונתן בן אביתר הכהן אל אדניה).

497. "... וישתחו ... על ראש המיטה", נאמר על: ישראל (יעקב) נעיון שאלות [1537, 1538].

498. "... וישתחו לאפיו ארצה", נאמר על: יוסף, לפני יעקב אביו.

499. "ויצא ... וישתחו וישק לו ...", נאמר על: משה, לפני יתרו חתנו.

500. "... ויפל על פניו וישתחו ...", נאמר על: מפיבושת, לפני דוד.

501. "ויפל ... אל פניו ארצה וישתחו...", נאמר על: יואב, לפני דוד.

502. "... ויפל ... אל פניו ארצה וישתחו...", נאמר על: יהושע, לפני מלאך ה'.

503. הביטוי – "... ויפל ארצה וישתחו" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. האיש הבא ממחנה שאול, לפני דוד.

ב. איוב.

504. "... ויקד ארצה וישתחו", נאמר על: משה, לפני ה' (אחרי שה' עבר על פניו של משה).

505. "... ויקד אפיים ארצה וישתחו", נאמר על: שאול, לפני שמואל (באוב).

506. " ... ויקד ... אפיים ארצה וישתחו", נאמר על: דוד, לפני שאול.
507. "זיהי כשמע ... וישתחו ...", נאמר על: גדעון, כשמעו את מספר החלום.
508. " ... ויבא בית ה' וישתחו ...", נאמר על: דוד.
509. " ויפל ... על פניו ...", נאמר על: אברהם (פעמיים).
510. " ... ויפל על פניו ארצה לפני ארון ה'", נאמר על: יהושע, לאחר המפלה בעי.
511. " ... נפל לפניו ארצה לפני ארון ה' ...", נאמר על: דגון.
512. " ... והנה ... נפל לפניו ארצה לפני ארון ה' ...", נאמר על: דגון.
513. " זימהר ... ויקד ארצה וישתחו", נאמר על: משה, לאחר שה' אמר לו שיפסל שני לוחות אבנים שְׁנַיִם.
514. " ... ויקד ... וישתחו", נאמר על: העם (בנ"י), לאחר ששמעו את הציווי על זבח הפסח.
515. " ... ויפלו לפניו...", נאמר על: אחי יוסף, לפני יוסף.
516. " ... ויפלו לפניו ארצה", נאמר על: אחי יוסף, לפני יוסף.
517. " ויקדו וישתחו", נאמר על: אחי יוסף.
518. " ויקדו וישתחו", נאמר על: בני ישראל, לאחר שראו את האותות שעשה משה לעיניהם "וכי פקד ה' את עמו".
519. " ... ויפל על פניו...", נאמר על: עובדיה, לפני אליהו.
520. " ... וישתחו למלך אפיו ארצה", נאמר על: ארונה היבוס, לפני דוד.
521. " ... וישתחו למלך לאפיו ארצה ...", נאמר על: אחימעץ, לפני דוד.
522. " ... וישתחו למלך על אפיו ארצה", נאמר על: נתן, לפני דוד.
523. " ... ויפל על פניו ארצה", נאמר על: גלית.
524. " זימהר ... ויפל מלא קומתו ארצה ...", נאמר על: שאול, לפני שמואל (באוב).
525. " ... ויפלו פניו", נאמר על: קין.

526. "ויפלו על פניהם ...", נאמר על משה ואהרן, לאחר שה' רצה לכלות את קרח ועדתו.

527. הביטוי - "... ויפלו על פניהם ...", נזכר פעמיים, היכן?:
א. נאמר על: משה ואהרן, במי מריבה.

ב. נאמר על: העם, במעמד עם אליהו בהר הכרמל.

528. "... ויפלו על פניהם", נאמר על: משה ואהרן, לאחר שהעם התלונן "אתם המתם את עם ה'".

529. "... ויפלו על פניהם ארצה", נאמר על: מנוח ואשתו.

530. מי אמר למי - "וגם אני שמעתי"? ה' אל משה.

531. מי אמר למי - "וגם אנכי לא שמעתי"? אבימלך אל אברהם.

532. מי אמר למי (x2) - "לא ידעתי"? אבימלך אל אברהם וקין אל ה'.

533. מי אמר למי - "ואנכי לא ידעתי"? יעקב.

534 - 545: "(...) ותהר/ותלד) (...) בן:]

534. "ותהר", נאמר על: הגר, שפחת שרי.

535. הביטוי - "ותלד" נאמר על שני נשים, מי הן?:

א. זלפה, שפחת לאה.

ב. רחל.

536. "ותלד ... בן", נאמר על: הגר, שפחת שרי.

537. הביטוי - "ותהר ותלד בן" נאמר על שלש נשים, מי הן?:

א. רחל.

ב. "הנביאה", אשת ישעיה.

ג. גמור בת דבליים, אשת הושע הנביא.

538. "ותהר ותלד ...", נאמר על: שרה.

539. הביטוי - "ותהר ... ותלד בן" נאמר על שלש נשים, מי הן?:

א. לאה.

ב. יוכבד.

ג. חנה.

540. "ותהר ... ותלד ... בן", נאמר על: בלהה, שפחת רחל.

541. "ותהר ותלד לו בן", נאמר על גמר בת דבליים, אשת הושע הנביא.

542. "ותהר האשה ותלד בן", נאמר על: האשה השונמית.

543. "ותהר עוד ותלד בן", נאמר על: לאה.

544. "ותהר עוד ותלד ... בן", נאמר על: בלהה, שפחת רחל.

545. "ויתן ה' לה הריון", נאמר על: רות.

* הביטוי – "ותהר האשה" נאמר על שתי נשים, מי הן?:

א. האשה השונמית.

ב. יוכבד.

* "ויולד בן", נאמר על: למך (מת??: כשילד את חנוך).

553 – 546: "וירע (... הדבר/לי/להם) (מאד) בעיני(ו)/...":

546. "וירע הדבר בעיני ...", נאמר על: שמואל (מת??: לאחר ששמע את בקשת העם למלך).

547. "וירע הדבר מאד בעיני ...", נאמר על: אברהם, לאחר ששרה אמרה לו לגרש את הגר ואת בנה.

548. "... וירע בעיני ...", נאמר על: יוסף, על כך שיעקב אביו שכל את ידיו בברכו את בניו.

549. "... וירע בעיני הדבר הזה ...", נאמר על: שאול, בשמעו את הנשים השרות "הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו".

550. "וירע לי מאד", הם דברי: נחמיה, כאשר ראה את הלשכה שעשה אלישיב הכהן לטוביה העמוני בחצרי בית הא-לוהים.

551. "וירע להם רעה גדולה", נאמר על: סנבלט החרני וטוביה העמוני, כששמעו שבא אדם (נחמיה) לבקש טובה לבני ישראל.

552. "וירע הדבר אשר עשה ... בעיני ה'", נאמר על: דוד, שבא על בת שבע וגרם למות אוריה החתי (בעלה של בת שבע).
553. "וירע בעיני ה' אשר עשה", נאמר על: אונן, בנו של יהודה.
554. מי אמר למי – "ועתה השבעה לי בא-לוהים הנה אם תשקד ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי"? אבימלך אל אברהם.
555. מי אמר למי – "מי עשה הדבר הזה"? אבימלך אל אברהם.
556. "מי עשה את הדבר הזה", הם דברי: אנשי עפרה, איש אל רעהו.
- * "מי עשה זאת", הם דברי: פלישתים (ששאלו מי הבעיר את שדותיהם).
557. מי אמר למי – "מה הנה"? אבימלך אל אברהם.
558. הביטוי – "ויהי אחר הדברים האלה" נזכר חמשה פעמים, היכן?:
א. נסה ה' את אברהם (לפני עקידת יצחק).
ב. חטאו משקה ואופה מצריים.
ג. אשת פוטיפר, נשאה עיניה אל יוסף וכו'.
ד. חלה בן האשה מצרפת.
ה. כרם היה לנבות היזרעלי.
559. הביטוי – "ויהי אחרי הדברים האלה" נזכר שלושה פעמים, היכן?:
א. הוגד ליוסף כי אביו חולה.
ב. הוגד לאברהם כי ילדה מלכה לנחור אחיו וכו'.
ג. יהושע זקן בא בימים.
560. "ויחבוש את החמור", נאמר על: אחיתופל הגלוני.
561. "ויחבוש את חמורו", נאמר על: אברהם ושמעי.
562. "ויחבוש לו החמור", נאמר על: הנביא מבית אל.
563. "ויקומו וילכו יחדו", נאמר על: אברהם ושני נעריו.
564. "ויקומו ... וילכו", נאמר על: שלושה אנשים מכל שבט, שנשלחו לחלק את הארץ לנחלות (יהושע י"ח, ח').
565. "וילכו יחדו", נאמר על: אברהם ושני נעריו.

566. "וילכו ... יחדו", נאמר על: אברהם ויצחק בנו.
567. "זרק על המזבח", נאמר על: משה (מה זרק?: את חצי הדם).
568. "וישם ... על המזבח", נאמר על: אברהם (מה שם?: את יצחק).
569. "ויתן אותו על ירך המזבח צפונה", נאמר על: אחז, מלך יהודה (מה נתן?: את מזבח הנחושת).
570. מי אמר למי - "בי נשבעתי נאם ה'?": מלאך ה' אל אברהם, בעקידת יצחק.
571. מי אמר למי - "כי בה' נשבעתי?": יואב אל דוד.
572. "אבי ארם", נאמר על: קמואל.
- * אבי אדום"

632 - 573: כריתת ברית, איסור כריתת ברית וכד' (עיין שאלות 61 - 52):

573. "ביום ההוא כרת ... ברית", נאמר על: ה', שכרת ברית עם אברהם, "לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת".
574. "ויכרת ... ברית ...", נאמר על: יהונתן, שכרת ברית עם דוד.
575. "... ויכרת לו ברית וישלחהו", נאמר על: אחאב מלך ישראל, שכרת ברית לבן הדד מלך ארם.
576. "ויכרת ... ברית לעם ביום ההוא ...", נאמר על: יהושע.
577. "ויבא אותם אליו ... ויכרת להם ברית ...", נאמר על: יהוידע.
578. "... ויכרת להם ברית לחיותם ...", נאמר על: יהושע, שכרת ברית לגבעונים.
579. "ויכרת ... את הברית ...", נאמר על: יהוידע, שכרת ברית בין ה' ובין המלך ובין העם.
580. "ויכרת ... את הברית לפני ה'", נאמר על יאשיהו מלך יהודה.
581. "ויכרת להם ... ברית ... לפני ה' ...", נאמר על: דוד, שכרת ברית לכל זקני ישראל (היכן?: בחברון).
582. "ויכרתו שניהם ברית", נאמר על: אברהם ואבימלך.

583. "ויכרתו שניהם ברית לפני ה'", נאמר על: יהונתן ודוד.
584. "ויכרתו ברית שניהם", נאמר על: חירם ושלמה.
585. "ויכרתו ברית בבאר שבע", נאמר על: אברהם ואבימלך.
586. "והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ...", נאמר אל: בני ישראל, בתקופת הושע מלך ישראל (מלכים ב י"ז, ל"ח).
587. "ויכרת ... אתם ברית ...", נאמר על: ה', עם בנ"י - בתקופת הושע מלך ישראל (מלכים ב י"ז, ל"ה).
588. מי אמר למי - "... כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל": ה' אל משה.
589. מי אמר למי - "... הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות": ה' אל משה.
590. "... הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה", הם דברי: משה אל העם.
591. מי אמר למי - "ונכרתה ברית עמך": אבימלך מלך גרר ופיכל שר צבאו אל יצחק.
592. מי אמר למי - "ועתה לכה ונכרתה ברית אני ואתה": לבן אל יעקב.
593. מי אמר למי - "... כרת לנו ברית ונעבדך": אנשי יבש גלעד אל נחש העמוני.
594. מי אמר למי - "... ועתה כרתו לנו ברית": הגבעונים אל יהושע ואל איש ישראל.
595. מי אמר למי - "כרתה בריתך אתי ...": אבנר אל דוד.
596. "ועתה נכרת ברית ...", הם דברי: שכניה בן יחיאל מבני עילם אל עזרא.
597. מי אמר למי - "... ויכרתו אתך ברית ...": אבנר אל דוד.
598. מי אמר למי - "טוב אני אכרת אתך ברית ...": דוד אל אבנר.
599. מי אמר למי - "... ואיך אכרת לך ברית": איש ישראל אל הגבעונים, בימי יהושע.

600. "אחרי כרת המלך ... ברית את כל העם ...", נאמר על: צדקיהו (ירמיה ל"ד, ח').

601. "... ותכרתו לפני ברית בבית אשר נקרא שמי עליו", הם דברי: ירמיה (ל"ד, ט"ו).

602. "כה אמר ה' א-לוהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ...", הם דברי: ירמיה(ל"ד, י"ג).

603. "כי זאת הברית אשר אכרת את בני ישראל אחרי הימים ההם נאם ה' ...", הם דברי: ירמיה (ל"א, ל"ב).

604. "לא כברית אשר כרתי את אבותם ...", הם דברי: ירמיה (ל"א, ל"א).

605. "זכרתי להם ברית ביום ההוא ...", הם דברי: הושע (ב', כ').

606. "... וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה", הם דברי: ירמיה (ל"א, ל"ב).

607. "זכרתי להם ברית שלום, ברית עולם ...", הם דברי: יחזקאל (ל"ז, כ"ו).

608. "... ואכרתה לכם ברית עולם ...", הם דברי: ישעיה (נ"ה, ג').

609. "... ונתתי פעלם באמת וברית עולם אכרת להם", הם דברי: ישעיהו (ס"א, ח').

610. "ושמרו בני ישראל את ... לדרותם ברית עולם", נאמר על: השבת.

611. "זהיתה לו ולזרעו ברית ... עולם ...", נאמר על: פנחס.

612. "כי לא כן בייתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמורה ...", הם דברי: דוד.

613. מי אמר למי - "היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם?": ה' אל איוב.

614. מי אמר למי - "ועשית חסד על עבדך כי בברית ה' הבאת את עבדך עמך ...?": דוד אל יהונתן.

615. מי אמר למי - "... ואני בברית אשלחך ...?": אחאב מלך ישראל אל בן הדד מלך ארם.

616. מי אמר למי - "ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך ...?": אסא מלך יהודה אל בן הדד מלך ארם.

617. "ויעמוד כל העם בברית", מתי? בעת שכרת יאשיהו מלך יהודה את הברית לפני ה' וקרא את ספר הברית באזני העם.
618. "וישמעו ... אשר באו בברית ...", נאמר על: כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו לבלתי עבוד בם עוד (ירמיה ל"ד, י').
619. "ויכתב ... את דברי הברית ...", נאמר על: משה, שכתב את עשרת הדברים על הלוחות (שמות ל"ד, כ"ח).
620. "... כי עבר את ברית ה' ...", נאמר על: המועל בחרם על יריחו, בימי יהושע.
621. "בעברכם את ברית ה' א-לוהיכם אשר צוה אתכם ...", הם דברי: יהושע.
622. "זכרה להם א-לוהי על גאלי הכהונה וברית הכהונה והלויים", הם דברי: נחמיה.
623. "... ואתנך לברית עם לאור גוים", הם דברי: ישעיה (מ"ב, ו').
624. "... ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שוממות", הם דברי: ישעיה (מ"ט, ח).
625. "... וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך ה'", הם דברי: ישעיה (נ"ד, י').
626. "ונתתי את האנשים העברים את בריתי אשר לא הקימו את דברי הברית ...", הם דברי: ירמיה (ל"ד, י"ח).
627. "והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי", הם דברי: הושע (ו, ז).
628. "... וברית עם אשור יכרתו ...", נאמר על: אפרים (נזכר בדברי: הושע י"ב, ב').
629. "ואתם סרתם מן הדרך ... שחתם ברית הלוי אמר ה' צבאות", הם דברי: מלאכי (ב', ח').
630. "... מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו", הם דברי: מלאכי (ב', י').
631. "שומר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם", הם דברי: שלמה, בתפלתו.

632. "שומר הברית וחסד לאוהביו ולשומרי מצוותיו ...", הם דברי: נחמיה, בתפילתו.

637 - 633: "(ו)יצא יצ(ו)א/תצא":

633. "ויצא יצוא", נאמר על: העורב.
634. "יצא יצוא", נאמר על: שמעי בן גרא.
635. "יצא יצוא", הם דברי: נעמן, אלישע.
636. מי אמר למי - "יצא תצא"? ירמיה אל צדקיה מלך יהודה.
637. "יצא יצא", נאמר על: יעקב.

642 - 638: "זיעל/וישב/ויקם/ויצא/ויסע ... (ב/מ)באר(ה) שבע":

638. "זיעל ... באר שבע", נאמר על: יצחק.
639. "וישב ... בבאר שבע", נאמר על: אברהם.
640. "ויקם ... מבאר שבע", נאמר על: יעקב.
641. "ויצא ... מבאר שבע", נאמר על: יעקב.
642. "ויסע ... ויבא בארה שבע", נאמר על: ישראל (יעקב) וכל אשר לו.
* " ... ויבא באר שבע אשר ליהודה ...", נאמר על: אליהו.

655 - 643: "(...) מי/מים ...":

643. "מי תהום", נזכר בדברי: ישעיה (נ"א, י').
644. "מי השלח", נזכר בדברי: ישעיה (ח', ו').
645. "מי נח", נזכר בדברי: ישעיה (נ"ד, ט').
646. "מי שחור", נזכר בדברי: ירמיה (ב', י"ח).
647. "ובמים עזים", נזכר בדברי: ישעיה (מ"ג, ט"ז).
648. "מים טהורים", נזכר בדברי: יחזקאל (ל"ו, כ"ה).
649. "מים רבים", היכן?: שיה"ש (ח', ז').

*. "ממים רבים", נזכר בדברי: דוד (בשירתו)

650. "מים זרים", נזכר בדברי: ישעיה (מלכים ב י"ט, כ"ד).

651. "מים קרים", נזכר ב: משלי שלמה (משלי כ"ה, כ"ה).

652. "מים עמוקים", נזכר ב: משלי שלמה [משלי (י"ח, ד'), (כ', ה')].

653. "מים לא נאמנו", נזכר בדברי: ירמיה (ט"ו, י"ח).

654. "מקור מים חיים", נזכר בדברי: ירמיה (ב', י"ג).

655. הביטוי - "באר מים חיים" נזכר פעמיים היכן?:

א. "מעייני גנים באר מים חיים", הם דברי: שלמה (שיה"ש ד', ט"ו).

ב. עבדי יצחק מצאו "באר מים חיים" (איך נקראה אותה באר, לאחר מכן?:

עשק).

*. "מי נהר", נזכר בדברי: ירמיהו (ב', י"ח).

*. "מי הנהר", נזכר בדברי: ישעיהו (ח', ז').

656. "... וימצאו שם ...", נאמר על: עבדי יצחק (מה מצאו?: "באר מים חיים").

657. מהם שמותיהן של הבארות שחפרו עבדי יצחק?:

א. עשק.

ב. שטנה.

ג. שבעה.

ד. רחובות.

658. למה נקראה הבאר - "עשק" בשם זה?: "כי התעשקו עמו" (עם יצחק).

659. למה נקראה הבאר - "רחובות" בשם זה?: "ויאמר כי עתה הרחיב ה' לנו",

הם דברי: יצחק.

660. "וירא אליו ה' בלילה ההוא ...", נאמר על: יצחק, בבאר שבע.

661. הביטוי - "ויט אהלה" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. אברהם, "בית אל מים והעי מקדם".

ב. יעקב, "מהלאה למגדל עדר".

662. "ויט אהלו", נאמר על: חבר הקיני, "עד אלון בצעננים".

663. זיט שם אהלוי, נאמר על: יצחק, בבאר שבע.

664. זיכרו שם ... באר, נאמר על: עבדי יצחק, בבאר שבע.

665. שלש נשים כונו – עלמה, מי הן?:

א. רבקה.

ב. מרים.

ג. אשת ישעיה הנביא.

666. מי אמר למי – מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אותי ותשלחוני מאתכם?:

יצחק אל אבימלך, אחוזת מרעהו ופיכל שר צבאו.

667. מי אמר למי – הלוא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע

באתם אלי עתה?: יפתח אל זקני גלעד.

668. מי אמר למי – דאו ראינו כי היה ה' עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו

בינינו ובינך ...?: אבימלך, אחוזת מרעהו ופיכל שר

צבאו אל יצחק.

669. מי אמר למי – אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך

רק טוב ...?: אבימלך, אחוזת מרעהו ופיכל שר צבאו אל יצחק (... = ונשלחך

בשלום).

670. ... וישבעו איש אל אחיו ...", נאמר על: יצחק ואבימלך.

771 – 671: שלום:

671. מי אמר למי – ויאמר ... שלום לך ...?: האיש הזקן מגבעת בנימין אל

האיש הלוי ופלגשו.

672. מי אמר למי – ויאמר לו ... שלום לך אל תירא?: ה' אל גדעון.

673. מי אמר למי – ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום?: יעקב אל הרועים

על לבן.

674. מי אמר למי – ויאמר שלום לכם אל תיראו?: האיש אשר על בית יוסף

אל אחי יוסף.

675. מי אמר למי – ויאמרו שלום לעבדך ...?: אחי יוסף אל יוסף.

676. " שלום בואך": ויאמר שלום ...", מי הם המדברים: זקני העיר בית לחם ושמואל.

677. " השלום בואך ויאמר שלום ...", מי הם המדברים: בת שבע ואדניה.

678. מי אמר למי - ויאמר המלך שלום לנער ...?": דוד אל אחימעץ.

679. מי אמר למי - ויאמר המלך ... השלום לנער ...?": דוד אל הכושי.

680. מי אמר למי - ויאמר ... גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו?": מפיבושת אל דוד.

681. מי אמר למי - ויאמר ... השלום אתה אחי ...?": יואב אל עמשה.

682. מי אמר למי - ויאמר אם לשלום יצאו תפשו חיים ...?": בן הדד אל

232 נערי שרי המדינות על האנשים שיצאו משמרון.

683. שלושה אמרו - לך לשלום", מי הם? ולמי אמרו זאת?:

א. יתרו אל משה.

ב. יהונתן אל דוד.

ג. אלישע אל נעמן.

684. מי אמר למי - לך בשלום?": דוד אל אבשלום.

685. מי אמר למי - ולך בשלום?": אכיש מלך גת אל דוד.

686. מי אמר למי - והלכת בשלום ...?": יהונתן אל דוד.

687. וילך בשלום", נאמר על: אבנר, שהלך מעם דוד.

688. וישלח ... את ... וילך בשלום", נאמר על: דוד, ששלח את אבנר.

689. וישלחם ... וילכו מאתו בשלום", נאמר על: יצחק, ששלח את אבימלך, אחוזת מרעהו ופיכל שר צבאו.

690. מי אמר למי - " ונשלחך בשלום": אבימלך אל יצחק.

691. וישלחו כל העדה וידברו אל ... ויקראו להם לשלום", נאמר על: בני בנימין.

692. מי אמר למי - לך נא ראה את שלום אחיך ...?": יעקב אל יוסף.

693. מי אמר למי - " ואת אחיך תפקד לשלום ...?": ישי אל דוד.

694. מי אמר למי – "ואתם עלו לשלום אל ...": יוסף אל אחיו (... = "אל אביכם").

695. מי אמר למי – " ... עלי לשלום ...": דוד אל אביגיל.

696. מי אמר למי – " ... לכי לשלום ...": עלי הכהן אל חנה.

697. מי אמר למי – "ויאמר להם ... לכו לשלום ...": הכהן בבית מיכה (הנער הלוי) אל חמשת המרגלים משבט דן.

698. "ויבן שם ... מזבח לה' ויקרא לו ה' שלום", נאמר על: גדעון.

699. השלם: "כי שלום בין _____ ובין _____":
יבין, מלך, חצור, בית, חבר, הקיני.

700. מי אמר למי – "כי שלום לך ואין דבר חי ה'": יהונתן אל דוד.

701. מי אמר למי – "וגם כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום": יתרו אל משה.

702. " ... עד היום אשר בא בשלום", נאמר על: דוד (שמואל ב י"ט, כ"ה).

703. "ויעש להם ... שלום", נאמר על: יהושע, שעשה שלום לגבעונים.

704. "ויהי שלום בין ישראל ובין האמורי", נזכר בימיו: שמואל הנביא.

705. "והיה אם שלום תענך ...", נאמר על: העיר שעומדים להלחם עליה וקוראים לה לשלום בטרם נלחמים בה (דברים כ').

706. " ... וקראת אליה לשלום", נאמר על: "כי תקרב אל עיר להלחם בה" (דברים כ').

707. שניים אמרו – "בשובי בשלום", מי הם? ומה אמרו שיעשו בשובם בשלום?:

א. גדעון – "בשובי בשלום אתך את המגדל הזה" (היכן היה אותו מגדל?: בפנואל).

ב. יפתח – "והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה לה' והעליתהו עולה".

708. " ... ושבתי בשלום ...", הם דברי: יעקב (לאן?: "אל בית אבי").

709. מי אמר למי – " ... ישובו איש לביתו לשלום": מיכיהו בן ימלה אל אחאב.

710. מי אמר למי - "ועתה השיבה אתהן בשלום"? מלך בני עמון אל יפתח.
711. "וישובו כל העם ... בשלום", מתי?: לאחר מלחמת יהושע עם חמשת מלכי האמורי.
712. מי אמר למי - "כשוב הכל כל העם יהיה שלום"? חושי אל אבשלום.
713. מי אמר למי - "שובה העיר בשלום ..."? דוד אל צדוק.
714. "עד באי בשלום" הם דברי: אחאב.
715. מי אמר למי - "... ושאלו לך לשלום"? שמואל אל שאול.
716. "וישאלו לו לשלום", נאמר על: חמשת המרגלים משבט דן, ששאלו לשלום הכהן בבית מיכה (הנער הלוי).
717. הביטוי - "וישאל להם לשלום" נאמר על שני אנשים, מי הם?:
א. יוסף, ששאל לשלום אחיו.
ב. דוד, ששאל לשלום 200 האנשים שפגרו מלכת אחריו למחנה עמלק ושמרו על הכלים בנחל הבשור.
718. "וישאלו איש לרעהו לשלום", נאמר על: משה ויתרו.
719. "ויבא ושאל לאחיו לשלום", נאמר על: דוד.
720. "וישלח ... לשאל לו לשלום ולברכו", נאמר על: תְּעִי מלך חמת, ששלח את יורם בנו אל דוד.
721. מי אמר למי - "ושאלתם לו בשמי לשלום"? דוד לעבדיו שישאלו לשלום נבל.
722. "וישאל לשלום ... ולשלום העם ולשלום המלחמה", נאמר על: דוד, ששאל את אוריה (= "יואב").
723. מי אמר למי - "ואתה תבוא אל אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה ..."? ה' אל אברם, בברית בין הבתרים.
724. מי אמר למי - "לכן הנני אוסיףך אל אבותיך ונאספת אל קברותיך בשלום ...": חולדה אל שליחיו של יאשיהו מלך יהודה שיאמרו כך אל יאשיהו.

725. מי אמר למי – ”בשלוש תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניך בן ישראל לך ...”: ירמיה אל צדקיהו מלך יהודה.
726. מי אמר למי – ”... אם שוב תשוב בשלום ...”: מיכיהו בן ימלה אל אחאב.
727. מי אמר למי – ”ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום”: דוד אל עבדיו שיאמרו כך לנבל.
728. מי אמר למי – ”השלום לך השלום לאישך השלום לילד”: אלישע אל גיחזי שיאמר כך לאשה השונמית.
729. מי אמר למי – ”אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ...”: דוד אל יהונתן.
730. מי אמר למי – ”ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם ה”: שלמה אל בניהו בן יהוידע.
731. ”ושלום היה לו מכל עבריו מסביב”, נאמר על: שלמה.
732. מי אמר למי – ”ויאמר שלום ...”: גיחזי אל נעמן.
733. מי אמר למי – ”... ויאמר השלום”: נעמן אל גיחזי.
734. ”... ותאמר שלום”, הם דברי: האשה השונמית אל בעלה.
735. ”... ותאמר השלום ...”, הם דברי: איזבל אל יהוא.
736. מי אמר למי – ”ויאמר לו השלום ...”: שרי החיל אל יהוא, לאחר שנמשך למלך.
737. מי אמר למי – ”... ויאמר השלום”: יהורם לצופה, על הרכב שישלח אל יהוא.
738. מי אמר למי – ”ויאמר כה אמר המלך השלום ...”: רכב הסוס הראשון ששלח יהורם ליהוא אל יהוא.
739. מי אמר למי – ”ויאמר כה אמר המלך שלום ...”: רכב הסוס השני ששלח יהורם ליהוא אל יהוא.
740. מי אמר למי – ”ויאמר ... מה לך ולשלום ...”: יהוא אל רכב הסוס הראשון ואל רכב הסוס השני ששלח יהורם.
741. מי אמר למי – ”... ויאמר מה השלום ...”: יהוא אל יהורם מלך ישראל.

742. "ויהי כראות ... את ... ויאמר השלום", נאמר על: יהורם מלך ישראל, כראותו את יהוא.

743. מי אמר למי – "ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה"? אחי אחזיהו אל יהוא.

744. מי אמר למי – " ... ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי"? חזקיהו אל ישעיה.

745. " ... למרבה המשרה ולשלום אין קץ ...", הם דברי: ישעיה (ט', ו').

746. "ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבא", הם דברי: ישעיה (מ"א, ג').

747. "מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה ...", הם דברי: ישעיה (נ"ב, ז').

748. "וכל בניך לימודי ה' ורב שלום בניך", הם דברי: ישעיה (נ"ד, י"ג) (עיין שאלה 770).

749. "כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ...", הם דברי: ישעיה (נ"ה, י"ב).

750. "ושמתי פקודתך שלום ונוגשיך צדקה", הם דברי: ישעיה (ס', י"ז).

751. "כי כה אמר ה' הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים ...", הם דברי: ישעיה (ס"ו, י"ב).

752. "כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה", הם דברי: נביאי השקר (ירמיה י"ד, י"ג).

753. "קוה לשלום ואין טוב", הם דברי: ירמיה (י"ד, י"ט).

754. "ודרשו את שלום העיר ... כי בשלומה יהיה לכם שלום", הם דברי: ירמיה, ששלח אותם כתובים בספר אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנצאר מירושלים בבלה, ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה (כ"ט, ז').

755. " ... מחשבות שלום ולא לרעה ...", הם דברי: ירמיה (כ"ט, י"א).

756. "כי כה אמר ה' כל חרדה שמענו פחד ואין שלום", הם דברי: ירמיה (ל', ה').

757. "וגליתי להם עתרת שלום ואמת", הם דברי: ירמיה (ל"ג, ו').

758. "ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה", הם דברי: ירמיה (ל"ג, ט').

759. מי אמר למי – "כי האיש הזה איננו דורש שלום לעם הזה כי אם לרעה?": השרים אל המלך צדקיהו, על הנביא ירמיה.

760. "זכרתי להם ברית שלום ...", הם דברי: יחזקאל (ל"ז, כ"ו).

761. "... וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ...", הם דברי: זכריה (ח', י').

762. "כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה ...", הם דברי: זכריה (ח', י"ב).

763. "אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם", הם דברי: זכריה (ח', ט"ז).

764. "והאמת והשלום אהבו", הם דברי: זכריה (ח', י"ט).

765. "... ודבר שלום לגוים ...", נאמר על: מלך המשיח (זכריה ט', י').

766. "בריתי היתה אתו החיים והשלום ...", נאמר על: הכהן הלוי (מלאכי ב', ה').

767. "בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון", נאמר על: הכהן הלוי (מלאכי ב', ו').

768. "... אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום", הם דברי: הרעיה (שיה"ש ח', י').

769. "ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה", הם דברי: משורר תהלים (ע"ב, ג').

770. "יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח", הם דברי: משורר תהלים (ע"ב, ז') (עיין שאלה 748).

771. "זראה בנים לבניך שלום על ישראל", הם דברי: משורר תהלים (קכ"ח, ו').

772. הביטוי – "זקן בא בימים" נאמר על שלושה אנשים, מי הם?:

א. אברהם.

ב. יהושע.

ג. דוד.

773. "זקן בא באנשים", נאמר על: ישי, אבי דוד.

774. בתולה ואיש לא ידעה, נאמר על: רבקה.

775. ז היא בעולת בעל, נאמר על: שרה.

776. ציין, את שמותם של שמונת בני נחור, אשר נולדו לו ממלכה:

א. עוץ.

ב. בוז.

ג. קמואל.

ד. כשד.

ה. חזו.

ו. פלדש.

ז. ידלף.

ח. בתואל.

777. ציין, את שמותם של ארבעת בניו ובנותיו של נחור, אשר נולדו לו מראומה:

א. טבח.

ב. גחם.

ג. תחש.

ד. מעכה.

778. שניים אמרו – "שים נא ידך תחת ירכי", מי הם? ולמי אמרו?:

א. אברהם אל עבדו.

ב. יעקב אל יוסף.

779. מי אמר למי – "הוא ישלח מלאכו לפניך"? אברהם אל אליעזר עבדו.

780. "וישבע לו על הדבר הזה", נאמר על: אליעזר עבד אברהם, שנשבע

לאברהם.

781. "וישם ... את ידו", נאמר על: אליעזר, עבד אברהם.

782. "היא חברון", נאמר על: מומרא.

783. ששה אנשים כונו בתואר – "נשיא", מי הם?:

א. אברהם – "נשיא א-לוהים אתה בתוכנו" (הם דברי: אנשי שכם).

ב. שכס, בן חמור – "נשיא הארץ".
ג. שלמה – "כי נשיא אשיתנו כל ימי חייו" (הם דברי: אחיה אל ירבעם, על שלמה).

ד. דוד – "ודוד עבדי נשיא להם לעולם" (הם דברי: יחזקאל (ל"ז, כ"ה)).
ה. גוג – "נשיא ראש משך ותובל" (יחזקאל ל"ח, ג').

ו. ששבצר – "הנשיא ליהודה".

784. שניים היו על "עין המים", מי הם?:

א. הגר.

ב. אליעזר, עבד אברהם.

791 – 785: "לך" ...:

785. מי אמר למי – "לך לך"? ה' אל אברהם.

786. שניים אמרו – "לך נא", מי הם? ולמי אמרו?:

א. רבקה אל יעקב.

ב. יעקב אל יוסף.

787. מי אמר למי – "לך רד"? ה' אל משה, לאחר מעשה העגל.

788. מי אמר למי – "לך עלה"? ה' אל משה.

789. מי אמר למי – "לך בא"? מלך ארם אל נעמן.

790. מי אמר למי – "לך שב"? ה' אל משה.

791. שלושה אמרו – "לך שוב", מי הם? ולמי אמרו?:

א. ה' אל אליהו.

ב. אליהו אל אלישע.

ג. אבנר אל פלטי בן ליש.

792. מה נתן אליעזר עבד אברהם לרבקה?:

א. נזם זהב, בקע משקלו.

ב. שני צמידים על ידיה, עשרה זהב משקלם.

ג. כלי כסף.

ד. כלי זהב.

ה. בגדים.

793. מה נתן אליעזר עבד אברהם לאחיה ולאמה של רבקה?: מגדנות.

794. מי אמר למי – "גם תבן גם מספוא ...": רבקה אל אליעזר עבד אברהם (... = "רב עמנו").

795. מי אמר למי – "וגם תבן גם מספוא ...": האיש הלוי לזקן מגבעת בנימין (... = "יש לחמורינו").

796. "ויברך... מחוך לעיר ...", נאמר על: אליעזר עבד אברהם, שהבריך את הגמלים "מחוך לעיר לעת ערב".

797. "ויוציאוהו ... מחוך לעיר", נאמר על: המלאכים שבאו אל לוט, שהוציאו את לוט מחוך לעיר (... = "ויניחוהו").

798. "ויביאוהו מחוך לעיר", נאמר על: אנשי בליעל, שהביאו את נבות היזרעלי מחוך לעיר.

799. "אנכי בדרך נחני ה' ...", הם דברי: אליעזר, עבד אברהם.

800. מי אמר למי – "דַּבֵּר": לבן אל אליעזר עבד אברהם.

810 – 801: "ה' א-לוהי השמים/הארץ (וא-לוהי הארץ)":

801. "ואתפלל אל א-לוהי השמים", הם דברי: נחמיה.

802. "ואהי צם ומתפלל לפני א-לוהי השמים", הם דברי: נחמיה.

803. מי אמר למי – "א-לוהי השמים הוא יצליח לנו?": נחמיה אל סנבלט, טוביה וגשם.

804. "אנה ה' א-לוהי השמים האל הגדול והנורא שומר הברית וחסד ...", הם דברי: נחמיה.

805. "כל ממלכות הארץ נתן לי ה' א-לוהי השמים ...", הם דברי: כורש, מלך

פרס.

806. מי אמר למי – ה' א-לוהי השמים אשר לקחני מבית אבי ... הוא ישלח מלאכו לפניך"? אברהם אל אליעזר עבדו.

807. " ... לא ידעו את משפט א-לוהי הארץ ...", נאמר על: הגוים הביא מלך אשור והושיב בשומרון במקום היהודים אשר הגלה משם (מלכים ב י"ז, כ"ו).

808. " ... וישלח בם את האריות והנם ממיתים אותם כאשר אינם יודעים את משפט א-לוהי הארץ", נאמר על: ה', ששלח את האריות בגוים אשר הביא מלך אשור והושיב בשומרון במקום היהודים אשר הגלה משם (מלכים ב י"ז, כ"ו).

809. " ... ויורם את משפט א-לוהי הארץ", נאמר על: אחד מהכהנים שהוגלה משומרון, שהורה את משפט א-לוהי הארץ לגוים אשר הביא מלך אשור במקום היהודים אשר הגלה משם (מלכים ב י"ז, כ"ז).

810. " ... ה' א-לוהי השמים וא-לוהי הארץ"? אברהם אל אליעזר עבדו.

811. "ויבא אל האיש", נאמר על: לבן, כאשר בא אל אליעזר עבד אברהם.

812. "וירץ ... אל האיש", נאמר על: לבן, כאשר רץ אל אליעזר עבד אברהם.

813. "ויתן לו את כל אשר לו", נאמר על: אברהם, שנתן ליצחק ... (נזכר בדברי: אליעזר עבד אברהם אל לבן ובתואל).

814. מי אמר למי – "מה' יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב"? לבן ובתואל אל אליעזר עבד אברהם.

815. מי אמר למי – " ... הנה ... לפניך ..."? לבן ובתואל אל אליעזר עבד אברהם, על רבקה.

816. מי אמר למי – " ... יש הנה לפניך ..."? הנערות היוצאות לשוב (בארץ צוף) אל שאול, על שמואל הנביא.

817. מי אמר למי – "אחותנו את היית לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שונאיו"? לבן ואמו אל רבקה.

*. מי אמר למי: "ויירש זרעך את שער אויביו"? ה' אל אברהם, בעקידת יצחק.

818. מי אמר למי – " ... שכן בארץ אשר אמר אליך"? ה' אל יצחק.

198. "ותפל מעל הגמול", נאמר על: רבקה.
208. "ותפל מעל החמור", נאמר על: אביגיל.
218. "ותצנח מעל החמור", נאמר על: עכסה.
228. "ותכס בצעיף", נאמר על: תמר, כלת יהודה.
238. "ותקח הצעיף ותתכס", נאמר על: רבקה.
248. "ויעמידהו", נאמר על: יוסף, שהעמיד את יעקב אביו לפני פרעה.
258. "ויקח את ... ותהי לו לאשה ויאהבה", נאמר על: יצחק.
268. ציין, את שמותם של ששת בני אברהם, אשר נולדו לו מקטורה:

א. זמרון.

ב. יקשן.

ג. מודן.

ד. מדין.

ה. ישבק.

ו. שוח.

278. ציין, את שמותם של שני בני יקשן:

א. שבא.

ב. דדן.

288. ציין, את שמותם של חמשת בני מדין:

א. עיפה.

ב. עפר.

ג. חנוך.

ד. אבידע.

ה. אלדעה.

298. "אשורים ולטושים ולאומים", נאמר על: בני דדן.

308. מה נתן אברהם ליצחק?: את כל אשר לו.

318. מה נתן אברהם לבני הפלגשים?: מתנות.

832. השלם: "... ויברך א-לוהים את ____": יצחק (מותי?: לאחר מות אברהם אביו).

833. "ויקברו אותו במערת שדה המכפלה", נאמר על: יעקב.

834. "ויקברו אותו ... אל מערת שדה המכפלה", נאמר על: אברהם.

835. מי אמר למי - "והקימותי את השבועה ...": ה' אל יצחק.

840 - 836: "ויגוע" (....) ויאסף אל עמיו ...":

836. "ויאסף אל עמיו", נאמר על: אהרן (נזכר בדברי: ה' אל משה).

837. "ויגוע ויאסף אל עמיו", נאמר על: יעקב.

838. "ויגוע וימת ויאסף אל עמיו", נאמר על: ישמעל.

839. "ויגוע ... וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים", נאמר על: יצחק.

840. "ויגוע וימת ... בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו", נאמר על: אברהם.

841. ציין, את שמותם של שנים עשר בניו של ישמעל:

א. נביות.

ב. קדר.

ג. אדבאל.

ד. מבשם.

ה. משמע.

ו. דומה.

ז. משא.

ח. חדד.

ט. תימא.

י. יטור.

יא. נפיש.

יב. קדמה.

842. באיזה הקשר נזכר תאור הגבול – "מחזילה עד שור אשר על פני מצרים
באכה אשורה"? מקום מושבם של בני ישמעל.
843. באיזה הקשר נזכר תאור הגבול – "מחזילה בואך שור אשר על פני
מצרים"? שם הכה שאול בעמלק.
844. "על פני כל אחיו נפל", נאמר על: בני ישמעל.
845. "כי עקרה היא", נאמר על: רבקה.
846. "ויעתר לה", נאמר על: יצחק, לנכח אשתו.
847. "ויעתר אל ה'", נאמר על: משה במכת הערוב ובמכת הארבה.
 * "ויעתר ... אל ה'", נאמר על: מנוח.
848. "ויעתר לו", נאמר על: יצחק.
849. "אם כן למה זה אנכי", הם דברי: רבקה.
850. "והנה תומם בבטנה", נאמר על: רבקה.
851. "והנה תאומים בבטנה", נאמר על: תמר, כלת יהודה.
852. "ויגדלו הנערים", נאמר על: יעקב ועשו.
853. "איש תם יושב אהלים", נאמר על: יעקב.
854. "איש יודע ציד איש שדה", נאמר על: עשו.
855. מה נתן יעקב לעשו, בבואו מן השדה?: לחם ונזיד עדשים.
856. "וישמר משמרתו מצוותי חוקתי ותורתו", נאמר על: אברהם (נזכר בדברי:
 ה' אל יצחק).
857. "ויגר בגרר", נאמר על: אברהם.
858. "וישב ... בגרר", נאמר על: יצחק.
859. "ויהי כי ארכו לו שם הימים", נאמר על: יצחק, בגרר.
860. "וישקף ... בעד החלון", נאמר על: אבימלך מלך פלשתים.
861. "ותשקף בעד החלון", נאמר על: איזבל.
862. "בעד החלון נשקפה", נאמר על: אם סיסרא.
863. "נשקפה בעד החלון", נאמר על: מיכל בת שאול.

864. הביטוי – "אחד העם" נזכר פעמיים, היכן?:

א. בדברי אבימלך אל יצחק – "כמעט שכב אחד העם".

ב. בדברי דוד אל אבנר – "כי בא אחד העם להשחית את המלך".

865. "ויזרע ... בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים", נאמר על: יצחק.

866. על שני אנשים נאמר – "ויברכהו ה'", מי הם?:

א. יצחק.

ב. שמשון.

867. "ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדול מאד", נאמר על: יצחק.

868. "וילך ... הלוך וגדול וה' א-לוהי צבאות עמו", נאמר על: דוד.

869. "ויקנאו אותו פלשתים", נאמר על: יצחק (מדוע?: בגלל עושרו – "מקנה

צאן ומקנה בקר ועבודה רבה").

870. מי אמר למי – "לך מעמנו כי עצמת מומנו מאד"? אבימלך אל יצחק.

871. מי אמר למי – "ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור

תברכך נפשי בטרם אמות"?: יצחק אל עשו.

872. מי אמר למי – "הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכה לפני ה'

לפני מותי"?: רבקה אל יעקב, שכך שמעה את יצחק אומר לעשו.

873. מי אמר למי – "עתה שמע בקלי"? יתרו אל משה.

874. מי אמר למי – "ועתה ... שמע בקלי"? רבקה אל יעקב (פעמיים).

875. מי אמר למי – "אך שמע בקלי"? רבקה אל יעקב.

876. מה הביא יעקב ליצחק, בהציגו עצמו כעשו אחיו?:

א. שני גדיי עזים.

ב. לחם.

ג. יין.

877. מי אמר למי – "עשיתי כאשר דברת אלי"? יעקב אל יצחק, בהציגו

עצמו כעשו אחיו.

878. מי אמר למי – "קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך"? יעקב אל יצחק, בהציגו עצמו כעשו אחיו.
879. מי אמר למי – "יקום אבי ויאכל מציד בנו בעבר תברכני נפשך"? עשו אל יצחק.
880. מי אמר למי – "הגישה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי"? יצחק אל יעקב, בחשבו שהוא עשו.
881. "גם ברוך יהיה", נאמר על: יעקב (נזכר בדברי: יצחק אל עשו).
882. "ויצעק צעקה גדולה ומרה עד מאד", נאמר על: עשו.
883. מי אמר למי – "למה לי חיים"? רבקה אל יצחק.
884. "ויצק שמן על ראשה", נאמר על: יעקב [מת?]: בפעם הראשונה בבית אל (לוז).
885. "ויצק עליה שמן", נאמר על: יעקב (מת?): בפעם השניה בבית אל.
886. "וישם ... מצבה", נאמר על: יעקב [איפה? בבית אל (לוז)].
887. "ויצב ... מצבה", נאמר על: יעקב (איפה? א. בפעם השניה בבית אל ב. על קבורת רחל).
888. "וירימה מצבה", נאמר על: יעקב (מת?): כשכרת ברית עם לבן.
889. מי אמר למי – "אם תעשה לי הדבר הזה?": יעקב אל לבן.

892 – 890: "ויחרד ... (מאד/חרדה גדולה) (...):"

890. הביטוי – "ויחרד" נזכר שלושה פעמים, היכן?

- א. נאמר על: אחימלך הכהן, כשראה את דוד בביתו.
- ב. נאמר על: בועז, כשראה את רות בגורן בחצי הלילה.
- ג. נאמר על: בני ישראל, במעמד הר סיני.

891. הביטוי – "ויחרד ... מאד" נזכר פעמיים היכן?

- א. נאמר על: שאול, כשראה את שמואל באוב.
- ב. נאמר על: הר סיני, במעמד קבלת התורה.

892. "ויחרד... חרדה גדולה עד מאוד", נאמר על: יצחק.

893 - 895: "וישא (...) (את) קולו ויבד":

893. הביטוי - "וישא ... קולו ויבד" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. עשו, כשבקש ברכה מיצחק אביו.

ב. שאול, כששמע את קולו של דוד, בעת שיצא מן המערה בעין גדי.

894. "וישא את קולו ויבד", נאמר על: יעקב, כשנשק לרחל.

895. "וישא ... את קולו ויבד", נאמר על: דוד, על מות אבנר.

896 - 897: "ויהי בערב/בבקר":

896. הביטוי - "ויהי בערב" נזכר פעמיים, היכן?:

א. לקח לבן את לאה בתו והביא אותה ליעקב.

ב. "ותעל השלו" (שמות ט"ז, י"ג).

897. הביטוי - "ויהי בבקר" נזכר ששה פעמים, היכן?:

א. "ותפעם רוחו", נאמר על: פרעה.

ב. נכח יעקב לדעת שלבן רמהו, והביא לו את לאה במקום את רחל.

ג. דבר יהוא אל העם: "צדיקים אתם ...".

ד. שלח דוד ספר אל יואב, באמצעות אוריה החתי.

ה. עלו מים מכיוון אדום, במלחמת מואב עם מלך ישראל, מלך יהודה ומלך

אדום.

ו. יצא יהונתן אל השדה.

898. "הא-לוהים אני", הם דברי: יהורם מלך ישראל, כשקבל את הספר ממלך

ארם על דבר צרעת נעמן.

899. מי אמר למי - "התחת א-לוהים אנכי"? יעקב אל רחל.

900. מי אמר למי - "כי התחת א-לוהים אני"? יוסף אל אחיו.

901. מי אמר למי - "וענתה בי צדקתי ביום מחר"? יעקב אל לבן.

902. מי אמר למי – "הן לו יהי כדברך"? לבן אל יעקב.

903. "ויתן ביד בניו", נאמר על: לבן.

904. "ויתן ביד עבדיו", נאמר על: יעקב.

*. "ויתנם ביד עבדיו", נאמר על: אסא, מלך יהודה.

905. השלם: "ויקח לו _____ _____ _____ _____ _____":

מקל, לבנה, לח, ולוז, וערמון (נאמר על: יעקב).

906. השלם: "והיה _____ ללבן _____ ליעקב":

העטופים, והקשורים.

907. "והנה איננו עמו כתמול שלשום", נאמר על: לבן.

908. מי אמר למי – "שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך"? ה' אל

יעקב.

909. מי אמר למי – "עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך"?:

מלאך הא-לוהים אל יעקב, בחלום.

913 – 910: "בימי/בתחילת) קציר חיטים/שעורים (וקציר חיטים):"

910. הביטוי – "קציר חיטים" נזכר שלושה פעמים, היכן?

א. בדברי שמואל אל העם.

ב. לגבי חג השבועות (שמות ל"ד, כ"ב).

ג. בעת שארון ה' הגיע מן הפלשתים לשדה יהושע בית השמש, נאמר: "ובית

שמש קוצרים קציר חיטים בעמק".

911. הביטוי – "בימי קציר חיטים" נזכר פעמיים, היכן?

א. בימים אלו הלך שמשון לפקוד את אשתו.

ב. בימים אלו מצא ראובן דודאים בשדה.

912. הביטוי – "בתחילת קציר שעורים" נזכר פעמיים, היכן?

א. בתקופה זו הוקיעו הגבעונים את שבעת בני שאול.

ב. בתקופה זו הגיעו רות ונעמי לבית לחם.

913. היכן נזכר הביטוי – ”קציר שעורים וקציר חיטים”? רות דבקה בנערות בועז עד כלות ”קציר שעורים וקציר חיטים”.
914. ”ולא נתנו א-לוהים”, נאמר על: לבן (נזכר בדברי: יעקב אל נשיו).
915. מי אמר למי – ”ועתה כל אשר אמר א-לוהים אליך עשה”? רחל ולאה אל יעקב.
916. ”ויברך הוא וכל אשר לו”, נאמר על: יעקב.
917. ”ויקם ויעבור את הנהר”, נאמר על: יעקב.
918. ”וישם את פניו ...”, נאמר על: יעקב (... = ”הר הגלעד”).
919. ”הלך לגוז את צאנו”, נאמר על: לבן.
920. ”כי גזז ... את צאנו”, נאמר על: נבל.
921. ”ויהיו גוזזים ... בבעל חצור אשר עם אפרים”, למי?: לאבשלום.
922. ”ותגנוב את התרפים”, נאמר על: רחל.
923. ”ותקח ... את התרפים”, נאמר על: מיכל.
924. השלם: ”ויגנוב ___ את לב ___”: יעקב, לבן, הארמי.
925. השלם: ”ויגנוב ___ את לב ___”: אבשלום, אנשי, ישראל.
926. ”ויקח את אחיו עמו”, נאמר על: לבן.
927. השלם: ”תקע את ___ בהר”: אהלו (נאמר על: יעקב).
928. השלם: ”תקע את ___ בהר הגלעד”: אחיו (נאמר על: לבן).
929. השלם: ”ואשלחך בשמחה ובשירים ___”: בתף, ובכינור (הם דברי: לבן אל יעקב).
930. מי אמר למי: ”... ואין לאל ידנו ...”? העם (צעקו) אל אחיהם היהודים (נחמיה ה', ה').
931. מי אמר למי – ”יש לאל ידי ...”? לבן אל יעקב (... = ”לעשות עמכם רע”).

932 – 935: הכר ...”

932. מי אמר למי – ”הכר לך”? יעקב אל לבן.

933. שניים אמרו – "הכר נא", מי הם? ולמי אמרו?:

א. בני יעקב אל אביהם.

ב. תמר אל יהודה.

934. השלם: "_____ הכר פנים _____":

גם, אלה, לחכמים, במשפט, בל, טוב (משלי כ"ד, כ"ג).

935. השלם: "הכר פנים לא טוב _____":

ועל, פת, לחם, יפשע, גבר (משלי כ"ח, כ"א).

936. שניים אמרו – "___ מה חטאתי ___", מי הם? ולמי אמרו?:

א. יעקב אל לבן.

ב. עובדיה אל אליהו.

937. מי אמר למי – "___ ומה חטאתי ___"? דוד אל יהונתן.

938. מי אמר למי – "___ מה חטאתי לך ___"? ירמיה אל צדקיהו (ל"ז, י"ח).

939. מי אמר למי – "___ ומה חטאתי לך ___"? אבימלך אל אברהם.

940. מי אמר למי – "___ מה פשעי ___"? יעקב אל לבן.

941. מי אמר למי – "שנים כה"? יעקב אל לבן.

942. השלם: "זה לי _____ אנכי עמך רחליך ועיזך _____ ואילי צאנך _____

_____": עשרים, שנה, לא, שכלו, לא, אכלתי (הם דברי: יעקב אל לבן).

943. מי אמר למי – "___ אנכי עמך ___"? יעקב אל לבן.

944. מי אמר למי – "והנה אנכי ___"? ה' אל יעקב, בבית אל (בחלום הסולם).

945. מי אמר למי – "גנובתי יום וגנובתי לילה"? יעקב אל לבן.

946. מי אמר למי – "אנכי אחטנה מידי תבקשנה"? יעקב אל לבן.

947. מי אמר למי – "אנכי אערבנו מידי תבקשנו"? יהודה אל ישראל (יעקב)

אביו.

948. מי אמר למי – "הייתי ביום אכלני חורב וקרר בלילה"? יעקב אל לבן.

949. "ונבלתו תהיה מושלכת לחורב ביום ולקרר בלילה", נאמר על: יהויקים

מלך יהודה.

950. מי אמר למי - "לולי ... היה לי"? יעקב אל לבן (... = "א-לוהי אבי א-לוהי אברהם ופחד יצחק").

951. השלם: "את ____ ואת ____ ראה א-לוהים":

עניי, יגיע, כפי (הם דברי: יעקב אל לבן).

952. מי אמר למי - "והיה לעד ביני ובינד"? לבן אל יעקב.

953. מי אמר למי - "הגל הזה עד ביני ובינד היום"? לבן אל יעקב.

954. השלם: "ויקרא לו לבן ____ ויעקב קרא לו ____":

יגר, שהדותא, גלעד.

955. מי אמר למי - "אין איש עמנו"? לבן אל יעקב.

956. מי אמר למי - "ראה א-לוהים עד ביני ובינד"? לבן אל יעקב.

957. "ויקרא לאחיו", נאמר על: יעקב (רש"י על בראשית ל"א, נ"ד בד"ה "לאחיו", מפרש: לאוהביו שעם לבן).

958. "ויקרא את כל אחיו", נאמר על: אדניה.

959. "זילך וישב ... למקומו", נאמר על: לבן.

960. מי אמר למי - "וחטאתי לך כל הימים"? יהודה אל יעקב אביו.

961. מי אמר למי - "ואל יחר אפך בעבדך"? יהודה אל יוסף.

962. "זיותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו", נאמר על: בנימין (נזכר בדברי: יהודה אל יוסף).

963. מי אמר למי - "למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך"? יעקב לעבדו הראשון ששלח לקראת עשו, שאם ישאלו עשו וכו'.

964. "ותעבור ... על פניו", נאמר על: המנחה ששלח יעקב לעשו, שעברה על פניו יעקב.

965. "זיעבור ... על פניו", נאמר על: ה', שעבר על פניו של משה.

966. "זינהג את כל מקנהו", נאמר על: יעקב.

967. "ויקח ... ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש", נאמר על: עשו.

968. "וכל רכושו אשר רכש", נאמר על: יעקב.

969. "ויקח ... ואת כל רכושם אשר רכשו", נאמר על: אברם.

970. "ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו ...", נאמר על: בני ישראל (יעקב).

971 - 972: "בלילה הוא/הזה":

971. הביטוי - "בלילה הוא" נזכר שלושה פעמים, היכן?:

א. "וישכב עמה בלילה הוא", נאמר על: יעקב, ששכב עם לאה.

ב. "ויקם בלילה הוא", נאמר על: יעקב.

ג. "וימלט בלילה הוא", נאמר על: דוד.

972. הביטוי - "בלילה הזה" נזכר פעמיים, היכן?:

א. "ואכלו ... בלילה הזה ...", נאמר על: קרבן פסח.

ב. "ועברתי ... בלילה הזה", הם דברי: ה', שיעבור במצריים בליל פסח.

973 - 974: "זיהי/גם בעת ההיא":

973. הביטוי - "זיהי בעת ההיא" נזכר שלושה פעמים, היכן?:

א. ירד יהודה מאת אחיו - "ויט עד איש עדולמי".

ב. אמר אבימלך ופיכל שר צבאו לאברהם - "א-לוהים עמך בכל אשר אתה עושה".

ג. יצא ירבעם מירושלים, ואחיה הנביא פגש אותו בשדה.

974. הביטוי - "גם בעת ההיא", נזכר בדברי: נחמיה (ד', ט"ז).

975. הביטוי - "ויקח מידם" נאמר על שני אנשים, מי הם:

א. אהרן.

ב. גיחזי.

976. הביטוי - "ויקח בידו" נאמר על שלושה אנשים, מי הם?:

א. אברהם.

ב. משה.

ג. נעמן.

977. "ויקח מן הבא בידו ...", נאמר על: יעקב.

978. מה הביא יעקב לעשו, במנחתו?:

א. 200 עזים.

ב. 20 תיישים.

ג. 200 רחלים.

ד. 20 איילים.

ה. 30 גמלים, מניקות ובניהם.

ו. 40 פרות.

ז. 10 פרים.

ח. 20 אתונות.

ט. 10 עיירים.

979 - 983: "ולא מצא(ה/ו)":

979. "ולא מצא", נאמר על: לבן (שלושה פעמים).

980. "ולא מצאה", נאמר על: היונה.

981. "ולא מצאה", נאמר על: רעהו העדולמי של יהודה, שלא מצא את

הקדשה שהיה צריך להביא לה גדי עזים.

982. הביטוי - "ולא מצאו" נזכר ארבעה פעמים, היכן?:

א. נאמר על: בני ישראל, שלא מצאו מים במרה.

ב. נאמר על: בני בנימין, שלא מצאו להם די נשים ביבש גלעד.

ג. לא מצאו את איזבל, "כי אם את הגולגולת הרגלים וכפות הידיים".

ד. "ויחרישו ולא מצאו דבר", נאמר על: החורים והסגנים (נחמיה ה', ח').

983. הביטוי - "ולא מצאו" נזכר חמשה פעמים, היכן?:

א. לא מצאו מן בשבת.

ב. נאמר על: "הרודפים" – שליחי מלך יריחו, שלא מצאו את המרגלים ששלח יהושע.

ג. נאמר על: שאול ונערו, שלא מצאו את האתונות שאבדו לקיש אבי שאול.

ד. נזכר בדברי: חושי אל אבשלום.

ה. נאמר על: עבדי אבשלום, שלא מצאו את יהונתן ואחימעץ.

984. מי אמר למי – "לקטו אבנים"? יעקב אל אחיו.

985. "ויברך אותו שם", נאמר על: מלאך ה', שברך את יעקב במעבר יבק.

986. "והוא ... לפניהם", נאמר על: יעקב (... = "עבר").

987. "ותרץ הנערה ותגד לבית אמה", נאמר על: רבקה.

988. "ותרץ ותגד לאביה", נאמר על: רחל.

989. "וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו", נאמר על: לבן, שרץ לקראת יעקב.

990. "וירץ ... לקראתו ויחבקהו ... וישקהו", נאמר על: עשו, שרץ לקראת יעקב.

991. "ויפל על צוארו", נאמר על: עשו, שנפל על צוארו של יעקב.

992. "ויפל על צוארו", נאמר על: יוסף, שנפל על צוארי יעקב אביו.

993. מי אמר למי – "יש לי רב"? עשו אל יעקב.

994. מי אמר למי – "יש לי כל"? יעקב אל עשו.

995. מי אמר למי – "כי חנני א-לוהים ..."? יעקב אל עשו.

996. מי אמר למי – "... יהי לך אשר לך"? עשו אל יעקב.

997. מי אמר למי – "כי על כן ראיתי פניך כראות פני א-לוהים ותרצני"? יעקב

אל עשו.

998. "ויפצד בו", נאמר על: יעקב, שהפציר בעשו (עיין שאלות 999, 78).

999. הביטוי – "ויפרץ בו" נאמר על שני אנשים, מי הם (עיין שאלות 998,

78)?

א. אבשלום (בדוד).

ב. נעמן (בגיחזי).

1000. "וישב ביום ההוא ... לדרכו ...", נאמר על: עשו.

1001. "ויבן לו בית", נאמר על: יעקב.
1002. "ויחן את פני העיר", נאמר על: יעקב, בבואו לשלם עיר שכם.
1003. "וישכב אותה ויענה", נאמר על: שכם, ששכב וענה את דנה בת יעקב.
1004. "ויענה וישכב אותה", נאמר על: אמנון, שענה ושכב את תמר אחות אבשלום.
1005. "ויתעצבו האנשים", נאמר על: בני יעקב, כשמעם את המעשה שעשה שכם בדינה אחותם.

1009 - 1006: "ויחר לו/לי/להם (מאד)":

1006. "ויחר לו ...", נאמר על: סנבלט (... = "ויכעס הרבה").
1007. "ויחר לו מאד", נאמר על: דוד, ששמע את המעשה שעשה אמנון בתמר.
1008. "ויחר לי מאד", הם דברי: נחמיה, על צעקת העם אל אחיהם היהודים על דבר הרעב.
1009. הביטוי - "ויחר להם מאד" נאמר על שני קבוצות אנשים, מי הן אותן קבוצות אנשים?:
- א. סנבלט, טוביה, העמונים והאשדודים - כשמעו שעלתה ארוכה לחומת ירושלים והחלו הפרוצים להסתם.
- ב. בני יעקב, כשמעם את המעשה שעשה שכם בדנה אחותם.
1010. "ולא אחר ... לעשות הדבר", נאמר על: שכם (... = "הנער").
1011. "והוא נכבד מכל בית אביו", נאמר על: שכם בן חמור.
1012. "והארץ רחבת ידים", נאמר על: ליש.
1013. "והארץ הנה רחבת ידים ...", נאמר על: שכם (נזכר בדברי: שכם וחמור אל אנשי עירם).
1014. מי אמר למי - "ואני מתי מספר ... ונשמדתי אני וביתי?": יעקב אל שמעון ולוי.

1015. מי אמר למי – "ושב שם"? מלאך ה' אל יעקב.
1016. מי אמר למי – "ואשבה שם"? דוד אל אכיש.
1017. "וירא א-לוהים אל ... עוד ... ויברך אותו", נאמר על: יעקב, בבואו מפדן ארם.
1018. "וילך אל ארץ", נאמר על: עשו.
1019. "וילך לו אל ארצו", נאמר על: יתרו.
1020. "הוא אדום", נאמר על: הר שעיר – עשו.
1021. "ותלד ... את עמלק", נאמר על: תמונע אשת אליפז בן עשו.
1022. "הוא ... אשר מצא את הימים במדבר ברעותו את החמורים ...", נאמר על: ענה בן צבעון.
1023. הביטוי – "ויקם לילה" נאמר על שני אנשים, מי הם?
א. יהורם מלך ישראל (למחנה ארם).
ב. פרעה.
1024. "ויקם בלילה הוא", נאמר על: יעקב.
1025. "ויהי הוא קם לילה", נאמר על: יהורם מלך יהודה.
1026. "ויבואו על העיר בטח", נאמר על: שמעון ולוי, שבאו על שכם.
1027. מי אמר למי – "הסירו את א-לוהי הנכר אשר בתוכם"? יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו.
1028. מי אמר למי – "הסירו את א-לוהי הנכר אשר בקרבכם"? יהושע אל העם.
1029. מי אמר למי – "הסירו את א-לוהי הנכר מתוכם"? שמואל אל העם.
1030. "ויתנו ... את כל א-לוהי הנכר אשר בידם", נאמר על: בית יעקב וכל אשר לו.
1031. "ויסירו את א-לוהי הנכר מקרבם ויעבדו את ה'", נאמר על: בני ישראל, בעת שבני עמון ופלשתים לחצו אותם.

1032. "ויסירו ... את הבעלים ואת העשירות ויעבדו את ה' לבדו", נאמר על: בני ישראל, בימי שמואל.

1033. "ויסעו ויהי חתת א-לוהים על ההרים אשר סביבותיהם", נאמר על: בני יעקב.

1034. מי אמר למי - "ומלכים ממוך יצאו"? ה' אל אברהם.

1035. מי אמר למי - "ומלכים מחלציך יצאו"? ה' אל יעקב.

1036. "ויעל מעליו א-לוהים במקום אשר דבר אתו", נאמר על: יעקב (עיין שאלות 373).

1037. "אל תיראי כי בן ילדת", נאמר אל: אשת פנחס.

1038. "אל תיראי כי גם זה לך בן", נאמר אל: רחל.

1039. "ויהי בשכן ישראל בארץ ההיא", מה קרה?: "וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו".

1040. "וישמע ישראל", מה שמע?: ששכב ראובן את בלהה.

1041. "וישאו אותו בניו ... ויקברו אותו", נאמר על: יעקב.

1042. הביטוי - "ויקברו אותו ... בניו" נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. אברהם.

ב. יצחק.

1043. השלם: "ותלד עדה לעשו ____ ובשמת ילדה את ____":

אליפז, רעואל.

1044. השלם: "ואהליבמה ילדה את ____ ואת ____ ואת ____ אלה בני עשו אשר

יולדו לו בארץ כנען":

יעוש, יעלם, קורח.

1045. "ואת כל אשר בבית ...", נאמר על: מה שלקחו בני יעקב משכם.

1046. "הוא וכל העם אשר עמו", נאמר על: יעקב, בבואו ללוז (בית אל).

1047. ציין, את שמותם של ששת בניו של אליפז בן עדה אשת עשו:

א. תימן.

ב. אוקור.

ג. צפו.

ד. געתם.

ה. קנז.

ו. עמלק (בנה של תמנע, פלגשו של אליפז).

1048. ציין, את שמותם של ארבעת בניו של רעואל בן בשמת אשת עשו:

א. נחת.

ב. זרח.

ג. שמה.

ד. מזה.

1051 - 1049: אלופי עשו, אלופי בני עשו ואלופי החזרי:

1049. "אלה אלופי בני עשו ...": "..." "אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום",

ציין את שמותם:

- "בני אליפז בכור עשו ...": "... אלה אלופי אליפז בארץ אדום ...":

א. אלוף תימן.

ב. אלוף אומר.

ג. אלוף צפו.

ד. אלוף קנז.

ה. אלוף קורח.

ו. אלוף געתם.

ז. אלוף עמלק.

- "ואלה בני רעואל בן עשו ...": "..." "אלה אלופי רעואל בארץ אדום ...":

א. אלוף נחת.

ב. אלוף זרח.

ג. אלוף שמה.

ד. אלוף מזה.

– "ואלה בני אהליבמה אשת עשו ...": "..." : "אלה אלופי אהליבמה ...":

א. אלוף יעוש

ב. אלוף יעלם

ג. אלוף קרח.

1050. "אלה אלופי החרי ...": "..." : "אלה אלופי החרי לאלופיהם בארץ שעיר",

ציין את שמותם:

א. אלוף לוטן.

ב. אלוף שובל.

ג. אלוף צבעון.

ד. אלוף ענה.

ה. אלוף דשן.

ו. אלוף אצר.

ז. אלוף דישן.

1051. "ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם ...": "..." : "אלה אלופי אדום

למושבותם בארץ אחוזתם ...", ציין את שמותם:

א. אלוף תמנע.

ב. אלוף עולה.

ג. אלוף יתת.

ד. אלוף אהליבמה.

ה. אלוף אלה.

ו. אלוף פינן.

ז. אלוף קנז.

ח. אלוף תימן.

ט. אלוף מבצר.

י. אלוף מגדיאל.

יא. אלוף עירם.

1052. השלם: "אלה בני _____ יִשְׁבִי הָאָרֶץ _____ _____ _____":
שעיר, החרי, לוטן, ושובל, וצבעון, וענה.

1053. השלם: " _____ _____ _____ אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום":
ודישון, ואצר, ודישן.

1054. השלם: "ויהיו בני לוטן _____ _____ ואחות לוטן _____":
חרי, והימם, תמנע.

1055. השלם: "ואלה בני שובל _____ _____ _____":
עלון, ומנחת, ועיבל, שפן, ואונם.

1056. השלם: "ואלה בני צבעון _____ _____ ...": ואיה, וענה.

1057. השלם: "ואלה בני ענה _____ _____ בת ענה": דשן, ואהליבמה.

1058. השלם: "ואלה בני דישן _____ _____ _____": חמדון, ואשבון, ויתרון, וכרן.

1059. השלם: "אלה בני אצר _____ _____ _____": בלהן, וזעון, ועקון.

1060. השלם: "אלה בני דישן _____ _____ _____": עוק, והרן.

1061: "ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני יי":

1061. "ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל",
ציין את שמותם:

א. בלע בן-בעור ("... ושם עירו דנהבה").

ב. יובב בן זרח ("... מבצרה").

ג. חושם ("... מארץ התימני").

ד. הדד בן בדד ("... המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית").

ה. שמלה ("... ממשרקה").

ו. שאול ("... מרחובות הנהר").

ז. בעל חנן בן עכבור.

ח. הדר ("... ושם עירו פֶּעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב").

1062. "וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלום", נאמר על: אחי יוסף.

1063. מי אמר למי – "והשיבני דבר"? יעקב אל יוסף.
1064. באיזה הקשר נזכר הביטוי – "כל יוצאי שער עירו"?: כששכם וחמור דברו אל אנשי עירם על דבר המילה.
1065. באיזה הקשר נזכר הביטוי – "כל באי שער עירו"?: כשקנה אברהם את המערה מעפרון.
1066. לשניים היתה – "כתונת פסים", למי?:
א. יוסף.
ב. תמר אחות אבשלום.
1067. "וישלחו מעמק חברון", נאמר על: יעקב, ששלח את יוסף אל אחיו.
1068. "ויבא שכמה", נאמר על: יוסף.
1069. "וימצאהו איש", נאמר על: יוסף.
1070. "מה תבקש", נאמר אל: יוסף.
1071. "את אחי אנכי מבקש", הם דברי: יוסף.
1072. מי אמר למי – "לא נכנו נפש"? ראוּבן אל אחיו, על יוסף.
1073. מי אמר למי – "אל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור אשר במדבר ויד אל תשלחו בו"? ראוּבן אל אחיו, על יוסף.
1074. השלם: "וגמליהם נושאים _____ _____ _____":
נכאת, וצרי, ולט (נאמר על: אורחת הישמעלים שפגשו אחי יוסף).
1075. מי אמר למי – "מה בצע כי נהרוג את אחינו וכיסינו את דמו"? יהודה אל אחיו.
1076. "וישמעו אחיו", נאמר על: יהודה.
1077. בכמה כסף מכרו אחי יוסף את יוסף לאורחת הישמעלים?: 20 כסף.
1078. "וישב אל אחיו", נאמר על: ראוּבן.
1079. "וישם שק על בשרו", נאמר על: אחאב.
1080. "וישם שק במתניו", נאמר על: יעקב.

1087 – 1081: "...ויהי כי ירא(ה/ו) (אנכי/מאד/מפניהם) ...":

1081. הביטוי – "כי ירא" נאמר על חמישה אנשים, מי הם?:
- לוט, שהיה ירא לשבת בצוער.
 - יצחק, שהיה ירא לומר שרבקה אשתו.
 - משה, שהיה ירא מהביט אל הא-לוהים (במראה הסנה).
 - יתר (בנו בכורו של גדעון), שהיה ירא להרוג את זבח וצלמונע ("כי עודנו נער").
 - העם, שהיה ירא את השבועה שהשביע שאול ("ארור האיש ...").
1082. "כי ירא אנכי ...", הם דברי: יעקב, שהיה ירא מפני עשו אחיו.
1083. "כי ירא מאד", נאמר על: נשא כליו של שאול, שהיה ירא להרוג את שאול.
1084. "כי יראה", נאמר על: שרה, שיראה לאמור לא צחקתי.
1085. "כי יראו ...", נאמר על: שארית הפליטה, שיראו מן הכשדים.
1086. "ויהי כי יראו ...", נאמר על: המילדות העבריות, שיראו את הא-לוהים.
1087. "כי יראו מפניהם", נאמר על: שארית הפליטה, שיראו מן הכשדים.
1088. הביטוי – "וירחצו רגליהם ... נזכר פעמיים, היכן?:
- א. "וירחצו רגליהם ...", נאמר על: אחי יוסף.
 - ב. "ויתן מים וירחצו רגליהם ...", נאמר על: הלוי ופלגשו.
1089. שניים שאלו – "העודנו חי", מי הם?, את מי שאלו? ועל מי שאלו?:
- א. יוסף, את אחיו על יעקב אביו.
 - ב. אחאב, את עבדי בן הדד מלך ארם על בן הדד.
1090. "ויבא האיש", נאמר על: האיש אשר על בית יוסף.
1091. "ויבא אל האיש", נאמר על: מנוח.
1092. שניים אמרו – "הוציאו כל איש מעלי", מי הם?:
- א. יוסף.
 - ב. אמנון.

1093. "ויתאפק", נאמר על: יוסף.
1094. "ואתאפק", הם דברי: שאול.
1095. "ולא יכל ... להתאפק", נאמר על: יוסף.
1096. "וישבנו לפניו ...", נאמר על: אחי יוסף.
1097. השלם: "ותרב משאת בנימין ממשאת כולם _____":
חמש, ידות.
1098. "הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם", נאמר על: אחי יוסף.
1099. "הם יצאו את העיר ...", נאמר על: אחי יוסף.
1100. מי אמר למי - "הרעתם אשר עשיתם"? יוסף לאשר על ביתו, שכך
יאמר לאחיו.
1101. מי אמר למי - "כדבריכם כן הוא"? רחב אל המרגלים.
1102. מי אמר למי - "גם עתה כדבריכם כן הוא"? אשר על בית יוסף אל
אחיו של יוסף.
1103. "וירד ... מאת אחיו", נאמר על: יהודה.
1104. "ויקחה ויבא אליה", נאמר על: יהודה, שבא אל תמר.
1105. "וימת גם אותו", נאמר על: אונן.
1106. "צדקה ממני", הם דברי: יהודה על תמר
1107. "ויתן יד", נאמר על זרח.
- * "ויתן ידו", נאמר על:יהוא, מלך ישראל.

1186 - 1108: ביטויים המציינים אבל:

הערה: נביטויים מקבילים שאינם מציינים אבל, יסומנו ב - (*).

1122 - 1108: "אבל":

1108. "ויעש לאביו אבל שבעת ימים", נאמר על: יוסף.
1109. "וירא ... את האבל בגורן האטד", נאמר על: יושב הארץ הכנעני, שראו
את האבל על יעקב.

1110. "אבל כבד זה למצריים", הם דברי: יושב הארץ הכנעני, שראו את האבל על יעקב.

1111. מי אמר למי – "התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל": יואב אל האשה התקועית.

1112. "ויעבור האבל וישלח ... ויאספה אל ביתו ... וירע הדבר אשר עשה ... בעיני ה'", נאמר על: דוד, לאחר מות אוריה.

1113. "ותהי התשועה ... לאבל לכל העם", מתי?: כשדוד התאבל על מות בנו אבשלום.

1114. "יקרבו ימי אבל אבי", הם דברי: עשו.

1115. השלם: ".... ויתמו ימי בכי אבל ____": משה.

1116. "כי ה' יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך", הם דברי: ישעיה (ס', כ').

1117. "לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל ...", הם דברי: ישעיה (ס"א, ג').

1118. "ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מות ...", הם דברי: ירמיה (ט"ז, ז').

1119. "והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם", הם דברי: ירמיה (ל"א, י"ב).

1120. "לכן כה אמר ה' ... בכל רחובות מספד ובכל חוצות ... וקראו אכר על אבל", הם דברי: עמוס (ה', ט"ז).

1121. "והפכתי חגיכם לאבל וכל שירכם לקינה ...", הם דברי: עמוס (ח', י').

1122. "... והעליתי על כל מתניים שק ... ושמתי כאבל יחיד ואחריתה כיום מר", הם דברי: עמוס (ח', י').

1123: "ויצם ... צום":

1123. "ויצם ... צום ובא ולן ושכב ארצה", נאמר על: דוד, שצם על בנו מבת שבע.

1129 - 1124: "ויתאבל/ויתאבלו/מתאבל" (עיין שאלה 1111):

1124. "ויתאבלו ולא שתו איש עדין עליו", נאמר על: בני ישראל, כששמעו שה' לא ילך אתם.

1125. "ויתאבלו העם מאד", נאמר על: בני ישראל, כששמעו שלא יכנסו לארץ (במדבר י"ד).

1126. "ויתאבלו העם כי הכה ה' בעם מכה גדולה", נאמר על: אנשי בית שמש.

1127. "ויתאבל על בנו ימים רבים", נאמר על: יעקב, שהתאבל על יוסף.

1128. "ויתאבל על בנו כל הימים", נאמר על: דוד, שהתאבל על אמנון.

1129. "לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה", נאמר על: עזרא.

1137 - 1130: "ויקרע (את) בגדיו":

1130. "ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט", נאמר על: אחאב מלך ישראל, לאחר שאליהו הוכיחו על מעשהו בכרם נבות היזרעלי.

1131. "ויהי כקרא ... את הספר ויקרע בגדיו", נאמר על: יהורם מלך ישראל, לאחר שקבל את הספר ממלך ארם על דבר צרעת נעמן.

1132. "ויהי כשמע המלך את דברי ... ויקרע את בגדיו והנה השק על בשרו מבית", נאמר על: יהורם מלך ישראל (בעת שהיה על החומה), כששמע את דברי האשה שספרה לו על כך שאכלו את בנה וכו'.

1133. "ויהי כשמע המלך את דברי ... ויקרע את בגדיו", נאמר על: יאשיהו מלך יהודה, כששמע את דברי ספר התורה הנמצא בבית ה'.

1134. "ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית ה'", נאמר על: חזקיהו מלך יהודה, לאחר שהושמעו לו דברי רבשקה מן לכיש (שליח סנחריב מלך אשור).

1135. ”וישב ... ויקרע את בגדיו”, נאמר על: ראובן, כשחזר לבור וראה כי יוסף איננו.

1136. ”ויקרע את בגדיו ויאמר אהה”, נאמר על: יפתח, כשראה את בתו יוצאת לקראתו בשובו בשלום מן המלחמה בבני עמון.

1137. ”ויקם ... ויקרע את בגדיו וישכב ארצה”, נאמר על: דוד, לאחר מות אמנון.

1140 - 1138: ”ויקרעו(ו) שמלותיו/ם”:

1138. ”ויקרע ... שמלותיו וישם שק במתניו ויתאבל”, נאמר על: יעקב, כשהתאבל על יוסף.

1139. ”ויקרע ... שמלותיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון ה' עד הערב”, נאמר על: יהושע, לאחר המפלה בעי.

1140. ”ויקרעו שמלותם ... וישבו העירה”, נאמר על: אחי יוסף, לאחר שנמצא גביעו של יוסף באמתחת בנימין.

1141: ”ויחגרו”:

1141. ”ויחגרו שקים במותניהם וחבלים בראשיהם”, נאמר על: עבדי בן הדד מלך ארם.

1142: ”קרעו בגדיכם”:

1142. מי אמר למי - ”קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו?”: דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו, על מות אבנר.

1144 - 1143: ”ויחזק (...) בבגדיו ויקרעם ...”:

1143. ”ויחזק בבגדיו ויקרעם לשניים קרעים”, נאמר על: אלישע, לאחר עלייתו של אליהו בסערה השמימה.

1144. ויחזק ... בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו, נאמר על: דוד, לאחר מות שאול.

1145 - 1146: "ומדיו/ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו":

1145. "ומדיו קרעים ואדמה על ראשו", נאמר על: איש בנימין מן המערכה, שבא לפני עלי הכהן, לאחר מלחמת ישראל עם הפלשתים באבן העזר.

1146. "ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו", נאמר על: העמלקי שבשר לדוד על מות שאול ויהונתן בנו בגלבו.

1147 - 1148: "... קרעי בגדים":

1147. "וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים", נאמר על: דוד, לאחר מות אמנון.

1148. "מגולחי זקן וקרעי בגדים ומתגודדים", נאמר על: 80 איש משכם, שלו ושומרון (ירמיה מ"א).

1149: "ותקרע את בגדיך":

1149. מי אמר למי - "ותקרע את בגדיך ותבכה לפני"? חולדה הנביאה אל יאשיהו.

1150: "קרעתי את בגדי":

1150. "קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם", הם דברי: עזרא.

1151: "ישבתי ואבכה":

1151. "ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל ...", הם דברי: נחמיה, כששמע על המצב בו שרויה ירושלים.

1155 - 1152: "ויצו(ו)מו":

1152. "ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב", נאמר על: דוד ועבדיו, על מות שאול.
1153. "ויבכו וישבו שם לפני ה' ויצומו ביום ההוא עד הערב", נאמר על: בני ישראל, במלחמת פלגש בגבעה (ביום השני).
1154. "ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו לה", נאמר על: בני ישראל, בימי שמואל.
1155. "ויצומו שבעת ימים", נאמר על: בני יבש גלעד, על מות שאול.

1157 - 1156: "קראו צום":

1156. "ותכתוב בספרים לאמר קראו צום", נאמר על: איזבל.
1157. "קראו צום לפני ה' כל העם בירושלים וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלים", הם דברי: ירמיה, בשנת 5 למלך יהויקים.

1186 - 1158: "ויבכו/ויבך": [1171 - 1158: "ויבכו", 1186 - 1172: "ויבך"]

(עיין שאלות 1226 - ד, 1222):

1158. "ויבכו את ... שלושים יום כל בית ישראל", נאמר על: אהרן.
1159. "ויבכו בני ישראל את ... שלושים יום ...", נאמר על: משה.
1160. "וימלאו לו ארבעים יום ... ויבכו אותו ... שבעים יום", נאמר על יעקב, שמצרים בכו אותו שבעים יום.
1161. "ויבכו לפני ה' עד הערב", נאמר על: בני ישראל, במלחמת פלגש בגבעה (ביום הראשון) - (עיין שאלות 1153 - 1152).
1162. "וישאו קולם ויבכו", נאמר על: שלושת רעי איוב: אליפז התימני, בלדד השוחי וצופר הנעמתי.
1163. "וישאו העם את קולם ויבכו", נאמר על: בני ישראל, בבוכים.
1164. "וישאו כל העם את קולם ויבכו", נאמר על: בני ישראל, כששמעו את דברי המלאכים מיבש גלעד על דבר נחש העמוני.

1165. ”וישאו קולם ויבכו בכי גדול”, נאמר על: בני ישראל, לאחר מלחמת פלגש בגבעה (עיין שאלה 1178).

1166. ”וישאו קולם ויבכו ... בכי גדול מאד”, נאמר על: בני המלך דוד וכל עבדי דוד, על מות אמנון (עיין שאלה 1178).

1167. ”ויבכו כל העם”, על מה? על מות אבנר.

1168. ”ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא”, נאמר על: בני ישראל, בפרשת המרגלים.

1169. ”ויבכו גם בני ישראל”, היכן? בקברות התאווה.

1170. ”וישא ... והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות”, נאמר על: דוד, בצקלג.

1171. (*) ”... ויפל על צוארו וישקהו ויבכו”, נאמר על: עשו ויעקב.

1172. (*) הביטוי – ”וישא ... קולו ויבך” נאמר על שני אנשים, מי הם?
א. עשו, כשבקש ברכה מאביו.

ב. שאול, ששמע את קולו של דוד בצאתו מן המערה בעין גדי.

1173. (*) ”וישא את קולו ויבך”, נאמר על: יעקב, לאחר שנשק לרחל.

1174. ”וישא ... את קולו ויבך ...”, נאמר על: המלך דוד, שבכה על מות אבנר.

1175. ”... וירגז ... ויבך ...”, נאמר על: המלך דוד, לאחר מות אבשלום.

1176. ”ויעמד את פניו עד בש ויבך ...”, נאמר על: אלישע איש הא-לוהים, בפני חזאל.

1177. ”... ויבך על פניו ...”, נאמר על: יואש מלך ישראל, שבכה על פניו של אלישע הנביא בהיותו חולה.

1178. ”ויבך ... בכי גדול”, נאמר על: חזקיהו, מלך יהודה (עיין שאלות 1166 – 1165).

1179. (*) ”ויסב מעליהם ויבך”, נאמר על: יוסף.

1180. (*) ”... ויבך שמה”, נאמר על: יוסף.

1181. (*) ”... ויבך עליהם ...”, נאמר על: יוסף.

1182. (*) "ויבך עליו וישק לו", נאמר על: יוסף, שבכה על יעקב אביו.

1183. (*) "ויבך ... בדברם אליו", נאמר על: יוסף.

1184. (*) "... ויבך אותו אביו", נאמר על: יוסף.

1185. (*) "ויפל על צוארי ... ויבך ...", נאמר על: יוסף, שבכה על צוארי בנימין

אחיו.

1186. (*) "... ויבך על צואריו עוד", נאמר על: יוסף שבכה על צואריו של יעקב

אביו.

1204 - 1187: "ברוך ה' (א-לוהים) (א-לוהי ישראל) ..." /

"ברוך/ברוכים ... לה' ..." / " ... ברוכי ה' ...":

1194 - 1187: "ברוך ה' ...":

1187. "ברוך ה' א-לוהי שם ...", הם דברי: נח.

1188. "ברוך ה' א-לוהי אדני ...", הם דברי: אליעזר, עבד אברהם.

1189. "ברוך ה' אשר הציל אתכם ...", הם דברי: יתרו אל משה.

1190. "ברוך ה' אשר רב את ריב חרפתי ...", הם דברי: דוד.

1191. "ברוך ה' היום ...", הם דברי: חירם, כשמעו את דברי שלמה.

1192. "ברוך ה' ... היום ...": הנשים אל נעמי.

1193. מי אמר למי - "ברוך ה' אלוהיך ...": אחימעץ אל דוד.

1194. "ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ...", הם דברי: שלמה, בתפילתו.

1196 - 1195: "ברוך ה' (א-לוהים) א-לוהי ישראל ...":

1195. הביטוי - "ברוך ה' א-לוהי ישראל ..." נזכר בדברי שלושה אנשים, מי

הם?:

א. בדברי דוד אל אביגיל.

ב. בדברי יהונתן בן אביתר הכהן אל אדניה, שכך אמר דוד.

ג. בברכת שלמה לכל קהל ישראל, בחנוכת בית המקדש.
1196. השלם: "ברוך ה' א-לוהים א-לוהי ישראל _____ :"
עשה, נפלאות, לבדו נהם דברי: משורר תהלים (ע"ב, י"ח).

1197 - 1198: " ... ברוך ה'":

1197. מי אמר למי - " ... בוא ברוך ה'": לבן אל יעקב.
1198. מי אמר למי - " ... אתה עתה ברוך ה'": אבימלך אל יצחק.

1199 - 1203: "ברוך/ברוכה/ים ... לה' (...):"

1199. מי אמר למי - " ... ברוכה לה' ...": בועז אל רות.
1200. מי אמר למי - " ... ברוך בני לה'", הם דברי: אמו של מיכה.
1201. מי אמר למי - " ... ברוך הוא לה'": נעמי אל רות, על בועז.
1202. מי אמר למי - " ... ברוך אתה לה' ...": שאול אל שמואל.
1203. מי אמר למי - " ... ברוכים אתם לה' ...": שאול אל הזיפים.
* מי אמר למי - "ברכים אתם לה'": דוד אל אנשי יבש גלעד.

1204: " ... ברוכי ה' ...":

1204. " ... כי זרע ברוכי ה' המה וצאצאיהם אתם", הם דברי: ישעיה (ס"ה, כ"ג).
1205. "ויהי כמשלש חודשים ...", מה קרה?: "ויוגד ליהודה לאמור זנתה תמר
כלתך וגם הנה הרה לזנונים".
1206. "ויהי ה' את ... ויהי איש מצליח", נאמר על: יוסף, בבית פוטיפר.
1207. "ואשר הוא עושה ה' מצליח", נאמר על: יוסף, בבית הסוהר.
1208. "וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו", נאמר על: יוסף, בבית פוטיפר.
1209. "ויפקידהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו", נאמר על: פוטיפר, שהפקיד את
יוסף על ביתו.
1210. הביטוי - "ברכת ה'" מופיע פעמיים, היכן?:

- א. את מי ברך משה בברכה זו – " ... ומלא ברכת ה' ..."? נפתלי.
- ב. "ויהי ברכת ה' בכל אשר יש לו בבית ובשדה", נאמר על: פוטיפר.
- 12 11. הביטוי – "איש מצרי" מופיע חמישה פעמים, היכן?
- א. פוטיפר סריס פרעה, נקרא איש מצרי.
- ב. משה תואר כך, בפי בנות יתרו.
- ג. משה הרג "איש מצרי".
- ד. בניהו בן יהוידע הרג "איש מצרי".
- ה. דוד מצא "איש מצרי".
- 12 12. מי אמר למי – "מה בבית"? יוסף אל אשת פוטיפר.
- 12 13. מי אמר למי – "זחטאתי לא-לוהים"? יוסף אל אשת פוטיפר.
- 12 14. מי אמר למי – "וינוס החוצה"? אשת פוטיפר אל פוטיפר.
- 12 15. מי אמר למי – "וינוס ויצא החוצה"? אשת פוטיפר לאנשי ביתה.
- 12 16. הביטוי – "ויחר אפו" נאמר על שלושה אנשים, מי הם?
- א. זבול.
- ב. פוטיפר.
- ג. שמשון.
- 12 17. "ויחר אפו מאד", נאמר על: שאול, כשומעו את דברי נחש העמוני אל אנשי יבש גלעד.
- 12 18. "ויהי כהיום הזה", איזה יום?: אותו יום שבא יוסף אל בית פוטיפר ולא היה איש בבית פרט לאשת פוטיפר, ואשת פוטיפר נסתה לשכב עמו.
- 12 19. "ויבא ... בבקר", נאמר על: יוסף.
- 12 20. מי אמר למי – "בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראשך ..."? יוסף אל שר המשקים.
- 12 21. מי אמר למי – "בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ..."? יוסף אל שר האופים.

1222. "ויתן את קולו בבכי", נאמר על: יוסף (עיין שאלות 1226 - ד, 1186 - 1158).

1223. "ולא זכר ... וישכחהו", נאמר על: שר המשקים, שלא זכר את יוסף.

1224. מי אמר למי - "מדוע פניך רעים"? ארתחששתא אל נחמיה.

1225. מי אמר למי - "מדוע פניכם רעים היום"? יוסף אל שר המשקים ואל שר אופים.

1226. הביטוי - "קול גדול" נזכר ארבעה פעמים, היכן?:

א. "ויאמרו קול גדול כן כדברך עלינו לעשות", הם דברי: העם אל עזרא.

ב. "ויברך ... קול גדול", נאמר על: שלמה, שברך את ישראל.

ג. "ויזעק ... קול גדול", נאמר על: המלך דוד, שזעק על מות אבשלום.

ד. "וכל הארץ בוכים גדול", מתי?: בעת שמרד אבשלום בדוד אביו

(עיין שאלות 1222, 1186 - 1158).

1227. הביטוי - "בקול גדול" נזכר שבעה פעמים, היכן?:

א. מי אמר למי - "ואקרה בקול גדול"? אשת פוטיפר אל פוטיפר.

ב. "וירעם ה' בקול גדול", נאמר על: פלשתים, בימי שמואל.

ג. "ותזעק בקול גדול", נאמר על: בעלת האוב.

ד. מי אמר למי - "קראו בקול גדול"? אליהו אל נביאי הבעל, בהר הכרמל.

ה. "ויקרא בקול גדול", נאמר על: רבשקה, שליח מלך אשור.

ו. "ויקראו בקול גדול", נאמר על: נביאי הבעל, בהר הכרמל.

ז. השלם: "מברך רעהו בקול גדול _____ _____ _____ _____ _____":

בבקר, השכים, קללה, תחשב, לו (משלי כ"ז, י"ד).

1228. "נער עברי", נאמר על: יוסף, כך תואר בפי שר המשקים.

1229. "איש עברי", נאמר על: יוסף, כך תואר בפי אשת פוטיפר.

1230. "ויגלח ויחלף שמלותיו", נאמר על: יוסף.

1231. "וירחץ ויסך ויחלף שמלותיו", נאמר על: דוד (שמואל ב י"ב, כ').

1232. הביטוי - "ולא נודע ..." נאמר על שני דברים, מהם?:

א. כוחו של שמשון.

ב. "כי באו אל קרבנה" - 7 הפרות הטובות בחלום פרעה.

1233. "... ולא נודע דבר", נאמר על כך ש: האשה בבית האיש בבחורים

החביאה את יהונתן ואחימעץ בבאר, מפני עבדי אבשלום.

1234. "... אכן נודע הדבר", הם דברי: משה, על כך שנודע שהרג את המצרי?

1235. מי אמר למי - "הוא אשר דברתי"?: יוסף אל אחיו.

1236. מי אמר למי - "הוא הדבר אשר דברתי"?: יוסף אל פרעה.

1244 - 1237: "... וייטב ...":

1237. "... ויטב לפני המלך ...", המלך הוא: ארתחששתא.

1238. "... וייטב בעיניהם ...", נאמר על: "וכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל

אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב": "וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא

כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר".

1239. "... וייטב בעיניהם", נאמר על: "וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה

וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד

ובני מנשה וייטב בעיניהם".

1240. "וייטב הדבר בעיני ... ובעיני כל עבדי", נאמר על: פרעה (מהו הדבר?:

פתרון חלומו ע"י יוסף).

1241. "וייטב בעיני ... ובעיני עבדי", נאמר על: פרעה (מהו הדבר?: בואם של

אחי יוסף).

1242. "וייטב הדבר בעיני ה", נאמר על: "... כי שאל שלמה את הדבר הזה".

1243. "וייטב הדבר בעיני בני ישראל", נאמר על: "הדברים אשר דברו בני

ראובן ובני גד ובני מנשה".

1244. "וייטב בעיני כל העם ...", נאמר על: ששאל שם את דוד על אנשי

המלחמה.

1245. מי אמר למי – "אחרי הודיע א-לוהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוד"? פרעה אל יוסף.

1246. מה נתן פרעה ליוסף?

א. את טבעתו.

ב. בגדי שש.

ג. רביד זהב.

1247. "ויצא ... על ארץ מצריים", נאמר על: יוסף.

1248. "ויצא ... ויעבור בכל ארץ מצריים", נאמר על: יוסף.

1249. בן כמה היה יוסף, בעמדו לפני פרעה? בן 30 שנה.

1250. בני כמה היו משה ואהרן, בעמדם לפני פרעה? משה בן 80 שנה ואהרן בן 83 שנה.

1251. מהו השם שהעניק פרעה ליוסף? צפנת פענח.

1252. מי אמר למי – "למה תתראו"? יעקב אל בניו.

1253. שלושה אמרו – "ונחיה ולא נמות", מי הם? ולמי אמרו זאת?

א. יעקב אל בניו.

ב. יהודה אל יעקב אביו.

ג. המצרים אל יוסף.

1254. "השליט על הארץ", נאמר על: יוסף.

1255. "המשביר לכל עם הארץ", נאמר על: יוסף.

1256. "ויאסוף אותם", נאמר על: יוסף.

1257 – 1282: "שר(י) ..."

1257. מי נקרא – "שר צבא יהודה"? עמשה בן יתר.

1258. מי נקרא – "שר צבא ישראל"? אבנר בן נר.

1259. מי הם השניים, שנקראו – "שרי צבאות ישראל"?

א. אבנר בן נר.

ב. עמשה בן יתר.

1260. מי נקרא – "שר צבא אשר לשאול"? אבנר בן נר.

1261. שניים – "שר הצבא", מי הם?

א. אבנר בן נר.

ב. יואב בן צרויה.

1262. מי נקרא – "שר צבא הדדעזר"? שובד.

1263. מי נקרא – "שר צבא יבין"? סיסרא (שופטים ד', ז').

1264. מי נקרא – "שר צבא חצור"? סיסרא (שמואל א י"ב, ט').

1265. מי נקרא – "שר צבא מלך ארם"? נעמן.

1267. השלם: "זימליכו כל ישראל את ____ שר צבא על ישראל ביום ההוא

במחנה": עמרי.

1269. מי נקרא – "שר הטבחים"? פוטיפר.

1270. שלושה נקראו – "שר העיר", מי הם?

א. זבול.

ב. אמון (מלכים א כ"ב, כ"ו).

ג. יהושע (מלכים ב כ"ג, ח').

1271. מי הם השניים, שנקראו – "שרי מדין"?

א. ערב.

ב. זאב.

1272. מי נקרא – "שר גדוד"? רזון בן אלידע.

1273. מי הם השניים, שנקראו – "שרי גדודים"?

א. בענה.

ב. רכב.

1274. מי נקרא – "שר אלף"? דוד.

1275. מי נקרא – "שר החיל"? יואב.

1276. מי נקרא - "שר מחצית הרכב"? זמרי.
1277. מי הם השניים, שנקראו - "שר חצי פלך ירושלים"?:
- א. רפיה בן חור.
- ב. שלום בן הלוחש.
1278. מי נקרא - "שר חצי פלך בית צור"? נחמיה בן עזבוק.
1279. מי הם השניים, שנקראו - "שר חצי פלך קעילה"?:
- א. חשביה.
- ב. בוי בן חנדד.
1280. מי נקרא - "שר פלך בית הכרם"? מלכיה בן רכב.
1281. מי נקרא - "שר פלך המצפה"? שלון בן כל חוזה.
1282. מי נקרא - "שר המצפה"? עזר בן ישוע.
1283. מי אמר למי - "זאת עשו וחיו את הא-לוהים אני ירא"? יוסף אל אחיו.
1284. מי אמר למי - "וישתחו לך בני אמך"? יצחק אל יעקב.
1285. מי אמר למי - "וישתחו לך בני אביך"? יעקב אל יהודה.
1286. "אל יחר בעיני אדוני", הם דברי: רחל אל לבן.
1287. "אל יחר אף אדוני", הם דברי: אהרן (שמות ל"ב, י"ט).
1288. מי אמר למי - "זיהי א-לוהים עמכם"? יעקב אל יוסף.
1289. "... והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם", הם דברי: יעקב אל יוסף.
1290. "... והשיב אתכם אל אדמתכם", הם דברי: ירמיה (מ"ב, י"ב).
1291. מי אמר למי - "והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב"? יוסף אל אחיו.
1292. מי אמר למי - "והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב..."? ה' אל משה, שיביא אותם אל האץ ויתן אותה לבני ישראל למורשה.
1293. מי אמר למי - "... אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב"? ה' אל משה, לאחר חטא העגל.

1294. "על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם", נזכר בקשר לציווי: "לאהבה את ה' א-לוהיך לשמע בקולו ולדבקה בו כי הוא חייך ואורך ימיך לשבת ...".

1297 - 1295: "וילך(ו) משם (וימצא את) ...":

1295. הביטוי - "וילך משם ..." נזכר שלושה פעמים, היכן?:

א. נאמר על: יצחק, שהלך מגרר אל נחל גרר.

ב. נאמר על: שבט יהודה, שהלך (במלחמתו בכנעני) מחברון לדביר.

ג. נאמר על: אלישע, שהלך מבית-אל להר הכרמל.

1296. "וילכו משם ...", נאמר על: אחי יוסף, ממצריים.

1297. הביטוי - "וילך משם וימצא את ..." נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. אליהו, שהלך מהר הא-לוהים בחורב ומצא את אלישע.

ב. יהוא, שהלך מבור בית עקד הרעים לשומרון ובדרך מצא את יהונדב בן רכב.

1298. מי אמר למי - "הלוא אמרתי אליכם לאמר ..."? ראוּבן אל אחיו (....) "אל

תחטאו בילד ... וגם דמו הנה נדרש".

1299. מי אמר למי - "הלוא אמרתי אליכם ..."? אלישע אל 50 בני הנביאים

מיריחו.

1300. מי אמר למי - "הלוא אמרתי אליך ..."? אחאב מלך ישראל אל יהושפט

מלך יהודה.

1301. "ויסב ... ויבך", נאמר על: יוסף.

1302. "ויצא לבם ויחרדו", נאמר על: אחי יוסף.

1303. מי אמר למי - "ואת הארץ תסחרו"? יהודה אל יעקב, שכך אמר להם

יוסף.

1304. מי אמר למי - "והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו"? חמור אל יעקב

ובניו.

1305. מי אמר למי – "ונקומה ונלכה"? יהודה אל יעקב אביו.
1306. מי אמר למי – "גם אנחנו גם אתה גם טפנו"? יהודה אל יעקב אביו.
1307. מי אמר למי – "ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש"? יעקב אל בניו.
1308. מי אמר למי – "א-לוהים יחנך בני"? יוסף אל בנימין.

1309 – 1356: מנחה:

1309. "ויבא ... מפרי האדמה מנחה לה", נאמר על: קין.
1310. " ... ויקח מנחה בידו ...", נאמר על: חזאל.
1311. "ויקח מן הבא בידו מנחה ...", נאמר על: יעקב.
1312. השלם: "אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה _____ :"
מעט, צרי, ומעט, דבש, נכאת, ולט, בטנים, ושקדים
(הם דברי: יעקב אל בניו).
1313. "ויביאו לו את המנחה אשר בידם ...", נאמר על: אחי יוסף.
1314. "וישלחו ... בידו מנחה ...", נאמר על: בני ישראל, ששלחו מנחה אל עגלון מלך מואב, ביד אהוד בן גרא.
1315. "ויקרב את המנחה ...", נאמר על: אהוד בן גרא.
1316. "ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה ...", נאמר על: אהוד בן גרא.
1317. " ... וישלח את העם נשאי המנחה", נאמר על: אהוד בן גרא.
1318. "והקריב ... קרבנו לה' מנחה ...", נזכר ב: דיני מנחה ונסכיה (במדבר ט"ו, ד').
1319. "ויקחו האנשים את המנחה הזאת ...", נאמר על: בני יעקב.
1320. "ויכינו את המנחה ...", נאמר על: אחי יוסף.
1321. "ויקח ... את גדי העזים ואת המנחה ...", נאמר על: מנוח.
1322. "ותעבור המנחה על פניו ...", נאמר על: יעקב.
1323. מי אמר למי – " ... קח בידך מנחה ..."? בן הדד מלך ארם אל חזאל.

1324. " ... וישב לו מנחה", נאמר על: הושע בן אלה מלך ישראל, שהשיב מנחה לשלמנאסר מלך אשור.
1325. "ותהי ... לעבדים נשאי מנחה", נאמר על: מואב, שהיתה לדוד
1326. "ותהי ... לעבדים נושאי מנחה ...", נאמר על: ארם, שהיתה לדוד
1327. " ... כי עשה שם את העולה ואת המנחה ...", נאמר על: שלמה, בחנוכת בית המקדש.
1328. "כי ... קטן מהכיל את העולה ואת המנחה ...", נאמר על: מזבח הנחושת.
1329. "בעת ההיא שלח ... ספרים ומנחה ...", נאמר על: בראדך בלאדן בן בלאדן, ששלח ספרים ומנחה לחזקיהו מלך יהודה.
1330. " ... ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ...", נאמר על: בני בליעל, שלא הביאו לשאול מנחה.
1331. " ... ולא העלה מנחה ...", נאמר על: הושע בן אלה מלך ישראל, שלא העלה מנחה לשלמנאסר מלך אשור.
1332. מי אמר למי - "אם ה' הסיתך בי ירח מנחה ..."? דוד אל שאול.
1333. " ... מגשים מנחה ועובדים את ...", נאמר על: "מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצריים", שהיו מגישי מנחה לשלמה.
1334. "ויתנבאו עד לעלות המנחה", נאמר על: נביאי הבעל, בהר הכרמל.
1335. "ויהי בעלות המנחה ...", מה קרה?: נגש אליהו להקריב את קרבנו בהר הכרמל.
1336. "ויהי בבקר בעלות המנחה ...", מה קרה?: עלו מים מכיוון אדום לכיוון מואב.
1337. " ... אם יתכפר עון ... בזבח ובמנחה עד עולם", נאמר על: בית עלי.
1338. " ... לא לקח מידנו עולה ומנחה ..."? אשת מנוח אל מנוח.
1339. " ... לא העבדתך במנחה ולא הוגעתך בלבונה", הם דברי: ישעיה (מ"ג, כ"ב).
1340. " ... מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה ...", הם דברי: ישעיה (ס"ו, ג').

1341. השלם: "והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' _____" :
בסוסים, וברכב, ובצבים, ובפרדים, ובכרכרות [נהם דברי: ישעיה (ס"ו, כ')].
1342. "כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית ה'", מהו הדימוי?:
"והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' ... על הר קדשי ירושלים אמר
ה'" [נהם דברי: ישעיה (ס"ו, כ')].
1343. "... וכי יעלו עולה ומנחה אינני רצם ..." , הם דברי: ירמיה (י"ד, י"ג).
1344. "... מביאי עולה וזבח ומנחה ולבונה ומביאי תודה בית ה' ..." , הם דברי:
ירמיה (י"ז, כ"ו).
1345. השלם: " _____ לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועושה
זבח כל הימים": ולכהנים, הלויים [נהם דברי: ירמיה (ל"ג, י"ח)].
1346. "ומנחה ולבונה בידם ..." , נאמר על: 80 איש משכם, משלו ומשמרון,
שלקחו בידם מנחה ולבונה להביא בית ה'.
1347. "הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל", הם דברי:
עמוס (ה', כ"ה).
1348. "... ומנחה לא ארצה מידכם", הם דברי: מלאכי (א', י').
1349. "... ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה ..." , הם דברי: מלאכי
(א', י"א).
1350. "... והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר ה'", הם דברי: מלאכי
(א', י"ג).
1351. "יִכָּרֵת ה' לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה לה'
צבאות", הם דברי: מלאכי (ב', י"ב).
1352. "... מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם", הם דברי: מלאכי (ב',
י"ג).
1353. "... והיו לה' מגישי מנחה בצדקה", נאמר על: בני לוי [נהם דברי: מלאכי
(ג', ג')].

1354. השלם: "מלכי _____ מנחה ישיבו, מלכי _____ אשכר יקריבו":
 תרשיש, ואיים, שבא, וסבא נהם דברי: משורר תהילים (ע"ב, י').
1355. "ושם היו לפנים נותנים את המנחה הלבונה והכלים ...", נאמר על: הלשכה
 שעשה אלישיב הכהן לטוביה העמוני.
1356. "ואשיבה שם כלי בית הא-לוהים את המנחה והלבונה", הם דברי: נחמיה.
1357. "וישבו העירה", נאמר על: אחי יוסף.
1358. "והוא עודנו שם", נאמר על: יוסף.
1359. מי אמר למי - "מה המעשה הזה אשר עשיתם ...?": יוסף אל אחיו.
1360. מי אמר למי - "הלא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמוני?": יוסף אל
 אחיו.
1361. מי אמר למי - "מה נדבר ומה נצטדק?": יהודה אל יוסף.

1424 - 1362: "ויאכלו" / "וישתו" / " (... ויאכלו) וישתו" /

אכילת/אי אכילת לחם (ושתיית מים):

1370 - 1362: "ויאכל":

1362. "... ויאכל", נאמר על: אדם.
1363. "... ויאכל ... ביום ההוא", נאמר על: שאול, כשאכל עם שמואל.
1364. "ויאכל העם ...", מתי?: כשהיו בשטים.
1365. "... ויאכל העם על הדם ...", נזכר בימי המלך: שאול.
1366. "ויעל ... ויאכל את ...", נאמר על: הארבה (מה אכל?: "... את כל עשב
 הארץ את כל אשר השאיר הברד", בארץ מצריים).
1367. "ויכס ... ויאכל את ...", נאמר על: הארבה (מה אכל?: "את כל עשב הארץ
 ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ...", בא"מ).
1368. מי אמר למי - "... ויאכל גם אכול את כספנו?": רחל ולאה אל יעקב על
 לבן.

1369. " ... ויאכל ותשב רוחו אליו ...", נאמר על: האיש מצרי שמצאו דוד ואנשיו בשדה.

1370. "ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו", הם דברי: ישעיה (ט', י"ט).

1371 - 1381: "ויאכלו":

1371. " ... ויתן להם ויאכלו ...", נאמר על: שמשון, שנתן לאביו ואמו.

1372. " ... ויתן לפניהם ... ויאכלו", נאמר על: אברהם, שנתן לאנשים שבאו אליו.

1373. "ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו ...", נאמר על: משרת אלישע, שנתן לפני בני הנביאים בגלגל.

1374. " ... ויתן לעם ויאכלו ...", נאמר על: אלישע.

1375. " ... ומצות אפה ויאכלו", נאמר על: לוט, שאפה מצות למלאכים שבאו אליו.

1376. " ... ויאכלו שם על הגל", נאמר על: "אחיו" של יעקב, שאכלו בגלעד (רש"י על בראשית ל"א, נ"ד בד"ה "לאחיו", מפרש: לאוהביו שעם לבן).

1377. "ויאכלו מעבור הארץ ...", נאמר על: בני ישראל, למחזרת הפסח בגלגל (נזכר בימי: יהושע).

1378. " ... ויאכלו מתבואת ארץ כנען ...", נאמר על: בני ישראל, בימי יהושע.

1379. " ... ויאכלו שניהם", נאמר על: האיש הלוי וחתנו (ביום החמישי, אצל חתנו) (עיין שאלות 1424, 1421).

1380. " ... ויאכלו ויקומו וילכו בלילה ההוא", נאמר על: שאול ועבדיו, אצל בעלת האוב.

1381. " ... ויאכלו את ישראל בכל פה ...", נאמר על: ארם ופלשתים (ישעיה ט', י"א).

1384 - 1382: "וישתו":

1382. "וישת מן היין וישכר ...", נאמר על: נח.

1383. "... וישת ותשב רוחו ויחי ...", נאמר על: שמשון.

1384. "... וישתו וישכרו עמו", נאמר על: אחי יוסף.

1401 - 1385: אכילת לחם (ושתיית מים):

1385. "... ויתנו לחם ויאכל ...", נאמר על: דוד ואנשיו, שנתנו לאיש המצרי שמצאו בשדה.

1386. "... וישימו לו לחם ויאכל", נאמר על: דוד, לאחר מות בנו מבת שבע.

1387. "... ויאכל לחם ... וישת מים", נאמר על: איש הא-לוהים מיהודה, בבית הנביא הזקן מבית אל.

1388. "... ויאכלו לחם וילינו בהר", נאמר על: יעקב ו"אחיו" בגלעד (רש"י על בראשית ל"א, נ"ד בד"ה "לאחיו", מפרש: לאוהביו שעם לבן).

1389. "... ויאכלו שם לחם יחדו ...", נאמר על: ישמעל בן נתניה, רבי המלך 101 אנשים אשר אתו אצל גדליהו בן אחיקם במצפה.

1390. "... ויאכלו עמו לחם ...", נאמר על: כל אחיו, כל אחיותיו "וכל יודעיו לפנים" של איוב.

1391. "... ויקרא לאחיו לאכל לחם ...", נאמר על: יעקב.

1392. מי אמר למי - "... לך אתי הביתה ואכל לחם"? הנביא הזקן מבית אל לאיש הא-לוהים מיהודה.

1393. מי אמר למי - "... קום אכל לחם ..."? איזבל אל אחאב.

1394. "וישבו לאכל לחם ...", נאמר על: אחי יוסף.

1395. "ויבא ... לאכל לחם ...", נאמר על: אהרן וכל זקני ישראל שבאו לאכל עם חותן משה לפני הא-לוהים.

1396. "ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ...", נאמר על: איש הא-לוהים מיהודה.

1397. " ... ותחזק בו לאכל לחם ...", נאמר על: האשה השונמית, באלישע.
1398. " ... ויהי מדי עברו שמה לאכל לחם", נאמר על: אלישע (היכן?: בשונם).
1399. " ... ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו", נאמר על: יהויכין מלך יהודה,
שאכל לפני אויל מרדך מלך בבל.
1400. מי אמר למי - "ואכל שם לחם ..."? אמציה אל עמוס.
1401. השלם: "אם רעב שונאך האכילהו לחם _____" ואם, צמא,
השקהו, מים (משלי כ"ה, כ"א).

1402 - 1409: אי אכילת לחם (ושתיית ומים):

1402. " ... ולא אכל לחם", נאמר על: אחאב.
1403. " ... ולא אכל ... לחם ...", נאמר על: יהונתן, ביום החודש השני.
1404. "ויהי שם ... לחם לא אכל ומים לא שתה", נאמר על: משה, בהר בסיני.
1405. " ... וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה ...", נאמר על: עזרא, בלשכת
יהוחנן בן אלישיב.
1406. " ... כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה", נאמר על: שאול.
1407. " ... כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלושה ימים ושלושה לילות", נאמר
על: האיש המצרי שמצאו דוד ואנשיו בשדה.
1408. מי אמר למי - " ... ולא אכל לחם ולא אשתה מים ..."? איש הא-לוהים
מיהודה אל ירבעם.
1409. מי אמר למי - " ... ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים ..."? איש הא-
לוהים מיהודה אל הנביא הזקן מבית אל.

1410 - 1424: " (... ויאכלו) (... וישתו)":

1410. " ... ויאכל ... וישת", נאמר על: יצחק, שאכל ושתה את מה שהביא לו
יעקב בנו בהציגו עצמו כעשו.
1411. "ויבא ויאכל וישת ...", נאמר על: יהוא.

1412. " ... ויאכל לפניו וישת ...", נאמר על אוריה החתי.
1413. "ויאכל ... וישת וייטב לבו ...", נאמר על: בועז.
1414. "וישב אתו ויאכל לחם ... וישת מים", נאמר על: איש הא-לוהים מיהודה, שאכל ושתה בבית הנביא הזקן מבית אל.
1415. "ויאכל וישת וישב וישכב", נאמר על: אליהו.
1416. " ... ויאכל וישת ויקם וילך ...", נאמר על: עשו.
1417. "ויקם ויאכל וישתה וילך ...", נאמר על: אליהו.
1418. הביטוי - "... ויאכלו וישתו" נאמר על שני אנשים, מי הם?:
- א. אבימלך, אחוזת מרעהו ופיכל שר צבאו.
- ב. אצילי בני ישראל.
1419. "ויאכלו וישתו ...", נאמר על: גדוד ארם, בשומרון.
1420. הביטוי - "ויבואו ... ויאכלו וישתו ...", נאמר על שני קבוצות אנשים, מי הן אותן שתי הקבוצות?:
- א. ארבעת המצורעים, שאכלו בגדוד ארם.
- ב. בעלי שכם, געל בן עבד ואחיו.
1421. " ... ויאכלו וישתו וילינו שם", נאמר על: האיש הלוי ופלגשו (ב3 הימים הראש', אצל חתנו) (עיין שאלות 1424, 1379).
1422. "ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ...", נאמר על: אליעזר עבד אברהם ואנשיו.
1423. " ... וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו", נאמר על: האיש הלוי ופלגשו, בבית האיש הזקן מגבעת בנימין.
1424. "וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ...", נאמר על: האיש הלוי וחתנו (ביום הרביעי, אצל חתנו) (עיין שאלות 1421, 1379).

1432 - 1425: " ... (ה/וה)רעב (...) ה/בארץ(ות)/בעיר (...):"

1425. הביטוי - "ויהי רעב בארץ" נזכר בשלושה תקופות, מהן?:

א. בימי אברם.

ב. בימי יצחק.

ג. בימי שפוט השופטים (רות א', א').

1426. "והרעב כבד בארץ", נזכר בימי?: יוסף.

1427. "והרעב בארץ", נזכר בימי?: אלישע הנביא.

1428. "והרעב היה על כל פני הארץ", נזכר בימי: יוסף.

1429. "ויהי רעב בכל הארצות ...", נזכר בימי: יוסף.

1430. "... כי חזק הרעב בכל הארץ", נזכר בימי: יוסף.

1431. השלם: "... ויחזק הרעב בארץ ____": מצריים.

1432. "ויחזק הרעב בעיר", מתי?: בעת המצור על ירושלים.

*. השלם: "... והרעב חזק ____": בשמרון (בימי אחאב מלך ישראל).

1444 - 1433: "לן" / "וילן" / "וילינו":

1438 - 1433: "לן" / "וילן":

1433. "... וילן שם", נאמר על: האיש הלוי.

1434. "וילן שם ...", נאמר על: יעקב, בבית אל (לוז).

1435. "ויבא שם ... וילן שם ...", נאמר על: אליהו, בהר הא-לוהים בחורב.

1436. "וילן שם בלילה ההוא", נאמר על: יעקב.

1437. "והוא לן בלילה ההוא במחנה", נאמר על: יעקב.

1438. "וילן ... בלילה ההוא בתוך העם", נאמר על: יהושע.

1444 - 1439: "וילינו":

1439. "... וילינו בהר", נאמר על: יעקב ו"אחיו" (רש"י על בראשית ל"א, נ"ד

בד"ה "לאחיו", מפרש: לאוהביו שעם לבן).

1440. "... ויבאו המחנה וילינו במחנה", נאמר על: יהושע והעם, לאחר היום

הראשון בכיבוש יריחו.

1441. "...ויבאו ... וילינו שם", נאמר על: 5 המרגלים משבט דן, בבית מיכה.
1442. "וילינו ... מחוץ לירושלים", נאמר על: הרכלים ועל מוכרי כל ממכר, בימי נחמיה.
1443. "... ויאכלו וישתו וילינו שם", נאמר על: האיש הלוי ופלגשו (ב3 הימים הראש' אצל חתנו).
1444. "ויאכלו וישתו ... וילינו ויקומו בבקר ...", נאמר על: אליעזר עבד אברהם ואנשיו.
1445. מי אמר למי - "ונפשו קשורה בנפשו"? יהודה אל יוסף על יעקב ובנימין.
1446. מי אמר למי - "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אִתִּי"? יהודה אל יוסף.
1447. מי אמר למי - "אם לא הביאותיו אליך והצגתיו לפניך"? יהודה אל יעקב.
1448. שניים אמרו: "אם לא אביאנו אליך", מי הם? ולמי אמרו?
א. יהודה אל יוסף שכך אמר ליעקב.
ב. ראובן אל יעקב בנסיונו הראשון לשכנעו.
1449. "ולא עמד איש אִתּוֹ", נאמר על: יוסף.
1450. מי אמר למי - "ועתה אל תעצבו ואל יחר בעינכם"? יוסף אל אחיו.
1451. מי אמר למי - "כי למחיה שלחני א-לוהים לפניכם"? יוסף אל אחיו.
1452. מי אמר למי - "אל תרד מצרימה ..."? ה' אל יצחק.
1453. מי אמר למי - "אל תירא מרדה מצרימה ..."? ה' אל יעקב.
- 1468 - 1454: "וימ(י)תהו" / "וימ(י)תהו":
- 1457 - 1454: "וימתהו":
1454. "... וימתהו ה'", נאמר על: ער, בכור יהודה.
1455. "... וישברו וימתהו ...", נאמר על: האריה, ששבר את איש הא-לוהים מיהודה (נזכר בדברי הנביא הזקן מבית אל).

1456. "ויעל ... ויפגע בו וימתהו ...", נאמר על: בניהו בן יהוידע, שפגע ביואב.
1457. "וימתהו ... וימלך תחתיו", נאמר על: בעשה, שהמית את נדב בן ירבעם.

1458 - 1459: "וימתהו":

1458. "ויבאו ... ויכהו וימתהו ...", נאמר על: רכב ובענה, שהכו והמיתו את איש בושת.

1459. "ויקשרו עליו קשר ... וישלחו אחריו ... וימתהו שם", נאמר על: אמציהו בן יואש מלך יהודה.

1460 - 1467: "וימיתהו":

1460. "... ויך את הפלשתי וימיתהו ...", נאמר על: אבישי בן צרויה, שהמית את ישבי בנב מילדי הרפה.

1461. "ויחזק ... ויך את הפלשתי וימיתהו ...", נאמר על: דוד, שהמית את גלית הפלשתי.

1462. "וילך וימצאהו ... וימיתהו ...", נאמר על: האריה, ששבר את איש הא-לוהים מיהודה.

1463. "וילך ... לקראתו וימיתהו ...", נאמר על: פרעה נכה, שהמית את יאשיהו מלך יהודה.

1464. "ויבא ... ויכהו וימיתהו ... וימלך תחתיו", נאמר על: זמרי, שהמית את אלה בן בעשה.

1465. "ויעל ... ויבא ... ויך את ... וימיתהו וימלך תחתיו", נאמר על: מנחם בן גדי, שהמית את שלום בן יבש.

1466. "ויקשר עליו ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו ...", נאמר על: הושע בן אלה, שהמית את פקח בן רמליהו.

1467. על שניים נאמר - "ויקשר עליו ... ויכהו ... וימיתהו וימלך תחתיו", מי הם?:

- א. פקח בן רמליהו, שהמית את פקחיה.
ב. שלום בן יבש, שהמית את זכריהו בן ירבעם השני.

1468: "וימיתהו":

1468. "ויסבו ... ויכו את ... וימיתהו", נאמר על: 10 נערים נשאי כלי יואב, שהמיתו את אבשלום.

1469. מי אמר למי - "עתה הסכלת עשו"? לבן אל יעקב.

1470. מה קרה - "כחם השמש"?: שאול נלחם בנחש העמוני.

1471. שני דברים קרו - "כחם היום", מהם?:

א. אברהם ישב פתח האוהל.

ב. רכב ובענה באו אל ביתו של איש בושת.

1472. מי אמר למי - "אשר אין חריש וקציר"?: יוסף אל אחיו.

1473. "בחריש ובקציר תשבת", נזכר בקשר למצות: שבת.

1474. "ולחרוש חרישו ולקצור קצירו", נזכר בדברי: שמואל (משפט המלך).

1475. מי אמר למי - "וישלחני א-לוהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ

ולהחיות לכם לפליטה גדולה"?: יוסף אל אחיו.

1480 - 1476: "... וכל אשר לך (...)" (עיין שאלות 1519 - 1517):

1476. מי אמר למי - "... וכל אשר לך ..."? דוד אל נעריו, שכך יאמרו לנבל

הכרמלי (... = "שלום").

1477. מי אמר למי - "... אתה וכל אשר לך"?: ה' אל אבימלך.

1478. מי אמר למי - "... אתה ובתיך וכל אשר לך"?: יוסף אל אחיו, שכך

יאמרו ליעקב אביו.

1479. מי אמר למי - "... אתה ובניך ובנותיך וצאנך ובקרך וכל אשר לך"?: יוסף

אל אחיו, שכך יאמרו ליעקב אביו.

1480. מי אמר למי – "ובניך ובנותיך וכל אשר לך ..."? המלאכים אל לוט (...)
= "בעיר ...".

1481. וּישמע בית פרעה, מה שמע?: שיוסף נתן את קולו בבכי.

1482. והקול נשמע בית פרעה, מה נשמע?: שאחי יוסף באו.

1483. מי אמר למי – "זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען":
פרעה אל יוסף, שיאמר כך לאחיו.

1484. מי אמר למי – "וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את
טוב ארץ מצריים ואכלו את חלב הארץ"? פרעה אל יוסף, שיאמר כך לאחיו.

1485. מי אמר למי – "זאת עשו קחו לכם מארץ מצריים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם"? פרעה אל יוסף, שיאמר כך לאחיו.

1486. מי אמר למי – "... לכם הוא"? פרעה אל יוסף, שיאמר כך לאחיו (מה?:
"טוב כל ארץ מצריים").

1487. מה נתן יוסף לאחיו?: חליפות שמלות.

1488. מה נתן יוסף לבנימין אחיו?: 300 כסף ו 5 חליפות שמלות.

1489. "ויפג לבו", נאמר על: יעקב.

1490. מה שלח יוסף ליעקב אביו?:

א. 10 חמורים, "נושאים מטוב מצריים".

ב. 10 אתונות, "נושאות בר ולחם ומזון".

1491. "כי תועבת מצריים", נאמר על: "כל רעה צאן".

1492. מי אמר למי – "מה מעשיכם"? פרעה אל אחי יוסף.

1516 – 1493: עשיית הרע בעיני ...

1493. מי אמר למי – "ועתה שוב ... ולא תעשה הרע בעיני ..."? אכיש מלך גת
אל דוד, שלא יעשה הרע בעיני סרני פלשתים.

1494. "... ויעשו הרע בעיני ...", הם דברי: ישעיה (ס"ו, ד').

1495. "... ותעשו הרע בעיני ...", הם דברי: ישעיה (ס"ה, י"ב).

1496. השלם: "כי היו _____ _____ _____ _____ אך עושים הרע בעיני מנערתיהם ...":
בני, ישראל, ובני, יהודה נמה קרה בגלל זה?: " ... הנני נותן את העיר הזאת
ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה" (ירמיה ל"ב, ל').

1497. " ... יען אשר עשו את הרע בעיני ...": ה' אל עבדיו הנביאים, בימי
מנשה מלך יהודה.

1498. "זיהי ... רע בעיני ה' ...", נאמר על: ער, בכור יהודה.

1499. הביטוי - "ויעש הרע בעיני ה'" נאמר על 18 מלכים, ציין את שמותם?:

א - י: מלכי ישראל:

א. נדב, מלך ישראל.

ב. בעשה, מלך ישראל.

ג. אחזיהו בן אחאב, מלך ישראל.

ד. יהואחז בן יהוא, מלך ישראל.

ה. ירבעם השני, מלך ישראל.

ו. זכריהו, מלך ישראל.

ז. מנחם בו גדי, מלך ישראל.

ח. פקחיה, מלך ישראל.

ט. פקח בן רמליהו, מלך ישראל.

י. הושע בן אלה, מלך ישראל.

יא - יח: מלכי יהודה:

יא. יהורם, מלך יהודה.

יב. אחזיהו בן יהורם, מלך יהודה.

יג. מנשה, מלך יהודה.

יד. אמון, מלך יהודה.

טו. יהואחז, מלך יהודה.

טז. יהויקים, מלך יהודה.

יז. יהויכין, מלך יהודה.

יח. צדקיהו, מלך יהודה.

1500. הביטוי – "ויעש ... הרע בעיני ה' ..." נזכר פעמיים, היכן?:

א. נאמר על: שלמה.

ב. נאמר על: "יהודה", בתקופת מלכותו של רחבעם.

1501. הביטוי – "ויעשה הרע בעיני ה'" נאמר על שני מלכים, ציין את

שמותם:

א. יהורם בן אחאב, מלך ישראל.

ב. יהואש בן יהואחז, מלך ישראל.

1502. "ויעש ... הרע בעיני ה' מכל אשר לפניו", נאמר על: אחאב, מלך ישראל.

1503. "ויעשה ... הרע בעיניה' וירע מכל אשר לפניו", נאמר על: עמרי, מלך

ישראל.

1504. "... העושה הרע בעיני ה'", נאמר על: הדור שהיה 40 שנה במדבר.

1505. מי אמר למי – "... כי תעשו את הרע בעיני ה' להכעיסו במעשה ידיכם"?

משה ללוים, על העם באחרית הימים.

1506. "... על כי עשו את הרע בעיני ה'", נאמר בעת ש: ה' חזק את עגלון מלך

מואב על בני ישראל.

1507. מי אמר למי – "ותעש הרע בעיני ה'"? שמואל אל שאול.

1508. "ויעשו בני ישראל הרע בעיני ה'", מתי?: לפני שנתן אותם ה' ביד מדין.

1509. הביטוי – "ויעשו בני ישראל את הרע בעיני ה'" נזכר פעמיים, היכן?:

א. לאחר מות יהושע (שופטים ב', י"א).

ב. לפני ששלח עליהם ה' את כושן רשעתיים, מלך ארם נהריים.

1510. הביטוי – "ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני ה'" נזכר ארבעה

פעמים, היכן?:

א. לפני ששלח עליהם ה' את עגלון מלך מואב.

ב. לפני ששלח ה' עליהם את עמון ופלשתים.

ג. לאחר מות אהוד בן גרא ולפני ששלח ה' עליהם את יבין מלך כנען.

ד. לפני ששלח עליהם ה' את פלשתים.

15 11. "לבד מחטאתו אשר החטיא את ... לעשות הרע בעיני ה'", נאמר על: מנשה, מלך יהודה.

15 12. "על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני ה'", נאמר על: זמרי.

15 13. "... הרבה לעשות הרע בעיני ה' להכעיס", נאמר על: מנשה, מלך יהודה.

15 14. "זיתמכרו לעשות הרע בעיני ה' להכעיסו", נזכר בימי המלך: הושע בן אלה, מלך ישראל (מלכים ב י"ז, י"ז).

15 15. מי אמר למי - "יען התמכר לעשות הרע בעיני ה'?": אליהו אל אחאב.

15 16. "רק לא היה ... אשר התמכר לעשות הרע בעיני ה'", נאמר על: אחאב, מלך ישראל.

15 17 - 15 19: "... וכל אשר לו ..." (עיין שאלות 1480 - 1476):

15 17. "ויסע ... וכל אשר לו ...", נאמר על: ישראל (יעקב) לבאר שבע.

15 18. "ויברח הוא וכל אשר לו ...", נאמר על: יעקב (לאן ברח?: להר הגלעד).

15 19. "ויעל ... הוא ואשתו וכל אשר לו ...", נאמר על: אברהם, "ממצריים הנגבה".

15 20. "ויאסור ... מרכבתו", נאמר על: יוסף.

15 21. "ויאסור רכבו", נאמר על: יהורם, מלך ישראל.

15 22. "ויאסור את רכבו", נאמר על: פרעה.

15 23. מי אמר למי - "ושמתם שרי מקנה על אשר לי?": פרעה אל יוסף.

15 24. מי אמר למי - "אנכי אעשה כדברך?": יוסף אל יעקב.

15 25. הביטוי - "חמישה אנשים" נזכר פעמיים, היכן?:

א. שבט דן שלחו "חמישה אנשים" לרגל את ליש.

ב. יוסף לקח "חמישה אנשים" מאחיו לפני פרעה.

15 26. הביטוי - "אנשי חיל" נזכר חמישה פעמים, היכן?:

- א. אחת ממיידות השופט (נזכר בדברי יתרו אל משה).
- ב. 7000 אנשי חיל היו בין אלה שגלו בימי יהויכין מלך יהודה.
- ג. יואב נתן את אוריה אל מול "אנשי חיל", במלחמה מול בני עמון.
- ד. נאמר על בני בנימין, הנפלים במלחמת פילגש בגבעה.
- ה. מי אמר למי – "ואם ידעת ויש בם אנשי חיל"? פרעה אל יוסף על אחיו.
1527. יוסף נתן לחם למצרים בשלושה דברים, מהם?:
- א. כסף.
- ב. מקנה.
- ג. אדמה (לבד מאדמת הכהנים).
1528. השלם: "זיתן להם יוסף _____ _____ _____ _____ _____":
- בסוסים, ובמקנה, הצאן, ובמקנה, הבקר, ובחמורים.
1529. "ואת ... העביר אותו לערים", נאמר על: יוסף, שהעביר את העם (המצרים) אל הערים.
1530. מי אמר למי – "וזרעתם את האדמה"? יוסף למצרים.
1531. "שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו", נאמר על: משה, במרה.
1532. "וישם לו חק ומשפט ...", נאמר על: יהושע, בשכם.
1533. "וישם אותה ... לחק עד היום הזה", נאמר על: יוסף – "... רק אדמת הכהנים לבדה לא היתה לפרעה".
1534. "וישימה לחק ומשפט לישראל עד היום הזה", נאמר על: דוד – "כי כחלק היורד במלחמה וכחלק היושב על הכלים יחדו יחלקו".
1535. כמה שנים חי יעקב בארץ מצריים?: 17 שנה.
1536. על שניים נאמר – "ויקרבו ימי ... למות", מי הם?:
- א. יעקב.
- ב. דוד.
1537. "וישב אל המיטה", נאמר על: שאול (עיין שאלה 1538, 497).
1538. "וישב על המיטה", נאמר על: יעקב (עיין שאלה 1537, 497).

1539. "וזרעו יהיה מלא גוים", נאמר על: אפרים.
1540. "עד באי ..." הם דברי: רבשקה (שליח סנחריב מלך אשור).
1541. שניים אמרו – "עד באי אליך ..." מי הם? ולמי אמרו?
א. יעקב אל יוסף.
ב. גדעון אל מלאך ה'.
1542. מי אמר למי – "עד באי בשלום"? אחאב אל צדקיהו בן כנענה.
1543. מי אמר למי – "והיה א-לוהים עמכם ..."?: יעקב אל יוסף.
1544. "בחרבי ובקשתי", הם דברי: יעקב.
1545. "לא בחרבך ולא בקשתך", הם דברי: יהושע.
1546. "הקבצו ושמעו", הם דברי: יעקב.
1547. "הקבצו ובאו", הם דברי: ישעיה (מ"ה, כ').
1548. "הקבצו ובאו", הם דברי: יחזקאל (ל"ט, י"ז).
1549. כמה זמן היו ימי החנוטים של יעקב?: 40 יום.
1550. "זיעלו אתו ... זקני ביתו", נאמר על: יוסף.
1551. "זיעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד", נאמר על: יוסף.
1552. השלם: "ויבאו עד _____ אשר _____": גרן, האטד, בעבר, הירדן.
1553. "זיעשו בניו לו כן כאשר צום", נאמר על: בן יעקב.
1554. "זילכו גם אחיו", נאמר על: אחי יוסף.
1555. מי אמר למי – "ואתם חשבתם עלי רעה א-לוהים חשבה לטובה"?: יוסף אל אחיו.
1556. "זינחם אותם וידבר על לבם", נאמר על: יוסף.
1557. מי אמר למי – "וא-לוהים פקד יפקד אתכם ..."?: יוסף אל אחיו.
1558. מי אמר למי – "פקד יפקד א-לוהים אתכם ..."?: יוסף אל בני ישראל.
1559. מי אמר למי – "פקד פקדתי אתכם ..."?: משה אל בני ישראל.
1560. מי אמר למי – "וביום פקדי ופקדתי ..."?: ה' אל משה.
1561. "זיחנטו אותו ויישם בארון במצריים", נאמר על: יוסף.

1562. "היפלא מה' דבר", נאמר אל: אברהם.

1563. "לא יפלא ממך כל דבר", הם דברי: ירמיה (ל"ב, י"ז).

* "הממני יפלא כל דבר", נאמר אל: ירמיה (ירמיה ל"ב, כ"ז).

1564. מנה שמותם של 12 מדבריות:

א. מדבר באר שבע.

ב. מדבר פארן.

ג. מדבר שור.

ד. מדבר סין.

ה. מדבר סיני.

ו. מדבר צן.

ז. מדבר יהודה.

ח. מדבר גבעון.

ט. מדבר אדום.

י. מדבר זיף.

יא. מדבר מעון.

יב. מדבר עין-גדי.

1574 - 1565: "... (כי/גם/הנה) אתה ידעת (...):"

1571 - 1565: "... אתה ידעת (...):"

1565. שניים אמרו - "ויאמר ... אתה ידעת ...", מי הם? ולמי אמרו?:

א. חושי אל אבשלום.

ב. שלמה אל שמעי.

1566. מי אמר למי - "ויאמר אליו אתה ידעת ..."? יעקב אל לבן.

1567. מי אמר למי - "ויאמר אליו ... אתה ידעת ..."? כלב אל יהושע.

1568. שלושה אמרו - "... אתה ידעת ...", מי הם? ולמי אמרו?:

א. אהרן אל משה.

ב. משה אל מלך אדום.

ג. שלמה אל חירם.

1569. " ... אתה ידעת", הם דברי: יחזקאל (ל"ז, ג').

1570. "אתה ידעת ה'", הם דברי: ירמיה (ט"ו, ט"ו).

1571. "אתה ידעת מוצא שפתי", הם דברי: ירמיה (י"ז, ט"ז).

1572: " ... כי אתה ידעת ...":

1572. שלושה אמרו – " ... כי אתה ידעת ...", מי הם? ולמי אמרו?:

א. יעקב אל לבן.

ב. שלמה אל חירם.

ג. שלמה אל ה', בתפילתו.

1573: "וגם אתה ידעת ...":

1573. מי אמר למי – "וגם אתה ידעת ..."? דוד אל שלמה.

1574: " ... הנה אתה ידעת ...":

1574. מי אמר למי – " ... הנה אתה ידעת ..."? בעלת האוב אל שאול.

1575 – 1578: " ... אשר על פני האדמה ...":

1575. "וימח את כל היקום אשר על פני האדמה ...", נאמר על: ה', במבול.

1576. " ... ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה", הם דברי: משה אל

ה', לאחר חטא העגל.

1577. "והאיש ... ענו מכל האדם אשר על פני האדמה", נאמר על: משה.

1578. " ... וכל האדם אשר על פני האדמה ...", הם דברי: יחזקאל (ל"ח, כ').

1579: "השמר לדך ...":

1579. חמישה אמרו – "השמר לדך", מי הם? ולמי הם אמרו?:

- א. אברהם אל אליעזר עבדו – "... פן תשיב את בני שמה".
- ב. ה' אל לבן – "... פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע".
- ג. לבן אל יעקב, שכך אמר לו ה' – "השמר לך ...".
- ד. פרעה אל משה – "... אל תוסף ראות פני".
- ה. ה' אל משה – "... פן תכרת ברית ליושב הארץ".

1580: "ויהי שם ...":

1580. הביטוי – "ויהי שם ..." נאמר על ארבעה, מי הם?:

- א. יוסף, בבית הסוהר.
- ב. משה (עם ה'), בהר סיני.
- ג. ישראל – "ויהי שם לגוי גדול עצום ורב", נזכר בקשר למצות: ביכורים.
- ד. אבשלום, בגשור (3 שנים).

1581. "... ישמך ה' ...", הם דברי: ירמיה – "כצדקיהו וכאחב" (כ"ט, כ"ב).

1582. "... ישמך אלוהים ...", הם דברי: יעקב – "כאפרים וכמנשה".

1583 – 1585: "(...) נבלה (...) בישראל (...)":

1583. "... כי נבלה עשה בישראל", נאמר על: שכם בן חמור (מה עשה?: אנס את דינה בת יעקב).

1584. "... וכי עשה נבלה בישראל", נאמר על: עכן (מה עשה?: מעל בחרם).

1585. "יען כי עשו נבלה בישראל ...", נאמר על: אחאב בן קוליה וצדקיהו בן מעשיה [מה עשו?: נבאו שקר ונאפו את נשי רעיהם (ירמיה כ"ט, כ"ג)].

1586. "ויעבר את אשר לו", נאמר על: יעקב.

1587. "... ותחי רוח ... אביהם", נאמר על: בני יעקב.

1588. "... כי לא האמין להם", נאמר על: יעקב.

1600 – 1589: "זאלה שמות בני-ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו":

1589. ציין, את שמותם של ארבעת בני ראובן:

א. חנוך.

ב. פלוא.

ג. חצרן.

ד. כרמי.

1590. ציין, את שמותם של ששת בני שמעון:

א. ימואל.

ב. ימין.

ג. אהד.

ד. יכין.

ה. צחר.

ו. שאול בן הכנענית.

1591. ציין, את שמותם של שלושת בני לוי:

א. גרשון.

ב. קהת.

ג. מררי.

1592. ציין, את שמותם של חמשת בני יהודה:

א. ער.

ב. אונן.

ג. שלה.

ד. פרץ.

ה. זרח.

1593. ציין, את שמותם של ארבעת בני יששכר:

א. תולע.

ב. פֹּה.

ג. יֹב.

ד. שמרן.

1594. ציין, את שמותם של שלושת בני זבלון:

א. סרד.

ב. אלון.

ג. יחלאל.

1595. ציין, את שמותם של שבעת בני גד:

א. צפיון.

ב. חגי.

ג. שוני.

ד. אצבן.

ה. ערי.

ו. ארודי.

ז. אראלי.

1596. ציין, את שמותם של חמשת בניו ובנותיו של אשר:

א. ימנה.

ב. ישוה.

ג. ישוי.

ד. בריעה.

ה. שרר (בתו).

1597. ציין, את שמותם של שני בני יוסף:

א. מנשה.

ב. אפרים.

1598. ציין, את שמותם של עשרת בני בנימין:

א. בלע.

ב. בכר.

ג. אֶשְׁבֵּל.

ד. גֶּרָא.

ה. נַעֲמֹן.

ו. אַחִי.

ז. רֹאשׁ.

ח. מְפִים.

ט. חֲפִים.

י. אֶרֶד.

1599. השלם: "ובני דן ____": חֲשִׁים.

1600. ציין, את שמותם של ארבעת בני נפתלי:

א. יֶחֱצֵאל.

ב. גוּנִי.

ג. יֶצָר.

ד. שִׁלֵּם.

1601. "זימות ... בארץ כנען", נאמר על: ער ואונן.

1602. ציין, את שמותם של שני בני פרץ:

א. חֲצֹרָן.

ב. חֲמוּל.

1603. ציין, את שמותם של שני בני בריעה:

א. חֲבֵר.

ב. מִלְכִּיאל.

1604. השלם: "... כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה ____": שְׁבָעִים.

1635 - 1605: מדוע נקרא/ה פלוני/ת בשם זה?:

1605. אשה - "כי מאיש לוקחה זאת".

1606. חוה - "כי היא היתה אם כל חי".

1607. קין, בן חוה – "קניתי איש את ה'".
1608. שת, בן חוה – "כי שת לי א-לוהים זרע אחר תחת הבל".
1609. נח, בן למך – "זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידנו מן האדמה אשר אררה ה'".
1610. ישמעל, בן הגר – "כי שמע ה' אל עניך".
1611. אל ראי (שם ה' הדבֵר אל הגר) – "הגם הלם ראיתי אחרי ראי".
1612. אברהם – "כי אב המון גוים נתתיך".
1613. אדום – "ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה כי עיף אנכי ...".
1614. ראובן, בן לאה – "כי ראה ה' בעניי כי עתה יאהבני אישי".
1615. שמעון, בן לאה – "כי שמע ה' כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה".
1616. לוי, בן לאה – "עתה הפעם ילוה אלי אישי".
1617. יהודה, בן לאה – "הפעם אודה את ה'".
1618. דן, בן בלהה (שפחת רחל) – "דנני א-לוהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן".
1619. נפתלי, בן בלהה (שפחת רחל) – "נפתולי א-לוהים נפתלתי אם אחותי גם יכולתי".
1620. גד, בן זלפה (שפחת לאה) – "ותאמר ... בא גד".
1621. אשר, בן זלפה (שפחת לאה) – "באשרי כי אשרוני בנות".
1622. יששכר, בן לאה – "נתן א-לוהים את שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי".
1623. זבולון, בן לאה – "זבדני א-לוהים זבד טוב הפעם יזבלני אישי".
1624. יוסף, בן רחל – "אסף א-לוהים את חרפתי", "יוסף ה' לי בן אחר".
1625. ישראל – "כי שרית עם א-לוהים ועם אנשים ותוכל".
1626. פרץ – "מה פרצת עליך פרץ".
1627. מנשה, בן יוסף – "כי נשני א-לוהים את כל עמלי ואת כל בית אבי".
1628. אפרים, בן יוסף – "כי הפרני א-לוהים בארץ עניי".

1629. אי כבוד, בן פנחס – "גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון הא-לוהים ואל חמיה ואישה".

1630. משה – "כי מן המים משיתיהו".

1631. גרשם, בן משה – "כי אמר גר הייתי בארץ נכריה".

1632. אליעזר, בן משה – "כי א-לוהי אבי העזרי ויצלני מחרב פרעה".

1633. יזרעל, בן הושע – "כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל".

1634. לא רוחמה, בת הושע – "כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם".

1635. לא עמי – "כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם".

1643 – 1636: עושרם של אברהם, יצחק, יעקב ולוט:

1636. "זיהי לו צאן ובקר וחמורים ועבדים ושפחות ואתונות וגמלים", נאמר על: אברהם.

1637. "כבד מאד במקנה בכסף ובזהב", נאמר על: אברהם.

1638. "ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמורים", נאמר על: אברהם (נזכר בדברי: אליעזר אל לבן).

1639. "צאן ובקר ואהלים", היו לו: לוט.

1640. "זיהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבודה רבה", נאמר על: יצחק.

1641. "ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמורים", נאמר על: יעקב.

1642. "זיהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה", הם דברי: יעקב.

1662 – 1643: כמה שנים חי/ה פלוני/ת?:

1643. אדם – 930 שנה.

1644. שת - 912 שנה.
1645. אנוש - 905 שנה.
1646. קינן - 910 שנה.
1647. מהלהל - 895 שנה.
1648. ירד - 962 שנה.
1649. חנוך בן ירד - 365 שנה.
1650. מתושלח - 969 שנה.
1651. למך - 777 שנה.
1652. נח - 950 שנה.
1653. תרח - 205 שנה.
1654. שרה - 127 שנה.
1655. אברהם - 175 שנה.
1656. ישמעל - 137 שנה.
1657. יצחק - 180 שנה.
1658. יעקב - 147 שנה.
1659. יוסף - 110 שנה.
1660. עמרם - 137 שנה.
1661. משה - 120 שנה.
1662. יהושע - 110 שנה.

1694 - 1663: ברכות שברכו/שנתברכו בהם האבות (אברהם, יצחק ויעקב):

הערה: נחלק מן הברכות נכתבו כבר בקובץ זה במקומות שונים.

1678 - 1663: ברכות שברך ה' את אברהם:

1663. מי אמר למי - "ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה"? ה' אל אברהם.

1664. מי אמר למי - "ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה": ה' אל אברהם (עיין שאלה 1688, 1685).
1665. מי אמר למי - "לזרעך אתן את הארץ הזאת": ה' אל אברהם.
1666. מי אמר למי - "לזרעך נתתי את הארץ הזאת": ה' אל אברהם.
1667. מי אמר למי - "שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם ... כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם": ה' אל אברהם.
1668. מי אמר למי - "ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר עם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה": ה' אל אברהם.
1669. מי אמר למי - "קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה": ה' אל אברהם.
1670. מי אמר למי - "כה יהיה זרעך": ה' אל אברהם.
1671. מי אמר למי - "ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגורידך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לא-לוהים": ה' אל אברהם.
1672. מי אמר למי - "אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים": ה' אל אברהם.
1673. מי אמר למי - "וברכתי אותה וגם נתתי לך ממנה בן": ה' אל אברהם, על שרה.
1674. מי אמר למי - "וברכתי והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו": ה' אל אברהם, על שרה.
1675. "היו יהיה לגוי גדול ועצום ונתברכו בו כל גויי הארץ", נאמר על: אברהם (עיין שאלות 1680, 1677).
1676. מי אמר למי - "כי ברך אברכך ... ויירש זרעך את שער אויביו": ה' אל אברהם.
1677. מי אמר למי - "והתברכו בזרעך כל גויי הארץ": ה' אל אברהם (עיין שאלות 1680, 1675).
1678. מי אמר למי - "ונתתיו לגוי גדול": ה' אל אברהם, על ישמעל (מי אמר למי - "כי לגוי גדול אשימנו": ה' אל הגר על ישמעל).

1681 - 1679: ברכות שברך ה' את יצחק:

1679. מי אמר למי - "גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל"?: ה' אל יצחק.

1680. מי אמר למי - "... ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ"?: ה' אל יצחק (עיין שאלות 1675, 1677).

1681. מי אמר למי - "אל תירא כי איתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך"?: ה' אל יצחק, בבאר שבע.

1686 - 1682: ברכות יצחק ליעקב ועשו:

1682. מי אמר למי - "ויתן לך הא-לוהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש"?: יצחק אל יעקב.

1683. מי אמר למי - "משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל"?: יצחק אל עשו.

1684. מי אמר למי - "ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עולו מעל צואריך"?: יצחק אל עשו.

1685. מי אמר למי - "יעבדוך עמים וישתחוו לך לאומים הוה גביר לאחידך ... אררך ארור ומברכך ברוך"?: יצחק אל יעקב (עיין שאלה 1664).

1686. מי אמר למי - "ואל שדי יברך אותך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים"?: יצחק אל יעקב (עיין שאלות 1693, 1690).

1693 - 1687: ברכות שברך ה' את יעקב:

1687. מי אמר למי - "הארץ ... לך אתננה ולזרעך"?: ה' אל יעקב.

1688. מי אמר למי - "... ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך"?: ה' אל יעקב (עיין שאלה 1664).

1689. מי אמר למי - "ואתה אמרת היטב היטיב עמך ..."?: יעקב, בתפילתו אל ה' לפני המפגש עם עשו אחיו (בראשית ל"ב, י"ב).

1690. מי אמר למי – "אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה מומך ...": ה' אל יעקב (עיין שאלות 1693, 1686).

1691. מי אמר למי – "ולזרעך אחריך אתן את הארץ": ה' אל יעקב.

1692. מי אמר למי – "כי לגוי גדול אשימך שם": ה' אל יעקב.

1693. מי אמר למי – "הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחוזת עולם": יעקב אל יוסף, שכך אמר לו ה' (עיין שאלות 1690, 1686).

1694: ברכת יעקב לאפרים ומנשה:

1694. "וידגו לרב בקרב הארץ", נזכר בברכת יעקב ל: אפרים ומנשה.

1695. מי אמר למי – "ויאמר אל ... אנכי מת ...": יוסף אל אחיו (עיין שאלה 1699).

1696. מי אמר למי – "ויאמרו הננו לך לעבדים": אחי יוסף אל יוסף.

1697. "וירא ... את כל אשר עשה והנה טוב מאד ...", נאמר על: א-לוהים.

1698. מי אמר למי – "אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבותי ...": יעקב אל בניו.

1699. מי אמר למי – "הנה אנכי מת בקברי ... שמה תקברני ...": יוסף אל פרעה, שכך אמר לו יעקב אביו (עיין שאלה 1695).

1700. "ויאמרו ... והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו", הם דברי: אחי יוסף.

1701. "ויקנאו בו ...", נאמר על: יוסף (מי קנא בו?: אחיו).

1702. הביטוי – "ויקנאו אתו ..." נזכר פעמיים, היכן?:

א. נאמר על: יצחק (מי קנא אתו?: פלשתים).

ב. נאמר על: יהודה, בימי רחבעם מלך יהודה (מלכים א י"ד, כ"ב).

1715 - 1703: דגן(י/ד), ת(י)ר(ו)ש(י/ד) (ויצהר):

1703. "... ור'ב דגן ותירש", נזכר בברכת: יצחק ל: יעקב.
1704. מי אמר למי - "... ודגן ותירש סמכתיו ...?": יצחק אל עשו, על יעקב.
1705. בדברי מי נזכר הביטוי - "... ארץ דגן ותירוש ...?": בדברי רבשקה מן לביש (שליח סנחריב מלך אשור), אל היהודים אשר על החומה, שכך אמר סנחריב מלך אשור.
1706. היכן נזכר הביטוי - "... אל ארץ דגן ותירוש ...?": שירת האזינו.
1707. השלם: "נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל _____ ואם ישתו _____ תירושך ...": לאיביך, בני, נכר [הם דברי: ישעיה (ס"ב, ח')].
1708. השלם: "לכן אשוב ולקחתי דגני _____ ותירושי _____ ...": בעתו, במועדו [הם דברי: הושע (ב', י"א)].
1709. השלם: "כי מה טובו ומה יפיו דגן _____ ותירוש _____": בחורים, ינובב, בתלות [הם דברי: זכריה (ט', י"ז)].
1710. "... הדגן והתירוש והיצהר ...", הם דברי: הושע (ב', י').
1711. "... והדגן התירוש והיצהר ...", הם דברי: נחמיה, אל החרים והסגנים.
1712. "... על דגן ועל תירוש ועל יצהר ...", הם דברי: ירמיה (ל"א, י"א).
1713. "... את הדגן ואת התירוש ואת היצהר ...", הם דברי: הושע (ב', כ"ד).
1714. השלם: "וכל _____ הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר _____": יהודה, לאוצרות (נחמיה י"ג, י"ב).
1715. "... ושם לפנים היו נתנים את ... ומעשר הדגן התירוש והיצהר ...", נאמר על: הלשכה שעשה אלישיב הכהן לטוביה העמוני, בימי נחמיה.

1732 - 1716: "... (עד) פתח (ה)בית/(שער) העיר/השער/שער ...

שמרון/יהושע שר העיר ... וכד':

1716: "פתח הבית":

1716. הביטוי - "פתח הבית" נזכר ארבעה פעמים, היכן:

- א. פלגשו של האיש הלוי נפלה "פתח הבית" של האיש הזקן מגבעת בנימין.
ב. נעמן עמד "פתח הבית" של אלישע הנביא.
ג. "ואת האנשים אשר פתח הבית ..." , נאמר על: אנשי סדום, אשר הוכו בסנוורים ע"י המלאכים שבאו אל לוט.
ד. אחי יוסף דברו עם האיש אשר על בית יוסף "פתח הבית", על דבר הכסף שהושב להם.

1717 - 1723: "פתח השער":

1717. "... נצב פתח השער ..." , נאמר על: הכהן (הנער הלוי) בבית מיכה.
1718. "... נצבים פתח השער ..." , נאמר על: 600 איש חגורים כלי מלחמתם מבני דן.
1719. "... ויפלו חללים רבים עד פתח השער" , נאמר על: געל בן עבד (ואחיו) ואנשי שכם, לפני אבימלך.
1720. "... כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער" , הם דברי: המלאך ששלח יואב לדוד אל דוד.
1721. "... היו ... פתח השער ..." , נאמר על: ארבעת המצורעים (מלכים ב ז', ג').
1722. מי אמר למי - "... שימו אתם שני צבורים פתח השער עד הבקר"?: יהוא אל המלאך, על ראשיהם של בני אחאב.
1723. "ויצאו ... ויערכו מלחמה פתח השער ..." , נאמר על: בני עמון, שיצאו למלחמה עם יואב.

1724: "פתח העיר":

1724. "... ויבא אל פתח העיר ..." , נאמר על: אליהו, שבא לצרפת.

1725 - 1727: "פתח שער העיר":

1725. "... וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אתה אל פתח שער העיר ..." , נאמר על: מלך העי.

1726. "ויעמוד פתח שער העיר ...", נאמר על: געל בן עבד.
1727. "ויעמדו פתח שער העיר ...", נאמר על: אבימלך ואנשיו.

1728 - 1729: "פתח שער ...":

1728. מה קרה - "פתח שער ... שמרון ..."? אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבו איש על כסאו מלְבָשִׁים בגדים בגרן ... וכל הנביאים מתנבאים לפניהם".

1729. מה קרה - "פתח שער ... יהושע שר העיר ..."? יאשיהו מלך יהודה, נתן את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר.

1730 - 1732: "פתח בית האיש/המלך/אלישיב הכהן הגדול":

1730. מה קרה - "פתח בית האיש"? נפלה פלגשו של האיש הלוי (האיש = הזקן מגבעת בנימין).

1731. שני דברים קרו - "פתח בית המלך", מהם?:

א. אוריה, שכב "פתח בית המלך" (המלך = דוד).

ב. המלך רחבעם, הפקיד את מגני הנחושת על יד שרי הרצים השמורים "פתח בית המלך".

1732. הביטוי - "פתח בית אלישיב הכהן הגדול", נזכר בספר: נחמיה (ג', כ' - עיין שם).

1733. "אלך", הם דברי: רבקה.

1734. מי אמר למי - "אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ..."? עשו אל יעקב.

1735. "זימלאו ימיה ללדת ...", נאמר על: רבקה.

1736 - 1784: "(...) (ו)לא שמע(ו)תם) (...):

1736 - 1748: "(...) (ו)לא שמע ...":

1736. "לא שמע ...", נאמר על: יהונתן (מה לא שמע?: "בהשביע אביו את העם").

1737. “ולא שמע ...”, נאמר על: אמציהו, מלך יהודה (אל מה לא שמע?: אל דברי יהואש מלך ישראל).

1738. “... ולא שמע אליו ...”, נאמר על: יראיה בן שלמיה (אל מי לא שמע?: אל ירמיה).

1739. “... ולא שמע אליה ...”, נאמר על: יוסף (אל מי לא שמע?: אל אשת פוטיפר – “לשכב אצלה להיות עמה”)

1740. “... ולא שמע בקולנו ...”, הם דברי: עבדי דוד, על דוד.

1741. “... ולא שמע אליהם”, נאמר על: יהויקים מלך יהודה, שלא שמע אל אלנתן, דליהו וגמריהו (מה לא שמע?: “לבלתי שרף את המגילה” שכתב ברוך בן נריה מפי ירמיה).

1742. “... ולא שמע אלהם כאשר דבר ה”, נאמר על: פרעה, שלא שמע אל משה ואהרן. **מותי?:**

א. במופת התנין.

ב. במכת הדם.

ג. במכת הצפרדע.

ד. במכת הכנפים.

1743. “... ולא שמע אלהם כאשר דבר ה' אל משה”, נאמר על: פרעה, שלא שמע אל משה ואהרן (נזכר במכת ה: שחין).

1744. “ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי ה' ...”, נאמר על: צדקיהו, שלא שמע אל דברי ה' אשר דבר ביד ירמיה הנביא.

1745. “ולא שמע ... אל דברי ... אשר שלח אליו”, נאמר על: מלך בני עמון, שלא שמע “אל דברי יפתח אשר שלח אליו”.

1746. “ולא שמע ... כי היתה סבה מעם ה' ...”, נאמר על: המלך רחבעם, שלא שמע אל העם.

1747. “וישלח ... מלאכים אל ... ולא שמע ...”, נאמר על: מלך אדום (נזכר בדברי: יפתח אל מלך בני עמון).

1748. "וירא ... כי לא שמע ...", נאמר על: המלך רחבעם ("וירא" = ישראל).

1749 - 1784: "(...) (ולא שמעו/תם (...))":

1749. "ולא שמעו ...", נזכר בימי המלך: מנשה, מלך יהודה.

1750. "ולא שמעו", הם דברי: ירמיה (י"ג, י"א).

1751. "ולא שמעתם ...", הם דברי: ראובן אל אחיו.

1752. "לכן כה אמר ה' אתם לא שמעתם אלי ...", הם דברי: ירמיה (ל"ד, י"ז).

1753. "... ואנכי דברתי אליכם ... ולא שמעתם אלי", הם דברי: ירמיה (ל"ה, י"ד).

1754. "... ולא הטיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי", הם דברי: ירמיה (ל"ה, ט"ו).

1755. "ולא שמעתם בקולי", הם דברי: איש נביא (בימי גדעון), אל העם.

1756. "ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם", הם דברי: מלאך ה', בבוכים.

1757. "... ולא שמעתם בקולו ...", הם דברי: נבוזראדן, אל ירמיה (מ', ג').

1758. "... ולא שמעו בקולי", הם דברי: ה', אל משה (לאחר חטא המרגלים).

1759. "... ולא שמעו לקולי", הם דברי: ה', בימי השופטים (שופטים ב', כ').

1760. "... ולא שמעו בקולך ...", הם דברי: ירמיה (ל"ב, כ"ג).

1761. "... ולא שמעתם בקול ה' א-לוהיכם ...", הם דברי: ירמיה (מ"ב, כ"א).

1762. "... ולא שמעתם נאם ה'", הם דברי: ירמיה (כ"ט, י"ט) (עיין שאלה

1781, 1765).

1763. "... דברתי ולא שמעתם ...", הם דברי: ישעיה (ס"ה, י"ב).

1764. "... ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו", הם דברי: ישעיה (מ"ב, כ"ד).

1765. "... ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם ה'", הם דברי: זכריה (א', ד') (עיין

שאלה 1781, 1762).

1766. "... ולא שמעו ולא עשו", נאמר על: בני ישראל שלא שמעו אל ה', ולכן

גלו ע"י שלמנאסר מלך אשור (מלכים ב' י"ח, י"ב).

1767. ולא שמעו ולא הטו את אזנם ...", הם דברי: ירמיה (י"ז, כ"ג).
1768. "... ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם", הם דברי: ירמיה (ל"ד, י"ד).
1769. "ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו בה' א-לוהיהם", נאמר על: בני ישראל, בימי הושע מלך ישראל (מלכים ב י"ז, י"ד).
1770. "ולא שמעו אל משה ...", נאמר על: האנשים שהותירו מן המן עד הבקר.
1771. השלם: "וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה _____
- _____": מקצר, רוח, ומעבודה, קשה.
1772. מי אמר למי - "... הן בני ישראל לא שמעו אלי ...": משה אל ה'.
1773. "וגם אל ... לא שמעו ...", נאמר על: בני ישראל, שלא שמעו אל שופטיהם (שופטים ב', י"ז).
1774. "ולא שמעו כי אם ... הם עושים", נאמר על: בני ישראל בימי הושע בן אלה מלך ישראל (מלכים ב י"ז, מ').
1775. "... אשר לא שמעו בקול ה' ...", נאמר על: "כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצריים ... אשר נשבע ה' להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש" (יהושע ה', ו').
1776. "על אשר לא שמעו בקול ה' א-לוהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד ה' ...", נאמר על: בני ישראל שלא שמעו אל ה', ולכן גלו ע"י שלמנאסר מלך אשור (מלכים ב י"ח, י"ב).
1777. מי אמר למי - "... על אשר לא שמעו אבותינו ...": יאשיהו מלך יהודה אל חלקיהו, אחיקם, עכבור, שפן ואלעשה.
1778. "... יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ...", הם דברי: ישעיה (ס"ו, ד') (עיין שאלה 1783).
1779. "... אשר לא שמעו את שמעי ...", נאמר על: "תרשיש, פול, לוד, משכי קשת, תבל ויון האיים הרחוקים" (ישעיה ס"ו, י"ט).

1780. "... כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו ...", הם דברי: ישעיה (נ"ב, ט"ו).

1781. "תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם ה' ...", הם דברי: ירמיה (כ"ט, י"ט) (עיין שאלות 1765, 1762).

1782. "... והעם הזה לא שמעו אלי", הם דברי: ירמיה (ל"ה, ט"ז).

1783. "... יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו", הם דברי: ירמיה (ל"ה, י"ז) (עיין שאלה 1778).

1784. "והבאתי עליהם ... את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו", הם דברי: ירמיה (ל"ו, ל"א).

1807 - 1785: מהו המקור ל - "אבן/אבני ...":

1785. "אבן יצוק" - איוב (כ"ח, ב').

1786. "אבן צדק" - דברים (כ"ה, י"א).

1787. "אבן שלמה" - דברים (כ"ה, י"א).

1788. "אבן אופל וצלמות" - איוב (כ"ח, ג').

1789. "אבן בדיל" - זכריה (ד', י').

1790. "אבן חן" - משלי (י"ז, ח').

1791. "אבן ישראל" - נזכר בברכת יעקב אל יוסף (בראשית מ"ט, כ"ד).

1792. "אבן המלך" - בה שקל אבשלום את שערות ראשו (שמואל ב' י"ז, כ"ו).

1793. "אבן נגף" - ישעיה (ח', י"ד).

1794. "אבן פנתה" - איוב (ל"ח, ו').

1795. "אבן קיר" - חירם שלח לדוד "חרשי אבן קיר" (שמואל ב' ה', י"א).

1796. "אבן הראשה" - זכריה (ד', ז').

1797. "אבן השהם" - היתה בחוילה (בראשית ב', י"ב).

1798. "אבני אלגביש" - יחזקאל (ל"ח, י"ב).

1799. "אבני חפץ" - ישעיה (נ"ד, י"ב).

1800. "אבני אקדח" – ישעיה (נ"ד, י"ב).
1801. "אבני הברד" – נפלו על מלכי האמורי (יהושע י', י"א).
1802. "אבני גזית" – צוה המלך שלמה להסיעם (מלכים א ה', ל"א).
1803. "אבני מחצב" – יהואש ויאשיהו מלכי יהודה הביאום כדי לחזק את בית המקדש [מלכים ב (י"ב, י"ג), (כ"ב, ו')].
1804. "אבני נזר" – זכריה (ט', ט"ז).
1805. "אבני צדק" – ויקרא (י"ט, ל"ו).
1806. "אבני קלע" – זכריה (ט', ט"ו).
1807. "אבני קלע" – איוב (מ"א, כ').

1816 – 1808: "מה לך/לכם/לנו/לי ולך/לי ולכם":

1810 – 1808: "מה לך":

1808. מי אמר למי – "מה לך כי נזעקת"? בני דן אל מיכה.
1809. מי אמר למי – "מה לך פה ..."? ה' אל אליהו.
1810. מי אמר למי – "ויאמר ... מה לך ולשלום ..."? יהוא אל רכב הסוס הראשון ואל רכב הסוס השני ששלח יהורם.

1812 – 1811: "מה לך":

1811. חמישה אמרו – "מה לך", מי הם? ולמי אמרו?
 א. מלאך ה' אל הגר.
 ב. כלב אל עכסה.
 ג. יהורם אל האשה שצעקה אליו, בעת שהיה על החומה.
 ד. דוד אל בת שבע.
 ה. דוד אל האשה התקועית.
1812. מי אמר למי – "ומה זאת תאמרו לי מה לך"? מיכה אל בני דן.

18 13: "מה לכם":

18 13. מי אמר למי - "מה לכם"? יהושע אל העם.

18 14: "מה לנו":

18 14. "מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי", הם דברי: העם אל המלך רחבעם.

18 15: "מה לי ולך":

18 15. שלושה אמרו - "מה לי ולך", מי הם? ולמי אמרו זאת?:

א. יפתח אל מלך בני עמון.

ב. האשה מצרפת אל אליהו.

ג. אלישע אל יהורם מלך ישראל.

18 16: "מה לי ולכם":

18 16. מי אמר למי - "מה לי ולכם" ...? דוד אל בני צרויה (2 x).

18 17. מי אמר למי - " ... לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם"? יעקב אל

יוסף, על אפרים ומנשה.

18 18. מי אמר למי - " ... אנכי מת ..."? יוסף אל אחיו.

18 19. מי אמר למי - " ... הנה אנכי מת ..."? יוסף אל פרעה, שכך אמר לו יעקב

אביו.

18 20. מי אמר למי - " ... אני נאסף אל עמי קברו אותי אל אבותי ..."? יעקב אל

בניו.

18 21. מי אמר למי - " ... בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ..."? יוסף אל פרעה, שכך אמר לו יעקב אביו.

1921 - 1822: "... את הדברים (האלה)/כל הדברים (האלה)/דברי(הם)"/>

הדבר הזה (...):

1822. "... וישם ... את הדברים בפיה": יואב, ששם את הדברים בפיה של האשה התקועית.

1823. זישם ... את הדברים האלה בלבנו "... , נאמר על: דוד, כששמע את דבריהם של עבדי אכיש מלך גת.

1824. "... וישם לפניהם את כל הדברים האלה "... , נאמר על: משה, ששם את כל הדברים אשר צוהו ה' לפני זקני העם (מותי?: לפני מתן תורה בהר סיני).

1825. מי אמר למי - "ודברת אליו ושמות את הדברים בפיו ...": ה' אל משה, על אהרן.

1826. מי אמר למי - "... והוא שם בפי ... את כל הדברים האלה": האשה התקועית אל דוד, על יואב.

1827. מי אמר למי - "... וכתבתי ... את הדברים אשר היו ...": ה' אל משה (מדובר פה על הלחת השניים).

1828. מי אמר למי - זכתבת עליה את כל הדברים ...": ה' אל ירמיה, על מגילת הספר הראשונה ששלח אל יהויקים מלך יהודה.

1829. מי אמר למי - זכתב עליה את כל הדברים ...": ה' אל ירמיה, על מגילת הספר השניה.

1830. מי אמר למי - "... כתב לך את כל הדברים ... אל ספר": ה' אל ירמיה.

1831. מי אמר למי - "... כתב לך את הדברים האלה ...": ה' אל משה.

1832. "ויהי ככלות ... לכתב את דברי ...", נאמר על: משה, שכתב את דברי התורה על ספר.

1833. "ובאת אתה וקראת ... אשר כתבת מפי את דברי ...": ירמיה אל ברוך בן נריה.

1834. זיכתב ... את הדברים האלה "... , נאמר על: יהושע, שכתב בספר תורת א-לוהים (בשכם).

1835. זישמע ... את הדברים ...", נאמר על: שפטיה בן מתן, גדליהו בן פשחור, יהוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה, ששמעו את הדברים אשר אמר ירמיה אל העם.

1836. זישמעו ... את הדברים ...", נאמר על: פנחס הכהן, נשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו, אשר שמעו את הדברים שאמרו בני ראובן, בני גד ובני חצי שבט מנשה.

1837. זכשמעי את הדבר הזה ...", הם דברי: עזרא.

1838. זיהי כשמעי את הדברים האלה ...", הם דברי: נחמיה.

1839. זיהי כשמע את הדבר הזה ...", נאמר על: בן הדד מלך ארם.

1840. זיהי כשמע ... את הדברים האלה ...", נאמר על: אחאב, ששמע את דבריו של אליהו.

1841. הביטוי - שמעו את הדבר הזה ... " נזכר פעמיים, היכן?:

א. עמוס (ג', א') - "אשר דבר ה' עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצריים".

ב. עמוס (ה', א') - "אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל".

1842. זישמע ... את הדבר הזה ...", נאמר על: פרעה (מה שמע?: שמושה הרג את האיש המצרי אשר הכה אדם מבני ישראל).

1843. "... כשמעו את הדברים האלה ...", נאמר על: שאול, ששמע את דברי נחש העמוני מפי אנשי יבש גלעד.

1844. "... השמעים ... את הדברים האלה ...", הם דברי: זכריה (ח', ט').

1845. "... השמעים את כל הדברים האלה", נאמר על: יהויקים מלך יהודה ועבדיו.

1846. "והמלך ... שמע את כל הדברים האלה ...", נאמר על: דוד (מה שמע?: את מעשהו של אמנון בתמר).

1847. "... וכשמעו את דברי ...", נאמר על: לבן, ששמע את דברי רבקה אחותו.

1848. "... כשמעם את דברי ..." , נאמר על: כל העם, כשמעם את דברי ספר התורה [נזכר בימי: עזרא (נזכר בספר נחמיה)].

1849. כשמע ... את דברי ... , נאמר על: עשו, כשמעו את דברי יצחק אביו.

1850. הביטוי - זיהי כשמע ... את דברי ... " נאמר על שני אנשים, מי הם? ואת דברי מי שמעו?:

א. פוטיפר, ששמע את דברי אשתו.

ב. חירם, ששמע את שלמה.

1851. הביטוי - זיהי כשמע המלך את דברי ... " נאמר על שני מלכים, מי הם? ואת דברי מי שמעו?:

א. יהורם מלך ישראל, ששמע את דברי האשה שצעקה אליו בעת שהיה על החומה.

ב. יאשיהו מלך יהודה, ששמע את דברי ספר התורה.

1852. "... כי אם לשמע את דברי ..." , הם דברי: עמוס (ח', י"א).

1853. זישמע את דברי ... , נאמר על: יעקב, ששמע את דבריהם של בני לבן.

1854. זישמע ... את דברי ... , נאמר על: זבול, ששמע את דברי געל בן עבד על אבימלך.

1855. הביטוי - "... ושמע את דברי ..." נזכר פעמיים, היכן?:

א. הם דברי: אביגיל אל דוד (... = "אמתך").

ב. הם דברי: חזקיהו מלך יהודה אל ה', בתפילתו (... = "סנחריב ...").

1856. מי אמר למי - "ועתה ישמע ... את דברי ..."? : דוד אל שאול, בגבעת החכילה.

1857. מי אמר למי - "ויאמר ... למה תשמע את דברי ..."? : דוד אל שאול, בעין-גדי.

1858. מי אמר למי - "ויאמר ... גשו הנה ושמעו את דברי ..."? : יהושע אל העם, לפני חציית הירדן.

1859. זיהי כאשר שמע ... את דבריהם ..., נאמר על: אליעזר עבד אברהם, ששמע את דבריהם של לבן ובתואל.

1860. זיהי כשמעם את כל הדברים ..., נאמר על: השרים - אלישמע הסופר, דליהו בן שמעיהו, אלנתן בן עכבור, גמריהו בן שפן, צדקיהו בן חנניהו (מה היתה תגובתם?: "פחדו איש אל רעהו").

1861. "... ויספר לו את כל ... את הדברים אשר ...", נאמר על: בנו של הנביא מבית האל, שספר לאביו את כל המעשה אשר עשה איש הא-לוהים מיהודה ואת הדברים אשר דבר אל המלך ירבעם.

1862. זיספר ... את כל הדברים אשר עשה, נאמר על: אליעזר עבד אברהם, שספר ליצחק "את כל הדברים אשר עשה".

1863. "... ויספר ... את כל הדברים האלה", נאמר על: יעקב, שספר ללבן ... (בראשית כ"ט, י"ג).

1864. "... ויספרו לו את דברי ...", נאמר על: שאול, שספרו לו את דברי אנשי יבש גלעד.

1865. מי אמר למי - "כי ... יגיד ... את הדברים אשר ..."? אחד מעבדי בן הדד מלך ארם אל מלכו על אלישע הנביא שמגלה למלך ישראל את אשר ידבר (מלך ארם) בחדר משכבו.

1866. זיגד לו ... את כל הדברים ..., נאמר על: שמואל, שאמר לעלי את כל אשר אמר לו ה'.

1867. זיגד להם ... את כל הדברים ..., נאמר על: מיכיהו, שאמר לשרים - אלישמע הסופר, דליהו בן שמעיהו, אלנתן בן עכבור, גמריהו בן שפן, צדקיהו בן חנניהו ואל כל השרים.

1868. "... ויגידו ... את כל הדברים", נאמר על: השרים - אלישמע הסופר, דליהו בן שמעיהו, אלנתן בן עכבור, גמריהו בן שפן, צדקיהו בן חנניהו, שאמרו באזני המלך יהויקים את כל דברי הספר אשר כתב ברוך בן נריה מפיו של ירמיהו.

1869. זיגידו ... את הדברים האלה ...", נאמר על: עבדי שאול, שאמרו לדוד את דברי שאול.

1870. "... ותגד לו ... את הדברים האלה ...", נאמר על: אביגיל, שאמרה לנבל וכו'.

1871. "... ויגד לו ... את כל הדברים האלה ...", נאמר על: יהונתן, שאמר לדוד את כל הדברים אשר דבר עם שאול אביו.

1872. מי אמר למי - "... הגיד נגיד ... את כל הדברים האלה": השרים - אלישמע הסופר, דליהו בן שמעיהו, אלנתן בן עכבור, גמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו אל ברוך בן נריה, שיגידו למלך יהויקים.

1873. מי אמר למי - "... הגד נא לנו ... את כל הדברים האלה ...": השרים - אלישמע הסופר, דליהו בן שמעיהו, אלנתן בן עכבור, גמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו אל ברוך בן נריה, שיאמרו להם איך כתב את כל הדברים מפיו של ירמיה.

1874. זיוגד ... את דברי ...", מה הוגד? ולמי הוגד?: את דברי עשו, לרבקה.

1875. מי אמר למי - "... ונגד לו את דברי אדני": יהודה אל יוסף, שאמרו ליעקב את דבריו.

1876. "... ויגד ... את דברי העם ...", נאמר על: משה, שאמר את דברי העם אל ה' (שמות י"ט, ט').

1877. מי אמר למי - "זהיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ...": ה' אל ירמיה, באסרו עליו ללכת למקומות אבל ולמקומות שמחה (ט"ז, ו').

1878. זידבר ... את כל הדברים ...", נאמר על: אהרן, שדבר אל העם את כל הדברים אשר דבר ה' אל משה (שמות ד', ל').

1879. מי אמר למי - "... וידבר אליכם את הדברים האלה": אחזיהו בן אחאב מלך ישראל אל עבדיו, על אליהו הנביא.

1880. "... וידבר אלהם את הדברים האלה", נאמר על: האיש אשר על בית יוסף, שדבר אל אחי יוסף.

1881. " ויזכר את הדברים האלה אל כל ישראל", נאמר על: משה, כשהיה בן 120 שנה (דברים ל"א, א').

1882. ויזכר ... את הדברים האלה אל כל בני ישראל", נאמר על: משה, בפרשת המרגלים.

1883. זיהי כזכר ... את הדברים האלה אל כל בני ישראל ...", נאמר על: מלאך ה', בבוכים.

1884. " ויזכר את כל הדברים האלה ...", נאמר על: אבימלך, שדבר אל עבדיו, על דבר שרה אשת אברהם.

1885. ויזכר ... את כל הדברים האלה בירושלים", נאמר על: ירמיה, שדבר אל צדקיהו מלך יהודה בירושלים.

1886. ויזכר ... את כל הדברים האלה ...", נאמר על: א-לוהים, שדבר את עשרת הדברות.

1887. ויזכרו ... את הדברים האלה ...", נאמר על: עבדי שאול, שדברו באזני דוד את דברי שאול.

1888. ויזכרו ... את כל הדברים האלה ...", נאמר על: אחי אמו של אבימלך, שדברו באזני בעלי שכם על דברי אבימלך.

1889. " ואזכרה באזניהם את הדברים האלה ...", הם דברי: משה (שירת האזינו).

1890. השלם: זיהי אחר דבר ה' את הדברים האלה אל ____ ויאמר ה' אל ____

איוב, אליפז, התימוני (מ"ב, ז').

1891. הביטוי - ויזכר ... את דברי ... נאמר על שני אנשים, מי הם?:

א. משה, שדבר את דברי השירה באזני כל קהל ישראל.

ב. דוד, שדבר את דברי השירה ביום הציל ה' אותו מכף כל אויביו ומכף שאול.

1892. "ויצא ... וידבר ... את דברי ...", נאמר על: משה, שדבר את דברי ה' אל העם, בקברו התאווה (במדבר י"א, כ"ד).
1893. זיכל ... לדבר את כל הדברים האלה ...", נאמר על משה, שדבר "אל כל ישראל" (שירת האזינו).
1894. זיהי ככלות ... לדבר את הדברים האלה ...", נאמר על: דוד, שכלה לדבר עם שאול בצאתם מן המערה בעין-גדי.
1895. זיהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ...", נאמר על: משה, שדבר אל קרח ועדתו.
1896. מי אמר למי - "לדבר את הדברים האלה ..."? רבשקה מן לכיש (שליח סנחריב מלך אשור) אל אליקים אשר על הבית, שבנא הסופר ויואח המזכיר.
1897. מי אמר למי - "ועתה אשר באתי לדבר ... את הדבר הזה ..."? האשה התקועית אל דוד.
1898. "... כי בנפשו דבר ... את הדבר הזה", נאמר על: אדניה (נזכר ב: שבועת שלמה).
1899. "... מאז דבר ... את הדבר הזה אל ...", נאמר על: ה', שדבר אל משה (נזכר בדברי: כלב אל יהושע).
1900. מי אמר למי - "... והבאת אתה את הדברים ..."? יתרו אל משה (... = "אל הא-לוהים").
1901. זישב ... את דברי ...", נאמר על: משה, שהשיב את דברי העם אל ה' (שמות י"ט, ח').
1902. מי אמר למי - "... מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ..."? ברוך בן נריה אל השרים - אלישמע הסופר, דליהו בן שמעיהו, אלנתן בן עכבור, גמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו.
1903. זיקרא ... את דברי ...", נאמר על: ברוך בן נריה, שקרא בספר את דברי ירמיה.

1904. " ויקרא את הדברים האלה ...", נאמר על: איש הא-לוהים מיהודה (מלכים כ"ג, י"ז).

1905. " אשר קרא את הדברים האלה", נאמר על: איש הא-לוהים מיהודה (מלכים ב כ"ג, ט"ז).

1906. מי אמר למי - " יען אשר שאלת את הדבר הזה ...": ה' אל שלמה.

1907. " כי שאל ... את הדבר הזה", נאמר על: שלמה.

1908. מי אמר למי - " אל ידע בעיניך את הדבר הזה ...": דוד אל המלאך, ששלח אליו יואב.

1909. מי אמר למי - " ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה": אליהו אל ה'; בהר הכרמל.

1910. מי אמר למי - " מה ראית כי עשית את הדבר הזה": אבימלך אל אברהם.

1911. מי אמר למי - " לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה ...": אבימלך אל אברהם.

1912. מי אמר למי - " כי יען אשר עשית את הדבר הזה ...": מלאך ה' אל אברהם, בעקידת יצחק.

1913. מי אמר למי - " אם תעשון את הדבר הזה ...": משה אל בני ראובן ובני גד.

1914. מי אמר למי - " הנה נא עשיתי את הדבר הזה ...": דוד אל יואב.

1915. מי אמר למי - " עקב אשר עשה את הדבר הזה ...": דוד אל נתן, כתגובה על משל "כבשת הרש".

1916. מי אמר למי - " לבעֹבֵר ... עשה עבדך את הדבר הזה ...": האשה התקועית אל דוד.

1917. מי אמר למי - " ואני אעשה את הדבר הזה ...": נתן (בדבר ה') אל דוד.

1918. " ויעבדו הגללים אשר אמר ה' להם לא תעשו את הדבר הזה", נאמר על: בני, בימי הושע מלך ישראל (מלכים ב י"ז, י"ב).

1919. מי אמר למי - "... גם את הדבר הזה אשר ...": ה' אל משה, שגם את הדבר אשר דבר יעשה (מהו הדבר אשר דבר משה?: "ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן העיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר ע פני האדמה").

1920. "... עוד יאמרו את הדבר הזה ...", הם דברי: ירמיה (ל"א, כ"ב).

1921. הביטוי - זאמרת אליהם את הדבר הזה ... " נזכר פעמיים, היכן?:

א. הם דברי: ירמיה - "כה אמר ה' א-לוהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין" (י"ג, י"ב).

ב. הם דברי: ירמיה - "תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ... כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד" (י"ד, י"ז).

טבלאות עזר, לקטעים מקבילים:

טבלה מספר 1:

יצחק, רבקה ואבימלך (בר' כ"ו)	אברהם, שרה ואבימלך (בר' כ')	אברם, שרי ופרעה (בר' י"ב)
"וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר <u>אחותי היא</u> כי ירא לאמור אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא"	"ויאמר אברהם אל שרה אשתו <u>אחותי היא</u> "	"ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את והיה כי יראו אותך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אותי ואותך יחיו <u>אמרי נא אחותי את</u> למען ייטב לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך"
	"וישלח אבימלך ... ויקח את שרה"	"ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים

		<p>את האשה כי יפה היא מאד ויראו אותה שרי פרעה ויהללו אותה אל פרעה ותוקח האשה <u>בית פרעה</u>"</p>
<p>"ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך ... בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו"</p>		
	<p>"ויבוא א-לוהים אל אבימלך בחלום הלילה וימר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והיא בעולת בעל" "ואבימלך לא קרב אליה ויאמר ה' הגוי גם צדיק תהרוג הלוא הוא אמר לי אחותי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתום לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת" "ויאמר אליו הא-לוהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתום לבבך עשית זאת ואחשודך גם אנכי אותך מחטוא לי על כן לא נתתיך לנגוע אליה ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך" (בסוף הפרשה כתוב:) "כי עצור עצר ה' בעד כל רחם לבית אבימלך"</p>	<p>"וינגע ה' את פרעה נגעים גדולים ואת ביתו על דבר שרי אשת <u>אברם</u>"</p>

	<p><u>על דבר שרה אשת</u> <u>אברהם</u></p>	
<p>"ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחותי היא" "ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם"</p>	<p>"ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו <u>מה עשית לנו</u> ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדולה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי" "ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה"</p>	<p>"ויקרא פרעה לאברם ויאמר <u>מה זאת עשית לי</u> למה לא הגדת לי כי אשתך היא למה אמרת אחותי היא ואקח אותה לי לאישה"</p>
<p>"ויאמר אליו יצחק כי אמרתי <u>פן אמות עליה</u>"</p>	<p>"ויאמר אברהם כי אמרתי <u>רק אין יראת א-לוהים במקום הזה</u> והרגוני על דבר אשתי וגם אומנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אָמִי ותהי לי לאשה ויהי כאשר התעו אותי א-לוהים מבית אבי ואומר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל מקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא"</p>	
<p>"ויצו אבימלך את כל העם לאמור הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת"</p>	<p>"ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב"</p>	<p>"... ועתה הנה אשתך קח ולך" "ויצו עליו פרעה אנשים"</p>

		וישלחו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו"
	"ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו..." "ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיד הנה הוא לך כסות עיניים לכל אשר איתך ואת כל ונוכחת"	(זה מופיע קודם - מיד אחרי שפרעה לקח את שרי) "ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמורים ועבדים ושפחות ואתונות וגמלים"

טבלה מספר 2:

המקור	התגובה	ההצעה
אברהם והמלאכים	"כן תעשה כאשר דברת"	"ואקחה פת לחם וסעדו לבכם"
גדעון והמלאך	"אנכי אשב עד שובך"	"והוצאתי את מנחתי והנחתי לפניך"
מנוח והמלאך	"אם תעצרני לא אוכל בלחמד"	"נעשה לפניך גדי עזים"

טבלה מספר 3:

ביקור הלוי ופגשו בגבעת בנימין (שופט' י"ט)	ביקור המלאכים בסדום (בר' י"ט)
"ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן"	"ויאמר (לוט) הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם"

"ויסורו אליו ויבואו אל ביתו"	"ויביאהו לביתו ויבל לחמורים"
"ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו"	"וירחצו רגליהם, ויאכלו וישתו"
"טרם ישכבו ואנשי העיר ... נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה"	המה מיטיבים את ליבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת"
"ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אותם"	"ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמור הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו"
"ויצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו ..."	"ויצא אליהם האיש בעל הבית ..."
"ויאמר אל נא אחי תרעו ..."	"ויאמר אליהם אל אחי אל תרעו נא ..."
"... רק לאנשים האל אל תעשו דבר ..."	"... אל תעשו את הנבלה הזאת ..."
"... כי על כן באו בצל קורתני ..."	"... אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי ..."
"... הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש ..."	"... הנה בתי הבתולה ופילגשהו ..."
"... אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם ..."	"... אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ..."
"ויאמרו: גש הלאה ויאמר האחד בא לגור וישפוט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגש לשבור הדלת"	"ולא אבו האנשים לשמוע לו ויחזק האיש בפלגשו ויוצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה ..."

טבלה מספר 4:

דברי אברהם אל אליעזר עבדו וסיפור אליעזר ורבקה, כפי שסיפר אליעזר ללבן ובתואל	דברי אברהם אל אליעזר עבדו וסיפור אליעזר ורבקה, כפי שקרה במוציאות
"... לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו"	"... אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו"
"אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני"	"כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק"
"... אולי לא תלך האשה אחרי"	"אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ..."
"... ה' אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי"	"ה' א-לוהי השמים ... הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם"
"אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו והיית נקי מאלתי"	"ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבועתי זאת רק את בני לא תשב שמה"
"... ה' א-לוהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה"	"... ה' א-לוהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם"
"הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך": "ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הוכיח ה' לבן אדני"	"הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאוב מים: "והיה הנערה אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם"

	אדְנִי
"והנה רבקה יוצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואומר אליה השקיני נא"	"... והנה רבקה יוצאת אשר יולדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה": "הנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל": "וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאני נא מעט מים מכדך"
"ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ..."	"ותאמר שתה אדְנִי ותמהר ותִרְד כדה על ידה ...": "ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות": ותמהר כדה אל השוקת ותרץ עוד אל הבאר לשאוב ותשאב לכל גמליו": "והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח ה' דרכו אם לא"
	"ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ..."
"... בת מי את ..."	"... בת מי את הגידי נא לי ..."
	"... היש בית אביך מקום לנו ללין"
"... ותאמר ... בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ..."	"ותאמר ... בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור"
	"ותאמר ... גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון"

טבלה מספר 5:

דברי יהודה אל יוסף שכך אמר לו יעקב אביו	דברי יעקב אל יהודה
"וקרהו אסון"	"וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה"
"והורדתם את שיבתי ברעה שאולה"	"והורדתם את שיבתי ביגון שאולה"

טבלה מספר 6:

חלום פרעה - כפי שפרעה מספרו	חלום פרעה - כפי שפרעה חלם
ליוסף	אותו
"עומד על שפת היאור"	"עומד על היאור"
"בריאות בשר ויפות תאר"	"יפות מראה ובריאות בשר"
"דלות ורעות תאר מאד ודקות בשר"	"רעות מראה ודקות בשר"
"והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן"	"והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאור"
"ותאכל הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות"	"ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות"
"והנה שבע שיבולים ... מלאות וטובות"	"והנה שבע שיבולים ... בריאות וטובות"
"והנה שבע שיבולים צנומות דקות שדופות קדים צומחות אחריהם"	"והנה שבע שיבולים דקות ושדופות קדים צומחות אחריהן"
"ותבלען השיבולים הדקות את שבע השיבולים הטובות"	"ותבלענה השיבולים הדקות את שבע השיבולים הבריאות והמלאות"

טבלה מספר 7:

ברכת משה (דברים ל"ג)	ברכת יעקב (בראשית מ"ט)	שם השבט
"יחי ... ואל ימות ויהי קִטְיוֹ מספר"	"... יתר שאת ויתר עז": פחו כמים על תותר... אז חללת יצועי עלה"	ראובן
	"... כלי חמס מכרתיהם": "בסודם אל	שמעון

<p>... תמיד ואוריד לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: "האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו": "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך": "ברך ה' חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתננים קמיו ומשנאיו מן יקומו"</p>	<p>תבוא נפשי בקהלם אל תחת כבדי ...: "ארור אפם כי אז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל"</p>	<p>לוי</p>
<p>... שמע ה' קול ... ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה"</p>	<p>"... אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויבך ישתחוו לך בני אביך": "גור אריה ... מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו": "לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולא יקהת ימים": "אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין לבושו ובדם ענבים סותה": "חכלילי עיניים מיין ולבן שיניים מחלב"</p>	<p>יהודה</p>
<p>... שמח ... בצאתך ... באהלך": "עמים הר</p>	<p>"... לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן"</p>	<p>זבלון</p>

<p>יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול"</p>	<p>"... חמור גרם רבץ בין המשפתיים": "זירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבול ויהי למס עובד"</p>	<p>יששכר</p>
<p>"... גור אריה יזנק מן הבשן"</p>	<p>"... ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי ... נחש עלי דרך שפיפן עלי ארץ הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור": "<u>לישועתך</u> <u>קויתי ה</u>"</p>	<p>דן</p>
<p>"... ברוך מרחיב ... כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד": "זירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון ויִתָּא ראשי עם צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל"</p>	<p>"... גדוד יגודנו והוא יגוד עקב"</p>	<p>גד</p>
<p>"... ברוך מבנים ... יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו"</p>	<p>"... שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך"</p>	<p>אשר</p>
<p>"... שבע רצון ומלא ברכת ה' ים ודרום ירשה"</p>	<p>"... אילה שלוחה הנותן אמרי שפר"</p>	<p>נפתלי</p>
<p>"... מבורכת ה' ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רובצת תחת": "וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים":</p>	<p>"בן פורת ... בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור": "וימררוהו ורבו וישטמהו בעלי חֲצִים": "ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל": " מאל אביך ויעזרך ואת</p>	<p>יוסף</p>

<p> "ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם": "וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה <u>תבואתה</u> לראש ... ולקדקד נזיר אחיו": "בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות ... והם אלפי "..." </p>	<p> שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום רבצת תחת ברכות שמים ורחם": "<u>ברכות אביך גברו על ברכות הורי</u> עד תאות עולם <u>תהיין</u> לראש ... ולקדקד נזיר אחיו" </p>	
<p> "... ידיד ה' ישכן לבטח עליו, חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן" </p>	<p> "... זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל" </p>	<p>בנימין</p>

שו"ת בקיאות ופסוקים מקבילים

בנושא:

מופת התנין

ומכות מצריים

פרקי הלימוד לחידון התנ"ך העולמי לנוער יהודי

תשס"א – תשס"ג:

תורה: בראשית, שמות (פרקים: א' – כ"ה, ל"א – ל"ד), ויקרא (פרקים: י"ט, כ"ג – כ"ה), במדבר (פרקים: י' – י"ד, ט"ז – י"ז, כ' – כ"ה, כ"ז, ל', ל"ב, ל"ה – ל"ו), דברים (פרקים: י"ט – כ"ו, ל' – ל"ב).

נביאים ראשונים: יהושע (פרקים: א' – י"א, י"ד, כ"ב – כ"ד), שופטים, שמואל א, שמואל ב, מלכים א (להוציא פרקים: ו' – ז'), מלכים ב.

נביאים אחרונים: ישעיה (פרקים: א' – י"ב, כ"ה – ל"ה, ל"ח, מ', ס' – ס"ו), ירמיה (פרקים: א' – כ', ל"א – ל"ו), יחזקאל (פרקים: א' – ג', י"ז – י"ט, ל"ג – ל"ט).

תרי עשר: יואל, עובדיה, יונה, מיכה, חבקוק, חגי, זכריה (פרקים: ד' – י"ד).

כתובים: תהלים (פרקים: ק"כ – קל"ד), משלי (פרקים: כ"ה – ל"א), איוב (פרקים: א' – ב', ל"ח – מ"ב), איכה, קוהלת (פרקים: א' – ז'), עזרא (פרקים: א', ג', ט' – י'), נחמיה (פרקים: א' – ו', ח', י"ג), דברי הימים ב (פרקים: י"ב – ט"ז, כ"ט – ל"ג).

1. "בזאת תדע כי אני ה' ", נזכר במכת: דם.
 2. "ולא שת 4לבו גם לזאת", נזכר במכת: דם.
 3. "למען תדע כי אין כה' אלהינו", נזכר במכת: צפרדע.
 4. "וירא פרעה כי היתה הרווחה", נזכר במכת: צפרדע.
 5. "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ", נזכר במכת: ערוב.
 6. "בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ", נזכר במכת: ברד.
 7. "בעבור הראותך את כוחי ולמען ספר שמי בכל הארץ", נזכר במכת: ברד.
 8. "העתירו אל ה' ... ואשלחה אתכם ולא תוסיפון לעמוד", נזכר במכת: ברד.
 9. "העתירו אל ה' ... ואשלחה את העם ויזבחו לה", נזכר במכת: צפרדע.
 10. "לכו זבחו לאלהיכם בארץ", נזכר במכת: ערוב.
 11. "לכו עבדו את ה' רק צאנכם ובקרכם יוצג גם טפכם ילך עמכם", נזכר במכת: חושך.
 12. "לכו עבדו את ה' אלהים מי ומי ההולכים", נזכר במכת: ארבה.
 13. "לכו נא הגברים ועבדו את ה' כי אותה אתם מבקשים", נזכר במכת: ארבה.
 14. "אנכי אשלח אתכם וזבחתם לה' אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת", נזכר במכת: ערוב.
 15. "קומו צאו מתוך עמי", נזכר במכת: בכורות.
מקבילות לפסוק זה:
- (- מי אמר למי - "קומו צאו מן המקום הזה"? לוט אל חתניו).
16. "דרך שלושת ימים נלך במדבר וזבחנו לה' אלהינו כאשר יאמר אלינו", נזכר במכת: ערוב.
 17. "בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ה' לנו", נזכר במכת: ארבה.
 18. "גם אתה תתן בידנו זבחים ועולות ועשינו לה' אלהינו", נזכר במכת: חושך.

19. ”וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממונו נקח לעבוד את ה' אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה' עד בואנו שמה”, נזכר במכת: חושך.

20. ”רק אל יוסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבוח לה”, נזכר במכת: ערוב.

21. ”גם צאנכם ובקרכם קחו כאשר דברתם ולכו”, נזכר במכת: בכורות.

22. ”העתירו בעדי”, נזכר במכת: ערוב.

23. ”העתירו אל ה”, נזכר במכות:

א. צפרדע.

ב. ברד.

24. ”והעתירו לה' אלוהיכם”, נזכר במכת: ארבה.

25. ”ויעתר אל ה”, נזכר במכות:

א. ערוב.

ב. ארבה.

*מקבילות לפסוק זה:

(- ”ויעתר לה”, נאמר על: יצחק).

26. ”ויעקב ... אל ה”, נאמר על:

א. משה, במכת צפרדע.

*מקבילות לפסוק זה:

(- ב. משה, ברפידים).

(- ”ויעקב אל ה”, נאמר על: משה, במרה).

27. ”ויפרוש כפיו אל ה”, נאמר על: משה, במכת הברד.

*מקבילות לפסוק זה:

(- ”ויפרוש כפיו השמים”, נאמר על: שלמה).

28. "ויעשו כן החרטומים בלטיהם", נזכר במכות:

א. צפרדע.

ב. כנים.

29. "ויעשו כן חרטומי מצריים בלטיהם", נזכר במכת: דם.

מקבילות לפסוק זה:

(- "ויעשו גם הם חרטומי מצריים בלהטיהם כן", נזכר ב: מופת התנין).

(- "ולא יכלו החרטומים לעמוד לפני משה", נזכר במכת: שחין).

30. "נטה ידך על ארץ מצריים", נזכר במכת: ארבה.

31. "נטה ידך על השמים", נזכר במכת: חושך.

32. "נטה את ידך על השמים", נזכר במכת: ברד.

33. "ויט משה את ידו על השמים", נזכר במכת: חושך.

34. "ויט משה את מטהו על השמים", נזכר במכת: ברד.

35. "ויט משה את מטהו על ארץ מצריים", נזכר במכת: ארבה.

36. זיחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה', נזכר במכות:

א. דם.

ב. כנים.

מקבילות לפסוק זה: (- ג. מופת התנין).

37. זיכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם, נזכר במכת:

ערוב.

38. זיכבד לב פרעה ולא שלח את העם, נזכר במכת: דבר.

מקבילות לפסוק זה:

(- "והכבד את לבו", נזכר במכת: צפרדע).

39. זיחזק ה' את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה' אל משה, נזכר במכת: שחין.

40. זיחזק לב פרעה ולא שלח את בני כנען אשר דבר ה' ביד משה, נזכר במכת: ברד.

41. זיחזק ה' את לב פרעה ולא שלח את בני י, נזכר במכת: ארבה.

42. זיחזק ה' את לב פרעה ולא אבה לשלחם, נזכר במכת: חושך.

43. זיחזק ה' את לב פרעה ולא שלח את בני מארצו, נזכר לפני מכת: בכורות.

44. אשר כמוהו לא נהיתה וכמוהו לא תוסיף, נזכר במכת: בכורות.

45. אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצריים מאז היתה לגוי, נזכר במכת: ברד.

46. אשר לא היה כמוהו במצריים למן היום הוסדה ועד עתה, נזכר במכת: ברד.

47. אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה,

נזכר במכת: ארבה.

*מקבילות לפסוק זה:

[-] כמוהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור, נאמר על:

הארבה, בנבואת יואל (יואל ב', ב').

[-] אשר לא נעשתה תחת כל השמים ..., נזכר בדברי: דניאל [...] = כאשר נעשתה

בירושלים" (דניאל ט', י"ב).

48. השכם בבוקר, אמר ה' אל משה כששלחו להתריע בפני פרעה על המכות: א.

ערוב. ב. ברד.

*מקבילות לפסוק זה:

(- מי אמר למי - זעתה השכם בבוקר, זהשכמתם בבוקר?: אכיש אל דוד).

49. לך אל פרעה בבוקר הנה יוצא המימה ונצבת לקראתו, נזכר במכת: דם.

50. זהתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדוני, נזכר במכת: ערוב.

51. בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדוני, נזכר במכת: צפרדע.

52. עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדוני, נזכר במכת: ארבה.

53. בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר ה' אלהי העברים שלח את עמי ויעבדוני, נזכר במכת: דבר.

54. זהתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' אלהי העברים שלח את עמי ויעבדוני, נזכר במכת: ברד.

55. זיאמרו אליו כה אמר ה' אלהי העברים, נזכר לפני מכת: ארבה.

56. בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה בקרבו, נזכר במכת: ארבה.

57. ויעש ה' כדבר הזה ממחרת, נזכר במכת: דבר.

58. ויעש ה' כדבר משה, נזכר במכות: א. ערוב. ב. צפרדע.

*מקבילות לפסוק זה:

(– ויעשו כדבר ... משה, נאמר על: בני לוי).

– עשו כדבר משה, נאמר על: בני (מתי?: כששאלו מהמצריים כלי כסף וכלי זהב).

59. וימהר פרעה לקרוא למשה ולאהרן, נאמר במכת: ארבה.

60. ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה, נאמר במכת: ארבה.

61. וזאת כל עשב השדה הכה ... ואת כל עץ השדה שבר, נזכר במכת: ברד.

62. ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצריים, נזכר במכת: ארבה.

63. השלם: "והשעורה והפשטה נוכתה כי השעורה ___ והפשטה ___", נזכר במכת: ברד (אביב, גבעול).

64. השלם: "והחיטה והכוסמת לא נוכו כי _____ הנה", נזכר במכת: ברד (אפילות).

65. "ויתן ה' את חן העם בעיני מצריים", נזכר במכת: חושך.

66. "וה' נתן את חן העם בעיני מצריים", נזכר במכת: בכורות.

67. "ויפן ויצא מעם פרעה", נזכר במכת: ארבה.

68. "ויצא מעם פרעה בחרי אף", נזכר במכת: בכורות.

69. "חטאתי הפעם ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים", נזכר במכת: ברד.

70. "ועתה שא נא חטאתי אך הפעם", נזכר במכת: ארבה.

71. "חטאתי לה' אלהיכם ולכם ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ... ויסר

מועלי רק את המוות הזה", נזכר במכת: ארבה.

(- מי אמר למי - "ועתה שא נא את חטאתי"?: שאול אל שמואל).

72. "זהפלה ה' בין מקנה ישראל ובין מקנה מצריים", נזכר במכת: דבר.

73. "למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצריים ובין ישראל", נזכר במכת: בכורות.

74. "ושמתי פדות בין עמי ובין עמך", נזכר במכת: ערוב.

75. "באדם ובהמה", נזכר במכות: א. כנים ב. שחין.

76. "באדם ובהמה ובעשב השדה", נזכר במכת: ברד.

77. "למאיש ועד בהמה", נזכר במכת: בכורות.

78. "לא נשאר אחד", נזכר במכת: ערוב.

79. "לא נשאר ... אחד", נזכר במכת: ארבה.

מקבילות לפסוק זה:

(- "לא נשאר עד אחד", נאמר על: מחנה סיסרא).

– "לא נשאר ... עד אחד", נאמר על: פרעה וחילו).

80. "והנה לא מת ... עד אחד", נזכר במכת: דבר.

81. "ותחשך ארץ", נזכר במכת: ארבה.

82. "ויהי חושך אפלה בכל ארץ מצריים", נזכר במכת: חושך.

83. השלם: הנה יד ה' הויה במקנך אשר בשדה _____

דבר כבד מאוד": בסוסים, בחמורים, בגמלים, בבקר, ובצאן.

84. מי אמר למי – "יהי כן ה' עמכם?": פרעה אל משה ואל אהרן (נזכר במכת:

ארבה).

85. "וידעתם כי אני ה'", נזכר לפני מכת: ארבה.

86. "כבד מאוד", נזכר במכות: א. דבר. ב. ברד. ג. ארבה.

87. "אצבע אלהים היא", נזכר במכת: כנים.

88. "וימלא שבעת ימים", נזכר במכת: דם.

89. "ובעצים ובאבנים", נזכר במכת: דם.

90. מי אמר למי – "וברכתם גם אותי?": פרעה אל משה ואל אהרן (נזכר במכת:

בכורות).

91. "כל היום ההוא וכל הלילה", נזכר פעמיים, היכן? א. במכת ארבה.

– ב. התנבא שאול בנביאים (היכן? בניות ברמה).

– "כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת", נזכר: כשקם העם ואסף את

השלו (במדבר י"א, ל"ב).

– "כל היום וכל הלילה", נזכר פעמיים, היכן? א. שאול לא אכל לחם "כל היום וכל

הלילה" (שמואל א כ"ח, כ').

– "כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו", הם דברי: ישעיהו (ישעיה ס"ב, ו').

92. היכן היתה מכת הצפרדע?

א. בית פרעה,

ב. חדר משכבו,

ג. מיטתו,

ד. בית עבדיו,

ה. עמו,

ו. תנוריו,

ז. משארותיו.

93. מי אמר למי – "לך מעלי השמר לך אל תוסף ראות פני כי ביום ראותך פני תמות"? פרעה אל משה (נזכר במכת: חושך).

94. מי אמר למי – "ואתה ועבדך ידעתי כי טרם תיראון מפני ה' אלהים"? משה אל פרעה (נזכר במכת: הברד).

95. "עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם", נזכר לפני מכת: ברד.

96. "ותכחד מן הארץ", נזכר על מכת: דבר (נזכר בתיאור מכת: ברד).

97. "וישם ה' מועד לאמר מחר יעשה ה' הל הזה בארץ", נזכר במכת: דבר.

98. מי אמר למי – "עד מתי יהיה זה לנו למוקש ... הטרם תדע כי אבדה מצריים"? עבדי פרעה אל פרעה (נזכר במכת: ארבה).

99. "הירא את דבר ה' מעבדי פרעה", נזכר במכת: ברד.

100. "ראו כי רעה נגד פניכם", נזכר במכת: ארבה.

101. "ויגרש אותם מאת פני פרעה", נזכר במכת: ארבה.

102. "ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצריים ואת אותותי אשר שמתי בם", נזכר במכת: ארבה.

103. "ויאמרו אליו כה אמר ה' אלהי העברים", נזכר לפני מכת: ארבה.

104. "ואמרת אליו כה אמר ה' אלהי העברים", נזכר לפני מכת: ברד.

105. "ודברת אליו כה אמר ה' אלהי העברים", נזכר לפני מכת: דבר.

שו"ת בקיאות ופסוקים מקבילים

בנושא:

מצוות, חוקים ומשפטים

פרקי הלימוד לחידון התנ"ך העולמי לנוער יהודי

תשס"א – תשס"ג:

תורה: בראשית, שמות (פרקים: א' – כ"ה, ל"א – ל"ד), ויקרא (פרקים: י"ט, כ"ג – כ"ה), במדבר (פרקים: י' – י"ד, ט"ז – י"ז, כ' – כ"ה, כ"ז, ל', ל"ב, ל"ה – ל"ו), דברים (פרקים: י"ט – כ"ו, ל' – ל"ב).

נביאים ראשונים: יהושע (פרקים: א' – י"א, י"ד, כ"ב – כ"ד), שופטים, שמואל א, שמואל ב, מלכים א (להוציא פרקים: ו' – ז), מלכים ב.

נביאים אחרונים: ישעיה (פרקים: א' – י"ב, כ"ה – ל"ה, ל"ח, מ', ס' – ס"ו), ירמיה (פרקים: א' – כ', ל"א – ל"ו), יחזקאל (פרקים: א' – ג', י"ז – י"ט, ל"ג – ל"ט).

תרי עשר: יואל, עובדיה, יונה, מיכה, חבקוק, חגי, זכריה (פרקים: ד' – י"ד).

כתובים: תהלים (פרקים: ק"כ – קל"ד), משלי (פרקים: כ"ה – ל"א), איוב (פרקים: א' – ב', ל"ח – מ"ב), איכה, קהלת (פרקים: א' – ז), עזרא (פרקים: א', ג', ט' – י'), נחמיה (פרקים: א' – ו', ח', י"ג), דברי הימים ב (פרקים: י"ב – ט"ז, כ"ט – ל"ג).

1. "והיה לאות ברית ביני ובינכם", נזכר בקשר למצות: מילה.
2. "כי אות היא ביני ובינכם לדורותיכם", נזכר בקשר למצות: יום השבת.
3. ציין שתי מצוות, שבהן נזכר הביטוי – "שש שנים":
 - א. עבד עברי – "שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחופשי חינם".
 - ב. שנת השמיטה – "ושש שנים תזרע את ארצך".
4. "חינם אין כסף", נזכר בקשר ל: שחרור אמה עבריה.
5. "רק שבתו יתן ורפוא לא ירפא", נזכר בקשר ל: החובל ברעהו ונפל למשכב וקם ממנו.
6. הביטוי – "נפש תחת נפש", נזכר בקשר לשני מקרי דין, מהם?:
 - א. "ונתתה נפש תחת נפש" – אנשים המכים אשה הרה והולד מת.
 - ב. "ישלמנה נפש תחת נפש" – מכה בהמה.
7. "ונשמרת מכל דבר רע", מתי?: "כי תצא מחנה על אויבך".
8. "לא תונגו", נזכר בקשר למצות: "לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו".
9. "למען יברכך ה' אלהיך בכל מעשה ידיך", נזכר בקשר למצות: שכחה.
10. "למען יברכך ה' אלהיך בכל משלח ידיך", נזכר בקשר למצות: נשך.
11. ציין שתי מצוות, שבהן נזכר הביטוי – "והיה בך חטא":
 - א. "כי תדר נדר לה' אלהיך לא תאחר לשלמו".
 - ב. "ביומו תתן שכרו".
12. "לא יהיה בך חטא", נזכר בקשר ל: "וכי תחדל לנדור".
13. "ולך תהיה צדקה לפני ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: "כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבוא אל ביתו לעבט עבטו: בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ...".
14. "לא תשכח", נזכר בקשר למצות: "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים".

15. "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך ולביתך", נזכר בקשר למצות: ביכורים.
16. "אתה והלוי והגר אשר בקרבך", נזכר בקשר למצות: ביכורים.
17. "ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצוותיך ולא שכחתי", נזכר בקשר למצות: מעשר עני (ללוי, לגר, ליתום ולאלמנה).
18. "עשיתי ככל אשר צויתני", נזכר בקשר למצות: מעשר עני (ללוי, לגר, ליתום ולאלמנה).
19. "השקיפה ממעון קדשך מן השמיים וברך את עמך ישראל", נזכר בקשר למצות: מעשר עני (ללוי, לגר, ליתום ולאלמנה).
20. "וְחַיִּיתָ וְרַבִּיתָ", נזכר בקשר למצות: "אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך ללכת בדרכיו ולשמור מצוותיו וחוקותיו ומשפטיו".
21. "ככל אשר אנכי מצוך היום", נזכר בקשר למצות (לפי שיטת הרמב"ן)/הבטחת (לפי שיטת הרמב"ם): "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו".
22. "ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה", נזכר בקשר למצות (לפי שיטת הרמב"ן)/הבטחת (לפי שיטת הרמב"ם): "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו".
23. "והביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשת והיטבך והרבך מאבותיך", נזכר בקשר למצות (לפי שיטת הרמב"ן)/הבטחת (לפי שיטת הרמב"ם): "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו".
24. "ומל ה' את לבבך ואת לבב זרעך", נזכר בקשר ל: "לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך".
25. "כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיו ובלבבך לעשותו", נזכר בקשר ל: "כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמור מצוותיו וחוקותיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך".

26. "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת", נזכר בקשר למצות: הקהל - בחג הסוכות - "במועד שנת השמיטה".

27. "וכל ישראל ישמעו ויראו", נזכר בקשר ל: בן סורר מורה.

28. הביטוי - "וכי יגור אתך גר", נזכר פעמיים, היכן?

א. בקשר ל: חוקת הפסח.

ב. בקשר לאיסור: הונאת הגר.

29. "תביא בית ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

30. "לא תביא ... בית ה' אלהיך", נזכר בקשר לאיסור: "לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ה' אלהיך לכל נדר".

31. "כי אני ה' שכן בתוך בני ישראל", נזכר בקשר למצות: ערי מקלט.

32. "לא תעשו עול במשפט", נזכר בקר לשתי מצוות, מהן?

א. "לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפוט עמיתך".

ב. "במדה במשקל ובמשורה".

33. "אך את שבתותי תשמרו", מהו המקור: שמות (ל"א, י"ג).

34. "ואת שבתותי תשמרו", מהו המקור: ויקרא (י"ט, ב').

35. "לדעת כי אני ה' מקדשכם", נזכר בקשר למצות: יום השבת.

36. הביטוי - "והמת יהיה לו", נזכר בקשר לשני מקרי דין, מהם?

א. אדם הכורה בור, ובאותו בור נופל שור או חמור - "בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו".

ב. "וכי יגף שור איש את שור רעהו ... או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו".

37. "אין לו דמים", נזכר בקשר ל: "כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו ...

אם במחותרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים".

38. "אשר ירשיעון אלהים", נזכר בקשר למצות: שומר חינם.

39. "עד האלהים יבוא דבר שניהם", נזכר בקשר למצות: שומר חינוך.
40. "שבועת ה' תהיה בין שניהם", נזכר בקשר למצות: שומר שכר.
41. "זכרה אפי והרגתי אתכם בחרב", נזכר בקשר לאיסור: הונאת הגר, היתום והאלמנה.
42. "ושמעתי כי חנון עני", נזכר בקשר למצות: "אם חבל תחבל שלמות רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסותו לבדה היא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני".
43. באיזה תנאי פטור השואל בהמה (או כלים) מלשלם פיצויים עבור מותה?: "אם בעליו עמו".
44. "לכלב תשליכון אותו", נזכר בקשר ל: "זבשר בשדה טרפה".
45. "והיה היום הזה לכם לזכרון ... לדורותיכם", נזכר בקשר למצות: חג הפסח.
46. "בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצריים", כך ישיבו האבות לבנים בענין: פסח, חמץ ומצה.
47. "כי תשמור את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים", נזכר בקשר למצות: ערי מקלט.
48. "כי האדם עץ השדה", נזכר בקשר לציווי: "כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתופשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואותו לא תכרות ... לבא מפניך במצור".
49. "והביא את אשמו לה' אל פתח אהל מועד", נאמר על: "ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והיא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חופשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חופשה" (מה הוא יביא?: איל אשם).
50. "ונסלח לו מחטאתו אשר חטא", נאמר על: "ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והיא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חופשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חופשה".
51. "ועניתם את נפשותיכם", נזכר בקשר למצות: יום הכיפורים.
52. "זכרון תרועה מקרא קודש", נזכר בקשר למצות: ראש השנה.

53. "כאשר עשה כן יעשה לו", נזכר בקשר ל: "ואיש כי יתן מום בעמיתו ...".
54. "קדש תהיה לכם", נזכר בקשר למצות: שנת היובל.
55. "לפני ה' תמיד", נזכר בקשר ל: "על המנורה הטהורה יערוך את הנרות" (נאמר על: אהרן).
56. "מאת בני ישראל ברית עולם", נזכר בקשר ל: עריכת שולחן לחם הפנים (השולחן הטהור) ביום השבת.
57. "כי קדש קדשים הוא לו מאשי ה' חק עולם", נזכר בקשר ל: שולחן לחם הפנים (השולחן הטהור).
58. "כל האזרח בישראל", נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.
59. "למען ידעו דורותיכם", נזכר בקשר למצות: חג הסוכות – "כי בסוכות הושבת את בני ישראל בהוציאו אותם מארץ מצריים".
60. הביטוי – "ויראת מאלהיך", נזכר בקשר לחמש מצוות, מהן:
א. "לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול".
ב. "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן".
ג. "לא תונו איש את עמיתו".
ד. "לא תרדה בו בפרך".
ה. "אל תקח מאתו נשך ותרבית".
61. הביטוי – "אני ה'", נזכר בקשר לשבע מצוות, מהן:
א. "לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול".
ב. "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן".
ג. "ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך".
ד. "לא תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם רעך".
ה. "לא תקם ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך".
ו. "את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו".
ז. "ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתובת קעקע לא תתנו בכם".

62. הביטוי - "אני ה' אלהיכם", נזכר עשר פעמים (תשע מצוות + רצף פסוקי מצוות), מהן?:

א. "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו".

ב. "אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו".

ג. "פאה ולקט".

ד. "ערלה ונטע רבעי".

ה. "אל תפנו אל האובות ואל הידעונים לטמאה".

ו. איסור הונאת גר.

ז. "לא תונו איש את עמיתו".

ח. בקשר למצות: תקיעה בחצוצרות - במקדש ובמלחמה.

ט. "בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות".

י. "ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת

נפש: ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין

תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה

ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני ה' אלהיכם".

63. הביטוי - "אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצריים", נזכר

בקשר לשתי מצוות, מהן?:

א. "לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: מאזני צדק אבני צדק איפת

צדק והין צדק יהיה לכם ...".

ב. "וכי ימוך אחיך ...: אל תקח מאתו נשך ותרבית ...".

64. הביטוי - "מות יומת", נזכר בקשר לעשרה מקרי דין, מהם?:

א. "מכה איש ומת".

ב. "מכה אביו ואמו".

ג. "ואיש כי יכה כל נפש אדם".

ד. "מקלל אביו ואמו".

ה. "גונב איש ומכרו ונמצא בידו".

ו. "כל שוכב עם בהמה"

ז. מחלל (העושה מלאכה) השבת – "מחלליה מות יומת", "כל העושה מלאכה

ביום השבת".

ח. "ונוקב שם ה'".

ט. "ואם בכלי ברזל הכהו וימת רוצח הוא מות יומת הרוצח:

ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רוצח הוא מות יומת הרוצח:

או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רוצח הוא מות יומת הרוצח".

י. "או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רוצח הוא".

*מקבילות לפסוקים אלו:

– "ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא

אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב: ואיש לא יונה חבלתו חוב

ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירום יכסה בגד: בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו

משפט אמת יעשה בין איש לאיש: בחוקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה

נאום ה' אלהים: והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה: והוא

את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא: עני ואביון

הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה: בנשך נתן

ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה",

הם דברי: יחזקאל (יחזקאל י"ח, ה' – י"ג).

– "ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל ה' כי

השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל ה' המצפה לאמר מות יומת", נזכר ב:

פרשת פילגש בגבעה (שופטים כ"א, ה').

– "השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת", נאמר על: הר

סיני).

– "הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת", הם דברי: אבימלך).

65. "ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת חוקת הפסח ...", מהי "חוקת הפסח"?:

א. "כל בן נכר לא יאכל בו",

ב. "וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אותו אז יאכל בו",

ג. "תושב ושכיר לא יאכל בו",

ד. "בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה",

ה. "ועצם לא תשברו בו",

ו. "כל עדת ישראל יעשו אותו",

ז. "וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו והיה

כאזרח הארץ",

ח. "וכל ערל לא יאכל בו",

ט. "תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם".

66. "כי תועבה היא לפני ה'", נזכר בקשר לאיסור: "כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא

תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו

והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו או כי

ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב

לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה ...".

67. "כי תועבת ה' אלהיך גם שניהם", נזכר בקשר לאיסור: "לא תביא אתנן

זונה ומחיר כלב בית ה' אלהיך לכל נדר".

68. "כי תועבת ה' אלהיך כל עושה אלה", נזכר בקשר לשתי מצוות, מהן:

א. "לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה".

ב. "לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה

גדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך ...: כי תועבת

ה' אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול".

69. "ובערת דם הנקי מישראל", נזכר בקשר ל: "וכי יהיה איש שונא לרעהו וארב

לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו

אותו משם ונתנו אותו ביד גואל הדם ומת: לא תחוס עיניך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך".

70. "ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני ה'", נזכר בקשר למצות: עגלה ערופה.

71. "ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה והיה עליך דמים", נזכר בקשר למצות: ערי מקלט.

72. "למען חייך", נזכר בקשר לציווי: "לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך".

73. "למען תחיה אתה וזרעך", נזכר בקשר לעצתו של הקב"ה: "ובחרת בחיים".

74. "למען ייטב לך והארכת ימים", נזכר בקשר למצות: שילוח הקן.

75. "למען יאריכו ימך", נזכר בקשר למצות: "לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך ... כי תועבת ה' אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול".

76. "למען יאריכון ימך", נזכר בקשר למצות: כיבוד אב ואם.

*מקבילות לפסוקים אלו:

-) "ובדבר הזה תאריכו ימים", נזכר בקשר לדברי משה: "שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוו את בניכם לשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ...".

77. "כי תבואו אל הארץ", נזכר בקשר למצות: שנת השמיטה.

78. "וכי תבואו אל הארץ", נזכר בקשר למצות: ערלה.

79. "והיה כי תבואו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר", נזכר בקשר למצות: זבח (קרבן) פסח.

80. "והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

81. "בארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה לרשתה", נזכר בקשר למצות: "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים".

82. "בתוך ארצך אשר ה' אלהיך נותן לך לרשתה", נזכר בקשר למצות: ערי מקלט.

83. "בארץ אשר ה' אלהיך נותן לך לרשתה", נזכר בקשר לאזהרת: "לא תסיג גבול רעד אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל".

84. "בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה", נזכר בקשר לציווי: "לאהבה את ה' אלהיך ללכת בדרכיו ולשמור מצותיו וחוקותיו ומשפטיו".

85. "על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה", נזכר בקשר למצות: נשך.

*מקבילות לפסוקים אלו:

- "הארץ אשר אתם באים לרשתה", הם דברי: עזרא.

- מי אמר למי - "את הארץ הזאת לרשתה"? ה' אל אברהם - בברית בין הבתרים).

- מי אמר למי - "את הארץ אשר ה' אלהיכם נותן לכם לרשתה"? יהושע אל שוטרי העם).

- מי אמר למי - "את הארץ אשר ה' אלהיכם נותן להם"? יהושע אל בני ראובן, גד וחצי שבט המנשה).

86. "באדמה אשר ה' אלהיך נותן לך לרשתה", נזכר בקשר למצות: עגלה ערופה.

*מקבילות לפסוק זה:

- "על האדמה אשר אתה עובר את הירדן לבוא שמה לרשתה",

נזכר בקשר לאזהרת: "ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים ...".

87. הביטוי - "על האדמה אשר אתם עוברים את הירדן שמה

לרשתה", נזכר פעמיים היכן?

א. בקשר למצות: הקהל - בחג הסוכות - "במועד שנת השמיטה".

*מקבילות לפסוק זה:

(- ב. בקשר לדברי משה: "שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצווים את בניכם לשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים").

88. "מארצך אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

*מקבילות לפסוקים אלו:

(- "בקרב ארצך אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה", נזכר בקשר למצות: ערי מקלט).

(- "ולא תטמא את אדמתך אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה", נזכר בקשר למצות: "וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי").

(- "ולא תחטיא את הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה", נזכר בקשר לאיסור: "כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני ה'").

(- מי אמר למי - "אם אתם תבואו אל הארץ?": ה' אל משה ואהרן על עונשם של המרגלים אשר דברו דבה רעה - שלא יבואו אל הארץ).

(- "כי לא יבוא אל הארץ", נאמר על: אהרן).

(- מי אמר למי - "כי ... תבוא ... אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותיך לתת להם": משה אל יהושע - שינחיל את העם).

(- מי אמר למי - "הארץ אשר נשבע ה' לאבותם לתת להם": משה אל יהושע).

-) מי אמר למי - "אל הארץ אשר נשבע להם"? משה אל ה' - לאחר חטא המרגלים).

89. "כי באת אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו ולתת לנו", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

90. "זהביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשת", נזכר בקשר למצות (לפי שיטת הרמב"ן)/ הבטחת (לפי שיטת הרמב"ם): "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו".

91. "והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך", נזכר בקשר למצות: פדיון כל פטר רחם לה'.

92. "והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני אשר נשבע לאבותיך לתת לך", נזכר בקשר למצות: זבח (קרבן) פסח.

*מקבילות לפסוקים אלו:

-) "אל הארץ אשר אני נותן לבני ישראל", נזכר בקשר ל: מקום אשר לא יבוא משה).

] - מי אמר למי - "זהבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב"? ה' אל משה (מה ה' אמר למשה?: שיביא אותם אל הארץ ויתן אותה לבני ישראל למורשה).

-) מי אמר למי - "העלה אתכם אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב"? יוסף אל אחיו).

] - מי אמר למי - "אשר העלית מארץ מצריים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב"? ה' אל משה (מתי נאמרו דברים אלו?: לאחר חטא העגל).

93. "על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם", נזכר בקשר לציווי?: "לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולצדקה בו כי הוא חייך ואורך ימין לשבת על האדמה".

94. "על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך", נזכר בקשר לשתי מצוות, מהו?:

א. "לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך ... כי תועבת ה' אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול".

ב. כיבוד אב ואם.

*מקבילות לפסוקים אלו:

ג. – "והשבותים על אדמתם אשר נתתי לאבותם", הם דברי: ירמיהו (ירמיה ט"ז, ט"ז).

ד. – "אל האדמה אשר נתת לאבותם", הם דברי: שלמה).

ה. – "אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבותיכם", הם דברי: ירמיהו (ירמיה ל"ה, ט"ז).

ו. – "מן האדמה אשר נתתי לאבותם", נזכר בקשר ל: חטאות מנשה, מלך יהודה (מלכים ב כ"א, ח').

95. בחזק יד הוציאנו ה' ממצריים מבית עבדים, כך ישיבו האבות לבנים בענין: פדיון כל פטר רחם לה'.

96. כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצריים, נזכר בקשר למצות: תפילין – "והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך".

97. כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה, נזכר בקשר למצות: "ולא יאכל חמץ".

98. כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצריים, נזכר בקשר למצות: תפילין – "והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך".

99. "ויוציאנו ה' ממצריים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאותות ובמופתים", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

*מקבילות לפסוקים אלו:

א. – "ותוצא את עמך ישראל מארץ מצריים באותות ובמופתים וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול", הם דברי: ירמיהו (ירמיה ל"ב, כ"א).

-) מי אמר למי - "והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצריים והצלתי אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים": ה' אל משה, שיאמר כך אל בני ישראל).

-] "אשר העלה אתכם מארץ מצריים בכח גדול ובזרוע נטויה", נזכר בקשר ל: ציוויו של הקב"ה לבני יעקב (בני ישראל) - "ויכרת ה' אתם ברית ויצוום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: כי אם את ה' אשר העלה אתכם מארץ מצריים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו: ואת החוקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: כי אם את ה' אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל אויביכם" (מלכים ב י"ז, ל"ה - ל"ט)].

-] מי אמר למי - "אשר הוצאת ממצריים בכח גדול וביד חזקה": משה אל ה' (מתי נאמרו דברים אלו?: לאחר חטא העגל)].

100. הביטוי - "בעשור לחודש הזה", נזכר בקשר למצות: לקיחת השה לזבח (קרבן) פסח.

101. הביטוי - "בעשור לחודש ביום הכיפורים", נזכר בקשר למצות: תקיעת השופר בשנת היובל.

*מקבילות לפסוקים אלו:

-) הביטוי - "בעשור לחודש הראשון", נזכר בקשר ל: עליית העם מן הירדן - בימי יהושע.

102. "ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

103. "ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש", נזכר בקשר למצות: מעשר עני (ללוי, לגר, ליתום ולאומנה).

*מקבילות לפסוקים אלו:

]- "אשר נשבע ה' להם לבלתי הראתם את הארץ אשר נשבע ה' לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש", נזכר בקשר ל: "כי מלים היו כל העם היוצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצריים לא מלו: כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצריים אשר לא שמעו בקול ה' אשר נשבע ה' להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע ה' לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש" (יהושע ה', ה' - ו').]

]- "ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש", הם דברי: ירמיהו (ירמיה ל"ב, כ"ב).]

]- "למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה", הם דברי: ירמיהו (ירמיה י"א, ה').]

104. "אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והיבوسی אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש", נזכר בקשר למצות: חג הפסח.

*מקבילות לפסוקים אלו:

-) מי אמר למי - "המעט כי העליטנו מאריך זבת חלב ודבש"?: דתן ואבירם אל משה).

]- מי אמר למי - "אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמורי והפריזי והחוי והיבوسی"?: ה' אל משה (היכן נאמרו דברים אלו?: בהר האלהים - בחורב).]

]- מי אמר למי - "אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבوسی אל ארץ זבת חלב ודבש"?: ה' אל משה (היכן נאמרו דברים אלו?: בהר האלהים - בחורב).]

]- מי אמר למי - "לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצריים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך

מלאך וגרשתי את הכנעני האמורי והחתי והפריזי החוי והיבوسی: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אֶכְלֶךָ בדרך?": ה' אל משה (מותי נאמרו דברים אלו?: לאחר חטא העגל).

]– מי אמר למי – "אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם?": דתן ואבירם (בני אליאב) אל משה].

)– מי אמר למי – "ארץ אשר היא זבת חלב ודבש?": כלב ויהושע אל כל עדת בני ישראל).

)– מי אמר למי – "וגם זבת חלב ודבש היא?": המרגלים אל משה).

]– מי אמר למי – "... אל האדמה אשר נשבעתי לאבותיו זבת חלב ודבש?": ה' אל משה [.. = כי אביאנו (דברים ל"א, כ')]].

105. "לפני ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: "כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבוא אל ביתו לעבט עבטו: בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני ה' אלהיך".

106. "והנחתו לפני ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

107. "והשתחוית לפני ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

108. "ואמרת לפני ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: מעשר עני (ללוי, לגר, ליתום ולאלמנה).

109. "וענית ואמרת לפני ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

110. "ונכרתה מעמיה", נזכר בקשר למצות: "כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה" – ביום הכיפורים.

111. "ונכרתה הנפש ההיא מעמיה", נזכר בקשר לשתי מצוות:

א. "וערל זכר אשר ימול את בשר ערלתו" (נזכר בדברי: ה' אל אברהם).

ב. "ואכליו עֹנֹו יִשָּׂא", (נאמר על: אוכל הפיגול).

112. "ונִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִקֶּרֶב עַמּוּיָהּ", נזכר בקשר למצות: "ושמרתם את

השבת כי קֹדֶשׁ היא לכם מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה".

113. "והאבדתי את הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִקֶּרֶב עַמּוּיָהּ", נזכר בקשר למצות: "וכל הנפש

אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה" – ביום הכיפורים.

114. "ונִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִיִּשְׂרָאֵל", נזכר בקשר למצות: "שבעת ימים מצות

תֹאכְלוּ אֶת בְּיֹום הַרְאִשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שָׂאֵר מִבְּתֵיכֶם כִּי כָל אוֹכֵל חֶמֶץ ... מִיֹּום הַרְאִשׁוֹן עַד יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

115. "ונִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִעֵדֶת יִשְׂרָאֵל", נזכר בקשר למצות: "שבעת ימים

שָׂאוֹר לֹא יִמָּצָא בְּבֵיתֶם כִּי כָל אוֹכֵל מִחֻמְצַת וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ ... בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ".

116. "בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת", נזכר בקשר למצות: יום השבת.

מקבילות לפסוק זה:

(– מי אמר למי?: "אשר אין חריש וקציר"? יוסף אל אחיו).

– "ולחרוש חרישו ולקצור קצירו", נזכר בדברי: שמואל (משפט המלך)].

117. הביטוי – "אשר אנכי מצוך היום", נזכר ארבעה פעמים, היכן:

א. בקשר למצות: ערי מקלט.

ב. בקשר לציווי: "לאהבה את ה' אלהיך ללכת בדרכיו ולשמור מצוותיו וחוקותיו ומשפטיו".

מקבילות לפסוק זה:

(– ג. בקשר ל: "כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמור מצוותיו וחוקותיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך").

ד. בקשר לציווי: "ואתה תשוב ושמעת בקול ה' ועשית את כל מצוותיו".

118. "את אשר אנכי מצוך היום", נזכר בקשר לאזהרת: "השמור לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחותם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבח: ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה לך".

119. "ככל אשר אנכי מצוך היום", נזכר בקשר למצות (לפי שיטת הרמב"ן)/הבטחת (לפי שיטת הרמב"ם): "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו".

120. "וזכרת כי עבד היית במצריים ויפדך ה' אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה", נזכר בקשר לאזהרת: "לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה".

121. "וזכרת כי עבד היית בארץ מצריים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה", נזכר בקשר למצות: "כי תקצור קצירך בשדך ושכחת עומר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך ה' אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה".

122. הביטוי - "כי גרים הייתם בארץ מצריים", נזכר שלושה פעמים - בקשר למצוה אחת, היכן?:

א. "וגר לא תונה ולא תלחצנו".

ב. "וגר לא תלחץ".

ג. "וכי יגור אתך גר לא תונו אותו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך".

123. "ובערת הרע מישראל", נזכר בקשר ל: "כי ימצא איש שוכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השוכב עם האשה והאשה".

124. הביטוי - "ובערת הרע מקרבך", נזכר חמישה פעמים, היכן?:

א. בקשר ל: עדים זוממים.

ב. בקשר ל: בן סורר ומורה.

ג. בקשר ל: נערה אשר לא נמצאו לה בתולים.

ד. בקשר ל: "כי יהיה נערה בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אותם באבנים ומתו את הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו".

ה. בקשר ל: "כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא".

125. הביטוי - "אתה ובניך", נזכר פעמיים, היכן?:

א. "אתה ובניך", נזכר בקשר למצות: "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו".

*מקבילות לפסוק זה:

] - ב. מי אמר למי - "ומחר אתה ובניך עמי? שמואל אל שאול (באוב).

(- מי אמר למי - "אתה ובניך ובני בניך ... וכל אשר לך"? יוסף אל אחיו - שכך יאמרו ליעקב אביו).

(- מי אמר למי - "אתה ובניך ואשתך ונשי בניך"? ה' אל נח).

(- מי אמר למי - "אתה ובניך ועבדיך"? דוד אל ציבא).

(- מי אמר למי - "אתה ובניך ובית אביך"? ה' אל אהרן).

126. "וירגמוהו כל אנשי עירו באבנים ומת", נאמר על: בן סורר ומורה.

127. "וירגמו אותו אבן", נאמר על: המקלל - בן האשה הישראלית (שלומית בת דברי).

*מקבילות לפסוקים אלו:

(- "וירגמו אותו כל ישראל אבן", נאמר על: עכן).

(- "וירגמו כל ישראל בו אבן וימת", נאמר על: אדרם).

128. ”ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביובל”, נאמר על: ערי הלויים.

129. ”וביובל יצא”, נאמר על: בתי חצרים.

130. ”לא יצא ביובל”, נאמר על: בית מושב עיר חומה.

131. ”כל מלאכה לא תעשו ... בכל מושבותיכם”, נזכר בקשר למצות: יום השבת.

132. ”וחגתם אותו חג לה’ שבעת ימים בשנה חוקת עולם לדורותיכם”, נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.

133. ”לפני ה’ תמיד חוקת עולם לדורותיכם”, נזכר בקשר ל: ”וידבר ה’ אל משה לאמר: צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: מחוץ לפרוכת העדות באוהל מועד יערוך אותו אהרן מערב עד בוקר ... על המנורה הטהרה יערוך את הנרות לפני ה’ תמיד”.

134. ”וחגותם אותו חג לה’ לדורותיכם חוקת עולם תחגהו”, נזכר בקשר למצות: חג הפסח.

135. ”ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חוקת עולם”, נזכר בקשר למצות: חג הפסח.

136. ”כל מלאכה לא תעשו חוקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם”, נזכר בקשר למצות: יום הכיפורים.

137. ”חוקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם”, נזכר בקשר למצות: ”וידבר ה’ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העומר לפני ה’ לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העומר כבש תמים בן שנתו לעולה לה: ומנחתו שני עשרונים סולת בלולה בשמן אשה לה’ ריח ניחוח ונסכה יין רביעית ההין: ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם”.

138. ”והיתה לבני ישראל לחוקת משפט”, נזכר בקשר ל: חוק הנחלות – בפרשת בנות צלפחד.

139. "והיו אלה לכם לחוקת משפט לדורותיכם בכל מושבותיכם", נזכר בקשר למצות: ערי מקלט.

140. "וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה", נזכר בקשר למצות: יום הכיפורים.

141. "וקראתם בעצם היום הזה מקרא קודש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חוקת עולם בכל מושבותיכם לדורותיכם", נזכר בקשר למצות: יום החמישים לספירת העומר (חג השבועות).

142. "כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה לה", נזכר בקשר למצות: ראש השנה.

143. "ביום הראשון מקרא קודש כל מלאכת עבודה לא תעשו", נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.

144. "ביום הראשון מקרא קודש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו", נזכר בקשר למצות: חג הפסח.

145. "ביום השמיני מקרא קודש יהיה לכם והקרבתם אשה לה' עצרת היא כל מלאכת עבודה לא תעשו", נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.

*מקבילות לפסוק זה:

→ "זיעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט", נזכר בימי: עזרא

[מהו החג?: חג הסוכות (נחמיה ח', י"ח)].

→ "זיעשו בני ישראל הנמצאים בירושלים את ... שבעת ימים בשמחה גדולה", נזכר בימי: חזקיהו

(מהו החג?: חג הפסח).

146. זה הקרבתם אשה לה' שבעת ימים ביום השביעי מקרא קודש כל

מלאכת עבודה לא תעשו", נזכר בקשר למצות: חג הפסח.

147. "מקרא קודש יהיה לכם ... והקרבתם אשה לה", נזכר בקשר למצות: יום הכיפורים.
148. "שבעת ימים תקריבו אשה לה", נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.
149. "ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון", נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.
150. "תחגו את חג ה' שבעת ימים", נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.
151. "ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים", נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.
152. "שבת שבתון מקרא קודש", נזכר בקשר למצות: יום השבת.
153. "שבת שבתון הוא לכם", נזכר בקשר למצות: יום הכיפורים.
154. "שבת שבתון יהיה לארץ", נזכר בקשר למצות: שנת השמיטה.
155. "שבת שבתון לה", נזכר בקשר למצות: יום השבת.
156. "שבת לה", נזכר בקשר למצות: שנת השמיטה.
157. "שבת לה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: יום השבת.
158. "שבת הארץ", נזכר בקשר למצות: שנת השמיטה.
159. "לאהבה את ה' אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים", נזכר בקשר למצות: ערי מקלט.
160. "לאהבה את ה' אלהיך ללכת בדרכיו ולשמור מצוותיו וחוקותיו ומשפטיו", נזכר בקשר ל: "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע".
161. "לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך", נזכר בקשר למצות (לפי שיטת הרמב"ן) / הבטחת (לפי שיטת הרמב"ם): "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו".

162. לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו, נזכר בקשר לעצתו של הקב"ה: "ובחרת בחיים".

163. "ובני ישראל עשו כאשר צוה ה' את משה", מה הם עשו? הוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ורגמו אותו באבנים".

164. "ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו", מה הם עשו? את זבח (קרבן) הפסח.

165. "ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואת אהרן כן עשו", מה הם עשו? את חוקת הפסח.

*מקבילות לפסוקים אלו:

(- כאשר צוה ה' את משה כן עשו, נאמר על: בנות צלפחד).

[כאשר צוה ה' אותם כן עשו, נאמר על: משה ואהרן (מה הם עשו? דברו אל פרעה)].

[ויעשו כן כאשר צוה ה', נאמר על: משה ואהרן (מה הם עשו? את מופת התנין)].

[ויעשו כן ... כאשר צוה ה', נאמר על: משה ואהרן (מה הם עשו? הכו את היאור - במכת דם)].

[ויעש ... כאשר צוה ה', נאמר על: משה (מה הם עשו? "ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבוא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר צוה ה' ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר").]

[ויעש כאשר צוה ה' אותו כן עשה, נאמר על: משה (מה הוא עשה? השיב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי)].

–] “ויעש ... כאשר צוה ה' אותו”, נאמר על: משה (מה הוא עשה?: “ויקח את יהושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמוך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר ה' ביד משה”).]

–] “ויעש ... ככל אשר צוה אותו אלהים” כן עשה, נאמר על: נח.

166. הביטוי – “דבר יום ביומו”, נזכר שמונה פעמים, היכן?:

א. “אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש להקריב אשה לה' עולה ומנחה זבח ונסכים **דבר יום ביומו**” (ויקרא כ"ג, ל"ז).

ב. “ויעשו את חג ... ככתוב ועולת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו”, נזכר בימי: ישוע בן יוצדק וזרובבל בן שאלתיאל נבאיזה חג מדובר?: חג הסוכות (עזרא ג', ד').]

*מקבילות לפסוק זה:

–] ג. “ויפץ העם בכל ארץ מצריים לקושש קש לתבן: והנוגשים אצים לאמור כלו מעשיכם **דבר יום ביומו** כאשר בהיות התבן” (שמות ה', י"ג).

–] ד. “ויראו שוטרי בני ישראל אותם ברע לאמור לא תגרעו מלבניכם **דבר יום ביומו**” (שמות ה', י"ט).

–] ה. “ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו **דבר יום ביומו** למען אנסנו הילך בתורתך אם לא (שמות ט"ז, ד').]

–] ו. “לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל **דבר יום ביומו**”, הם דברי: שלמה (מלכים א' ח', נ"ט).

–] ז. “וארוחתו ארוחת תמיד נתנה לו מאת המלך **דבר יום ביומו** כל ימי חייו”, נאמר על: יהויכין נמי הוא המלך?: אויל מרדך, מלך בבל (מלכים ב' כ"ה, ל').]

–] ח. “וימון להם המלך **דבר יום ביומו** מפת בג המלך ומיין משתיו”, נאמר על: “מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: ילדים אשר אין בהם כל מום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומבני מדע ואשר כח בהם לעמוד

בהיכל המלך וללמד ספר ולשון כשדים" נמי הוא המלך?: נבוכדנאצר, מלך בבל (דניאל א', ג' - ה').

167. היכן נזכר הביטוי - "לדבר יום ביומו"?: "ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבודתם והלויים על משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלוקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש האלהים" נאמר על: חזקיהו (דברי הימים ב ל"א, ט"ז).

168. הביטוי - "במקום אשר יבחר", נזכר בקשר לשתי מצוות, מהן:
א. "לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליו מעם אדוניו: עמך ישב בקרבך ... לא תוננו".

ב. הקהל - בחג הסוכות - "במועד שנת השמיטה".

*מקבילות לפסוק זה:

[- "אל המקום אשר יבחר", נזכר בקשר ל: "ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמזבח ה' עד היום הזה אל המקום אשר יבחר" (נאמר על: הגבעונים)].

169. "אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

*מקבילות לפסוקים אלו:

[- "אל המקום אשר בחרתי ...", הם דברי: נחמיה (... = "לשכן את שמי שם").]

170. "אם יהיה נדחך בקצה השמיים", נזכר בקשר למצות (לפי שיטת הרמב"ן)/

הבטחת (לפי שיטת הרמב"ם): "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו".

*מקבילות לפסוק זה:

(- "אם יהיה נדחכם בקצה השמיים", הם דברי: נחמיה).

171. "קדש לה", נאמר על: יום השבת.

*מקבילות לפסוק זה:

[–] ”קֹדֶשׁ ... לַה”, נאמר על: ישראל (ירמיה ב', ג').]

(–) ”ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קֹדֶשׁ לַה”, הם דברי: זכריה).

(–) ”והיה כל סיר בירושלים וביהודה קֹדֶשׁ לַה' צבאות”, הם דברי: זכריה).

172. ”כי את קֹדֶשׁ ה' חָלַל”, נזכר בקשר ל: אוכל הפיגול (ויקרא י"ט, ח').

173. ”בהוציאִי אותם מארץ מצריים”, נזכר בקשר למצות: חג הסוכות.

*מקבילות לפסוק זה:

(–) ”בהוציאִו אותם מארץ מצריים”, הם דברי: שלמה).

[–] ”המוציאִי אותם מארץ מצריים”, נזכר בקשר ל: ”ויעזבו את ה' אלהי אבותם ...

וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם

ויכעסו את ה'” (שופטים ב', י"ב)].

174. הביטוי – ”כגר כאזרח”, נזכר פעמיים, היכן?:

א. בקשר ל: ”ונקב שם ה' מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה ... בנקבו שם יומת”.

*מקבילות לפסוק זה:

(–) ב. ”אז יבנה יהושע מזבח לה' אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר צוה משה עבד ה' את בני ישראל

ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עולות לה' ויזבחו

שלמים: ויכתוב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל ישראל

וזקניו ושוטרים ושופטיו עומדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נושאי ארון

ברית ה' כגר כאזרח חציו אל מול הר גריזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה

משה עבד ה' לברך את העם ישראל בראשונה: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה

והקללה ככל הכתוב בספר התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל

ישראל והנשים והטף והגר ההולך בקרבם”.

175. הביטוי – ”כגר כאזרח יהיה”, נזכר בקשר למצוות: ”ואיש כי יכה כל נפש

אדם מות יומת: ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ואיש כי יתן מום

בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן

כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם ... כי אני ה' אלהיכם".

176. הביטוי - "בגר ובאזרח הארץ", נזכר בקשר למצות: "שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם כי כל אוכל מחמצת ...".

177. הביטוי - "לאזרח ולגר הגר בתוכם", נזכר בקשר ל: חוקת הפסח.

178. הביטוי - "בעצם היום הזה" נזכר שישה פעמים, היכן?:

א. "בא נח, ושם וחס ויפת בני נח, ואשת נח, ושלושת נשי בניו אתם אל התיבה".

ב. מל אברהם את ישמעאל בנו, את כל מקנת כספו וכל זכר באנשי בית אברהם.

ג. נמלו אברהם וישמעאל בנו.

ד. "ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי", נזכר בימי: יהושע (לאחר שעשו את הפסח בגלגל).

ה. דבר ה' אל משה: "עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על

פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל לאחוזתה: ומות בהר אשר

אתה עולה שמה והאסף אל עמידך כאשר מת אהרן אחיד".

ו. בקשר למצות: יום הכיפורים.

179. היכן נזכר הביטוי - "כי בעצם היום הזה"? "ושמרתם את המצות ... הוצאתי

את צבאותיכם מארץ מצריים".

180. הביטוי - "ויהי בעצם היום הזה" נזכר פעמיים, היכן?:

א. "ויהי מקץ שלושים שנה וארבע מאות שנה ... יצאו כל צבאות ה' מארץ

מצריים".

ב. "הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצריים על צבאותם".

181. הביטוי - "עד עצם היום הזה", נזכר שלושה פעמים, היכן?:

א. בקשר למצות: "וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי

תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר

ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העומר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת

יניפנו הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את העומר כבש תמים בן שנתו לעולה לה:

ומנחתו שני עשרונים סולת בלולה בשמן אשה לה' ריח ניחוחונסכה יין רביעית
ההין; ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו ... עד הביאכם את קרבן אלהיכם".

מקבילות לפסוק זה:

]- ב. "ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמישה עצים ויהיו תלויים על
העצים עד הערב: ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע ויורידום מעל העצים
וישליכום אל המערה אשר נחבאו שם וישימו אבנים גדלות על פי המערה עד
עצם היום הזה" (נאמר על: חמשת מלכי האמורי).

- ג. "אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה", הם דברי:
יחזקאל).

182. "לא תדרוש שלומם וטובתם כל ימיך לעולם", נאמר על: העמוני והמואבי.

מקבילות לפסוק זה:

-) "ולא תדרשו שלומם וטובתם עד עולם", הם דברי: עזרא).

183. הביטוי - "בעל הבית", נזכר בקשר למצות: שומר חינם.

מקבילות לפסוק זה:

-) מי הוא שכונה, "בעל הבית"? האיש הזקן, מגבעת בנימין).

184. "לפני מזבח ה' אלהיך", נזכר בקשר למצות: ביכורים (הנחת הכהן את
הביכורים).

מקבילות לפסוק זה:

-) מה קרה "לפני מזבח ה'":? עמד שלמה, פרש כפיו לשמיים והתפלל אל ה').

185. "לא תאחר לשלמו", נזכר בקשר למצות: "כי תדר נדר לה' אלהיך".

מקבילות לפסוק זה:

[- "... אל תאחר לשלמו", הם דברי: קוהלת (... = "כאשר תדר נדר לאלהים").]

186. "לשכן שמי שם", נזכר בקשר למצות: ביכורים.

*מקבילות לפסוק זה:

(- "לשכן את שמי שם", הם דברי: נחמיה).

187. הביטוי - "בכל לבבך ובכל נפשך", נזכר ארבעה פעמים, היכן?:

א. בקשר למצות (לפי שיטת הרמב"ן)/ הבטחת (לפי שיטת הרמב"ם): "ושבת עד

ה' אלהיך ושמעת בקולו".

*מקבילות לפסוק זה:

(- ב. "היום הזה ה' אלהיך מצוך לעשות את החוקים האלה ואת המשפטים

ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך").

(- ג. "ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך

ובכל נפשך למען חיידך").

(- ד. "כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמור מצוותיו וחוקותיו ... כי תשוב אל ה'

אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך").

השלמות פסוקים

188. השלם: "וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו _____ או _____ ולא ימות

ונפל למשכב:"

באבן, באגרופ.

189. השלם: "אם עבד יגח השור או האמה _____ יתן לו אדוניו

_____:"

כסף, שלושים, שקלים, והשור, יסקל.

190. השלם: כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו _____ _____ ישלם תחת השור _____ _____ ישלם תחת השה":
חמישה, בקר, וארבע, צאן.

191. השלם: "כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירו ובער בשדה אחר _____ _____ _____ ישלם":
מיטב, שדהו, ומיטב, כרמו.

192. השלם: "כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל _____ או _____ או _____ שלם ישלם המבעיר את הבערה":
גדיש, הקמה, השדה.

193. השלם: "זובח לאלהים יחרם _____ _____ _____":
בלתי, לה, לבדו.

194. השלם: "לא תקלל _____ _____ לא תאר":
אלהים, ונשיא, בעמד.

195. השלם: "_____ _____ _____ ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע":
מדבר, שקר, תרחק.

196. השלם: "לא תקח כי _____ יעור _____ ויסלף _____":
ושחד, השחד, פקחים, דברי, צדיקים.

197. השלם: "_____ _____ ביכורי מעשיך אשר תזרע בשדה _____ _____ בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה":
וחג, הקציר, וחג, האסף.

198. השלם: "_____ _____ תעשה לך ביכורי קציר חטים _____ _____ תקופת השנה":
וחג, שבועות, וחג, האסף.

199. השלם: "_____ _____ _____ _____ _____ לא תבשל גדי בחלב אמו":
ראשית, ביכורי, אדמותך, תביא, בית, ה', אלהיך.

200. השלם: "וענשו אותו _____ ונתנו לאבי הנערה ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו":

מאה, כסף (נאמר על: המוציא שם רע על בת ישראל).

201. השלם: "ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה _____ ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל לשלחה כל ימיו":

חמישים, כסף (נאמר על: האונס אשה אשר לא ארשה).

202. השלם: "לא יבוא _____ בקהל ה'":
פצוע, דכא, וכרות, שפכה.

203. השלם: "לא יבוא _____ בקהל ה' _____ לא יבוא _____ בקהל ה'":
ממזר, גם, דור, עשירי, לו.

204. השלם: "לא יבוא _____ בקהל ה' _____ לא יבוא ...
בקהל ה' עד עולם":

עמוני, ומואבי, גם, דור, עשירי.

205. השלם: " _____ אשר יולדו להם _____ יבוא להם בקהל ה'":
בנים, דור, שלישי (נאמר על: המצרי והאדומי).

206. השלם: "זכור את אשר עשה _____ בדרך בצאתכם ממצריים":
לך, עמלק.

207. השלם: "זכור את אשר עשה _____ בדרך בצאתכם
ממצריים":

ה', אלהיך, למרים.

208. השלם: " _____ לגר
ליתום ולא למנה יהיה":

כי, תקצור, קצירך, בשדה, ושכחת, עומר, בשדה, לא, תשוב, לקחתו.

209. השלם: " _____ לגר ליתום ולא למנה יהיה":
כי, תחבט, זיתך, לא, תפאר, אחרריך.

10 2. השלם: " _____ לגר ליתום ולא למנה יהיה":
כי, תבצר, כרמיד, לא, תעולל, אחריד.

11 2. השלם: " _____ יכנו לא יוסיף":

ארבעים.

12 2. השלם: "ונקרא שמו בישראל _____":

בית, חלוץ, הנעל.

13 2. השלם: "כי תבוא _____ רעד _____ ואל כליך לא תתן":

בכרם, ואכלת, ענבים, כנפשך, שבעך.

14 2. השלם: "כי תבוא _____ רעד _____ וחרמש לא תניף על _____":

בקמת, וקטפת, מלילות, בידך, קמת, רעד.

15 2. השלם: "כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך _____

ונתתה _____ ואכלו בשעריך":

בשנה, השלישית, שנת, המעשר, ללוי, לגר, ליתום, ולא למנה, ושבעו.

16 2. השלם: " _____ באני ממנו _____ ממנו בטמא _____ ממנו

למת שמעתי בקול ה' אלהי עשיתי ככל אשר צויתני":

לא, אכלתי, ולא, בערתי, ולא, נתתי.

17 2. השלם: "אלה החוקים אשר צוה ה' את משה בין _____ בין _____

_____ בנעוריה בית אביה":

איש, לאשתו, אב, לבתו.

18 2. השלם: "ושפטו העדה בין _____ ובין _____ על המשפטים האלה":

המכה, גאל, הדם.

19 2. "לא _____ ולא _____ ולא _____ איש בעמיתו":

תגנבו, תכחשו, תשקרו.

20 2. "לא _____ לא _____ ולא _____ בצדק

תשפוט עמיתך":

תעשו, עול, במשפט, תשא, פני, דל, תהדר, פני, גדול.

